

De generatie ‘Nyx’

Een kwalitatief onderzoek naar post-subcultureel kapitaal van jongeren in de Amsterdamse clubcultuur.

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

24 januari 2015

Bachelor scriptie Algemene Sociale Wetenschappen

Ruby van Hoorn 6169392

Begeleider: Dorine Greshof

Tweede lezer: Yatun Sastramidjaja

1. Inleiding	
1.1 Samenvatting.....	3
1.2 Introductie.....	4
2. Theoretisch Kader	
2.1 Muzieksmaak	5
2.1.1 Kritische theorie.....	5
2.1.2 Snobistische houding van elite.....	6
2.1.3 Culturele omnivoriteit of dissonantie?	7
2.2 Jongeren smaakculturen	9
2.2.1 Subculturele theorie.....	9
2.2.2 Individualisering.....	9
2.2.3 Subcultureel kapitaal.....	10
2.2.4 Post-subculturele theorie.....	11
2.3 De Amsterdamse clubcultuur	14
3. Probleemstelling	
3.1 Doelstelling.....	15
3.2 Onderzoeksvragen.....	16
3.3 Interdisciplinariteit.....	19
3.4 Maatschappelijke relevantie.....	20
3.5 Wetenschappelijk relevantie.....	20
4. Methode	
4.1 Onderzoeksstrategie.....	21
4.2 Onderzoeksdesign.....	22
4.3 Methoden.....	22
4.4 Operationalisering.....	23
4.5 Populatie.....	25
4.6 Data-analyse.....	26
5. Resultaten	
5.1 Donderdagavond in de Club Nyx.....	27
5.1.1 Analyse.....	30
5.2 Introductie respondenten.....	31
5.3 Subculturele expressie.....	33
5.4 Being in the know.....	35
5.5 Flexibiliteit in smaak.....	37
5.6 Individualiteit.....	44
5.7 Samenvatting.....	44
6. Conclusie	
6.1 Conclusie.....	45
6.2 Discussie.....	47
6.3 Reflectie.....	48
6.4 Beelden.....	49
7. Literatuur	50
8. Bijlagen	54

1.1 Samenvatting

Binnen de literatuur naar jongerensubculturen is er sprake van een lopend debat tussen de subculturalisten en de post-subculturalisten. Volgens de post-subculturalisten zouden subculturele grenzen zijn vervaagd, waardoor er niet langer kan worden gesproken van vaste homogene subculturen. In dit onderzoek wordt daarom gekeken in hoeverre en op welke manier jongeren zich in een postmoderne samenleving onderscheiden door middel van post-subcultureel kapitaal. Hiervoor is door middel van participerende observatie en 9 diepte interviews onderzoek gedaan naar de Amsterdamse club Nyx en haar bezoekers.

Dit onderzoek is erop gericht om een nieuwe theorie rondom jongerensubculturen te vormen, en om de bestaande theorieën en het huidige debat waar nodig aan te vullen. Door subculturen te benaderen vanuit een sociologische, antropologische en historische invalshoek, en door een sociologische onderzoeksmethode te combineren met een antropologische onderzoeksmethode, worden de bevindingen in dit onderzoek op een interdisciplinaire wijze ondersteund.

De resultaten wijzen erop dat de onderzoeksgroep inderdaad een typevoorbeeld is van de postmoderne subcultuur. Er heeft een verschuiving plaatsgevonden van een focus op muziek naar een focus op stijl als onderscheidingsmechanisme. Jongeren beschouwen hun smaak als breed, vloeibaar en op het individu gericht. De oorspronkelijk duidelijk afgebakende subculturele grenzen vervallen hier, en maken plaats voor meer vloeibare grenzen. Dit onderzoek toont echter aan dat subculturele grenzen weliswaar minder zichtbaar en afgebakend zijn, maar dat ze alsnog aanwezig zijn. De term post-subcultureel kapitaal is daarom een bruikbare term, wanneer we willen begrijpen hoe jongeren zich onderscheiden in een postmoderne samenleving. De term maakt een belangrijke toevoeging in de manier waarop jongeren bezig zijn met identiteitsvorming. Het toont aan dat de identiteitsvorming van jongeren veranderlijk is, en dat subculturele identiteiten – ondanks het feit dat zij vloeibaarder zijn geworden – hierin nog steeds een belangrijke rol spelen.

1.2 Introductie

In mijn tijdlijn op Facebook komen vaak foto's voorbij van vrienden of kennissen die zijn vereeuwigd in het Amsterdamse nachtleven. Door mijn verleden als barvrouw bij de Amsterdamse Supperclub heb ik een aardige verzameling Facebook vrienden die op zeer frequente basis een feestje bezoeken. Misschien komt het doordat ik de afgelopen twee jaar een stapje terug heb genomen van het uitgaanscircuit, dat gebeurt vaak wanneer je een relatie krijgt, waardoor ik bepaalde veranderingen in de Amsterdamse clubcultuur vanaf een afstandje heb kunnen waarnemen. Het viel mij op dat er met de opening van de Club Nyx, en de diverse clubavonden die hier worden gehouden, een nieuw soort scene werd gevormd die ik in geen enkel hokje kon plaatsen. Wat deze scene voor mij zo opvallend maakte is de diversiteit in etniciteiten en seksuele voorkeur in combinatie met de vele extravagante en eigenzinnige stijluitingen. Maar wie zijn deze mensen die in mijn ogen deel uitmaken van de meeste diverse, unieke en tolerante scene in Amsterdam?

Om antwoord te geven op deze vraag is er onderzoek gedaan naar deze clubcultuur en hoe zij uiting geeft aan post-subcultureel kapitaal. Het concept post-subcultureel kapitaal is hier afgeleid van de term subcultureel kapitaal welke werd ontwikkeld door Sarah Thornton (1995). In dit onderzoek luidt de hoofdvraag dan ook: *In hoeverre wordt in de Amsterdamse clubscene uiting gegeven aan post-subcultureel kapitaal?* Aan de hand van subculturele en post-subculturele theorieën wordt een kader geschetst voor de diepte-interviews en participerende observatie. Door middel van deze diepte-interviews en participerende observatie is getracht een beter beeld te krijgen van deze hedendaagse clubcultuur, en hoe deze zich uit en onderscheidt. De clubcultuur is niet alleen een belangrijke sociale ontmoetingsplaats voor jongerenculturen, het is ook een omgeving waarin stijl en muziek, voorheen twee essentiële onderdelen van subculturen, samenkomen. Door te kijken naar deze hedendaagse clubcultuur kunnen de resultaten van dit onderzoek veel zeggen over de manier waarop jongeren zich in de postmoderne samenleving onderscheiden, en bieden ze mogelijk een kwalitatieve aanvulling op het huidige wetenschappelijke debat rondom subculturele vorming.

De Nyx scene, welke binnen dit onderzoek als casus wordt genomen, bestaat uit jongeren tussen de 19 en 29 jaar die zich op frequente basis op clubavonden in de club Nyx bevinden. Kenmerkend voor deze groep zijn met name de tegenstrijdige, diverse en vaak extravagante stijluitingen en de diversiteit op het gebied van ras, gender en seksuele voorkeur.

Binnen subcultureel onderzoek speelt de relatie tussen stijluitingen en smaakculturen, met name muzieksmaak, een belangrijke rol. Daarom wordt er binnen dit onderzoek ook gekeken naar de smaakcultuur van deze Nyx scene. Waar het begrip van smaakculturen vroeger door het idee van een hoge en lage smaakcultuur een meer eenduidige definitie had, zal aan de hand van dit onderzoek worden getracht om te illustreren hoe complex en gelaagd het begrip is. Het is daarom belangrijk om te kijken naar de verschuiving die heeft plaatsgevonden binnen de literatuur naar smaakculturen. In het theoretisch kader zal eerst vanuit een historisch-filosofisch perspectief worden gekeken naar de verschillende perspectieven op muzieksmaak, en hoe deze zich in de loop der tijd hebben ontwikkeld. In het tweede deel van het theoretisch kader zullen de verschillende perspectieven op subculturele vorming uiteen gezet worden. Ten slotte zal er specifiek worden gekeken naar de ontwikkeling van de Amsterdamse clubcultuur in aanloop naar de Nyx scene.

2. Theoretisch kader

“Club cultures are taste cultures. Club crowds generally congregate on the basis of their shared taste in music, their consumption of common media and, more importantly, their preference for people with similar tastes to themselves” Thornton (1995).

2.1 Muzieksmaak

Reeds in de Verlichting werd er binnen de filosofie aandacht besteed aan de manier waarop muziekvoorkeuren werden gevormd. Immanuel Kant (1790) stelde destijds dat een smaakoordeel een esthetisch oordeel is dat weliswaar voortkomt uit de subjectieve gevoelens van een individu, maar toch zorgt voor een universele validiteit. Hij benadrukte dat smaakoordelen door middel van zicht en gehoor universeel zijn omdat ze belangeloos zijn (Gronow, 1997). In tegenstelling tot genot wordt schoonheid simpelweg gewaardeerd zonder dat men zich gedreven voelt om er gebruik van te maken. Onze individuele wensen en behoeftes spelen geen rol bij het waarderen van schoonheid, dus is onze esthetische respons universeel toepasbaar (Kant, 1790).

2.1.1 Kritische theorie

Het idee dat een smaakoordeel en de waardering van schoonheid belangeloos zou zijn verloor echter in het begin van de twintigste eeuw aan gehoor, toen de nauwe relatie tussen kunst en politiek duidelijk werd. De Duitse socioloog en musicoloog Theodor Adorno (1941) legt met zijn kritische theorie meer nadruk op de relatie tussen economie en muziek. Hij besteedt in het

bijzonder aandacht aan de functie van muziek. Als volgeling van de Frankfurter Schule, een Duitse sociologische stroming geïnspireerd door de ideeën van Karl Marx, maakt hij onderscheid tussen ‘populaire’ en ‘serieuze’ muziek en stelt hij dat populaire muziek slechts een handelswaar is waarvan de hogere klasse de monopolist is. De hogere klasse zou muziek gebruiken om de arbeidersklasse te onderdrukken. Hier voegt hij aan toe dat ‘serieuze’ muziek uitsluitend voor de hogere klasse een vorm van kunst is, wat gescheiden moet blijven van de massa’s, om zo te voorkomen dat het een zinloze vorm van vermaak wordt (Adorno, 1941). Schoenberg (1946) illustreert dit idee door middel van de citaat: “*If it is art, then it is not for all. And if it is for all, then it is not art.*” Adorno gaat echter ook in op de intrinsieke esthetische verschillen tussen populaire en serieuze muziek. Hij concludeert dat populaire muziek oppervlakkig is door de relatief simpele, herhaalde en ritmische elementen, gecombineerd met gestandaardiseerde productiemethoden (Adorno, 1941). Binnen de massa aanhangers van populaire muziek maakt Adorno onderscheid tussen twee soorten luisteraars. Enerzijds zijn er de kuddedieren die zich makkelijk laten beïnvloeden door de massa, anderzijds zijn er de verdwaalde luisteraars die vervreemd zijn van hun omgeving, en niet volledig zijn geïntegreerd in de samenleving (Negus, 1996). Bij beide luisteraars is er volgens Adorno en Horkheimer (1977) geen sprake van individualiteit in muzieksmaak.

2.1.2 Snobistische houding van elite

Kenmerkend voor de theorieën van de Frankfurter Schule is dat sociale klasse en de ongelijkheid hierin als bepalend worden gezien voor de culturele smaak van individuen. De Franse socioloog Pierre Bourdieu (1984) richt zich in zijn studie ‘*A Social Critique of the Judgement of Taste*’ eveneens op sociale klasse en ongelijkheid voor het verklaren van culturele smaak. Waar Adorno (1941) echter de nadruk legt op economische mechanismen die ten grondslag liggen aan deze ongelijkheid, spreekt Bourdieu (1984) meer van sociaal gerangschikte symbolische verschillen tussen klassen. Zijn theorie is nog steeds van groot belang voor het huidige debat rondom muziek- en clubculturen, doordat het benadrukt hoe individuele leden van klassegebonden groeperingen de behoefte hebben om zich te onderscheiden door middel van hun culturele smaak.

Volgens Bourdieu (1986) is de wisselwerking tussen het economisch kapitaal, sociaal kapitaal en cultureel kapitaal van een individu bepalend voor zijn sociale status binnen de maatschappij. Onder cultureel kapitaal worden non-financiële sociale middelen verstaan, zoals opleiding en sociale origine, die bijdragen aan sociale mobiliteit. Met sociaal kapitaal wordt ook bedoeld op non-financiële middelen, namelijk de sociale netwerken die van waarde

zijn voor de sociale mobiliteit van het individu (Bourdieu, 1986). De volume van het kapitaal, met name cultureel kapitaal, heeft effect op de habitus van een individu. De habitus is het geïncorporeerde geheel van vaardigheden, houdingen en attitudes die iemand heeft verworven binnen een bepaald veld, welke vervolgens bepalen in welke mate een individu betekenis geeft aan bepaalde waarnemingen (Bourdieu, 1989). Deze habitus kan volgens Bourdieu (1989) worden verkregen door middel van socialisatie en educatie, doordat hiermee de kennis en vaardigheden worden verkregen, die nodig zijn om de legitieme kunstvormen te kunnen waarderen. Mensen met een hoog volume aan kapitaal hebben daarom de meeste kans om te kunnen bepalen wat goede, in Bourdieu's woorden 'legitieme' smaak is binnen de maatschappij. Mensen met een lager volume aan kapitaal accepteren deze smaakstandaard, en zien het onderscheid tussen hoge en lage cultuur als legitiem en vanzelfsprekend. Op deze manier accepteren zij onbewust de bestaande beperkingen op de conversie tussen de verschillende vormen van kapitaal. Hierdoor neemt de hogere klasse, met een voorkeur voor de legitieme kunsten, een snobistische (ook wel 'Kantiaanse') houding aan, waarmee zij zich onderscheidt van de lagere klassen (Bourdieu, 1984).

2.1.3 Culturele omnivoriteit of dissonantie?

Het idee van een duidelijk onderscheid tussen een hoge en lage smaakcultuur, en dat de hogere sociale klasse zich zou beperken tot legitieme kunstvormen, werd na verloop van tijd bekritiseerd met het idee dat smaak niet meer moet worden opgevat als iets dat hiërarchisch is gestratificeerd, maar eerder in termen van een contrast tussen de zogeheten 'omnivore' en 'univore' culturele voorkeur (Peterson, 1992). Peterson (1992) ontdekte dat leden van de hogere middenklasse hun cultureel gedrag niet beperkten tot meer prestigieuze of elitaire culturele voorwerpen zoals klassieke muziek of opera, maar dat zij ook deelnemen aan non-elite of volkse muziek. Opvallend is dat Peterson (1992) zelfs vaststelt dat het waarschijnlijker is dat mensen met een hoge status genieten van non-elite muzikale genres zoals bluegrass, big band of country, dan hun tegenhangers met lagere status. Kortom, in tegenstelling tot het idee van Bourdieu (1984) dat de muziekvoorkeur van de hogere middenklasse slechts uitgaat naar 'legitieme' muziek, blijkt dat mensen met een hogere status een brede culturele smaak hebben. De culturele elite wordt door Peterson (1992) daarom de culturele omnivoren genoemd. Aan de onderste laag van de culturele klasse bevindt zich volgens Peterson (1992) de culturele univore, die zich wel slechts beperkt tot de non-legitieme muzikale voorkeuren. Peterson (1992) schrijft deze verbreding in muzieksmaak van

de hogere klassen toe aan een verandering in de habitus. Hij stelt dat er een verschuiving heeft plaatsgevonden van een snobistische houding naar een houding van openheid naar culturele diversiteit. Peterson en Kern (1996) voegen in een later stadium hieraan toe dat de culturele omnivoor niet slechts wijst op het combineren van een hoge en lage muzieksmaak, maar dat het ook duidt op de breedte van smaken binnen verschillende genres. Een belangrijk discussiepunt wat hieruit voortkomt is de vraag in hoeverre de toegenomen omnivoriteit daadwerkelijk gepaard gaat met een openheid naar culturele diversiteit en de verdwijning van de snobistische houding.

Peterson (1992) houdt, net als Bourdieu (1984), vast aan de homogene samenhang tussen sociale klasse en culturele smaak en sociaal en cultureel kapitaal. Lahire (2008) stapt echter af van deze samenhang en biedt ruimte voor het individu in relatie tot socialiserende en contextuele invloeden. Hij stelt dat de verbreding in muzieksmaak niet slechts kan worden toegeschreven aan de habitus en geeft kritiek op de veronderstelde eenduidige aard van de habitus als voortvloeiend uit een hoge of lage sociale klasse. Volgens Lahire (2008) oefenen meerdere socialiserende en contextuele factoren invloed uit op de diversiteit in muzikale voorkeuren van een individu. Hij spreekt van ‘culturele dissonantie’ in plaats van omnivoriteit, en beschouwt omnivoriteit slechts als een van de mogelijke vormen van dissonantie. Volgens Lahire (2008) komen grensoverschrijdende smaakpatronen niet alleen in de hogere sociale lagen voor, doordat mensen in alle lagen van de hedendaagse samenleving zijn onderworpen aan heterogene socialiserende invloeden. Om deze reden kunnen dissonante culturele profielen binnen iedere sociale positie worden gevonden. De effecten van deze heterogene socialiserende invloeden zorgen ervoor dat individuen zich in diverse netwerken bewegen, en deze effecten moeten volgens Lahire niet onderschat worden. Voorbeelden van socialiserende invloeden zijn; een netwerk van cultureel gediversifieerde relaties, tegenstrijdige druk die jongeren ervaren van school, leeftijdsgenoten en familie, de toename in privé toegang tot culturele producten door middel van het internet, en ten slotte de veranderende aard van het cultureel aanbod wat leidt tot het mixen van genres die voorheen gescheiden werden gehouden (Lahire, 2008).

De veranderende perspectieven op smaakculturen tonen het veranderlijke karakter van het concept. Een belangrijke verandering vond in de jaren 60 plaats, toen er in toenemende mate aandacht werd besteed aan jongeren tegenculturen als onderzoeksobject voor smaakculturen. In de volgende paragraaf wordt daarom dieper ingegaan op jongeren smaakculturen, en de ontwikkeling van de literatuur hierover.

2.2 Jongeren smaakculturen

2.2.1 Subculturele theorie

De subculturele theorie, welke ligt geworteld in de kritische theorie van Adorno (1941), maakte reeds in 1964 zijn intrede na de oprichting van de Centre for Contemporary Cultural Studies in Birmingham (CCCS). In de jaren zeventig richtten de sociaal-culturele onderzoekers van de CCCS zich met name op de jeugd, welke in toenemende mate rebels en problematisch leek te worden. Volgens de subculturele theorie ontstaan er muzikale subculturen, welke dienen als coöperatieve en constructieve tegenbewegingen van jongeren uit de arbeidersklasse, in reactie op de structurele problemen en tegenstellingen van de dominante cultuur waarin zij leven. Door de collectieve herbewerking van symbolen proberen subculturen oplossingen aan te dragen voor de sociale onrechtvaardigheden die zij ervaren (Hebdige, 1979). Jongeren verwerven binnen subculturen op deze manier een nieuwe identiteit, die in contrast staat tot de identiteit die zij krijgen toegeschreven door de maatschappij (Hall & Jefferson, 1976). Kenmerkend voor jongeren subculturen is de homogene relatie tussen muzikale en mode-uitingen. Een van de bekendste voorbeelden hiervan zijn de punkers, die zich richten op het stichten van verwarring en shock door het opzoeken en uithollen van raciale en seksegrenzen (Hebdige, 1979).

Nog geen drie decennia na de intrede van de subculturele theorie stellen theoretici echter dat sociale klasse er in mindere mate toe doet. In de volgende paragraaf wordt besproken op welke manier Giddens (1991) en Beck (1992) een toename in autonomie van het individu waarnemen.

2.2.2 Individualisering

Hoewel de rol van sociale klasse binnen de subculturele theorie nog steeds een belangrijke rol speelt, nemen Giddens (1991) en Beck (1992) een toename in autonomie van het individu waar. Zij zetten een vraagteken bij de samenhang tussen sociale categorieën en individueel gedrag. Giddens (1991) en Beck (1992) gaan uit van een individualiserende samenleving waarin keuzes omtrent culturele smaak geheel autonoom worden gemaakt. Giddens (1991) stelt dat de autonome keuzes van het individu invloed uitoefenen op gedrag, attitudes en activiteiten en dat sociale categorieën hierin in mindere mate een rol spelen. Beck (1992) stelt dat het onmogelijk is om culturele of sociale houdingen te voorspellen op basis van bijvoorbeeld gender of klassenpositie. Een belangrijke voorwaarde voor de individualisatie van smaak is de verandering in de aard van sociale controle. Externe controle van de

gemeenschap neemt af en wordt vervangen door een interne controle van het individu (Heelas, 1996). Individuen ontdoen zich hierdoor van traditionele, normatieve en sociale beperkingen die heersen binnen kleine of grote gemeenschappen, en gaan bij zichzelf op zoek naar antwoorden. Als gevolg hiervan ondersteunen individuen in mindere mate de tradities, opvattingen en voorschriften van hun sociale omgeving. Individuele ambities en wensen zijn de enige toetsstenen van wat als goed of slecht wordt beschouwen, van wat wel of niet acceptabel is en van wat mooi of lelijk klinkt (Beck, 1996).

2.2.3 Subcultureel kapitaal

Sarah Thornton (1995) verrichtte eveneens onderzoek naar jeugdculturen rondom muziekconsumptie, in dit geval binnen de clubcultuur. Zij richt zich hierin op de attitudes en idealen van jongeren wiens sociale leven rondom clubs en raves draaiden. Een clubcultuur definieert zij als de alledaagse uitdrukking die wordt gegeven aan jongerenculturen voor wie dansclubs de symbolische spil en werkende sociale hub zijn. De evenementen in deze dansclubs geven het gevoel van een ruimte, waardoor reguliere bezoekers de naam van de ruimtes die zij regelmatig bezoeken overnemen. Hierdoor ontstaan termen als ‘clubbers’ of ‘ravers’. Clubculturen worden dan ook persistent geassocieerd met specifieke plekken welke continu hun geluiden en stijlen transformeren en welke regelmatig getuigen zijn van de hoogtenpunten en uitspattingen van de jeugdcultuur (Thornton, 1995).

Clubculturen en smaakculturen zijn volgens Thornton (1995) een en dezelfde. Het publiek komt doorgaans samen op basis van gedeelde muzieksmaak, consumptie van gemeenschappelijke media en, nog belangrijker, een voorkeur voor mensen met dezelfde muzieksmaak. Daarnaast ontstaan er door deel te nemen aan clubculturen, bij de deelnemers meerdere affiniteiten die er voor zorgen dat zij socialiseren binnen een bepaalde kennis van en geloof in voorkeur en afkeur, betekenis en waarden van deze cultuur. Thornton (1995) ontdekte onder andere dat de term ‘mainstream’ onmogelijk is om te definiëren in empirische termen, en dat deze eigenlijk bestaat uit vele verschillende smaakgroepen die zich juist tegen de term willen afzetten. Jongeren beschouwen andere groepen vaak als homogeen en niet authentiek, terwijl zij hun eigen groep als divers en legitiem zien.

Aan de hand van de waargenomen waarden en hiërarchie binnen de clubcultuur grijpt Thornton terug naar de eerder genoemde ideeën van Pierre Bourdieu (1984) over kapitaal. Thornton stelt dat Bourdieu (1984) slechts de soorten kapitaal heeft kunnen waarnemen binnen zijn eigen sociale wereld, en dat het mogelijk is om bepaalde sub-soorten kapitaal te

vinden binnen de minder bevoorrechte domeinen. Thornton (1995) ontwikkelt aan de hand van de huidige muziek- en clubcultuur het begrip ‘subcultureel kapitaal’. Subcultureel kapitaal neemt de vorm aan van subculturele geloofwaardigheid wat wijst op de mogelijkheid om onderscheid te kunnen maken tussen hetgeen legitiem en authentiek is in alternatieve culturele gebieden. Specifieke en gespecialiseerde kennis van culturele producten en praktijken – bijvoorbeeld door middel van een vinyl collectie of specifieke dansstijl – zijn nodig om subcultureel kapitaal aan te tonen. Subcultureel kapitaal kent vanuit het perspectief van de toeschouwer een bepaalde status of sociale prestige toe aan de bezitter van het kapitaal. Zoals cultureel kapitaal kan worden gepersonifieerd als 'goede' manieren, wordt subcultureel kapitaal belichaamd als wat Thornton noemt ‘being in the know’: *“Club cultures are faddish, fragmented and heavily dependent on people 'being in the know' - on being 'hip', 'cool', or 'happening'. In fact, if one had to settle on one term to describe the cultural organization or social logic by which most clubs operate, it would have to be 'hipness'.”*

In lijn met het concept ‘being in the know’ introduceert Taylor (2009) de logica van ‘trendiness’. Door het observeren van de steeds veranderende culturele trends en het hoge verloop van goederen, hetgeen het postindustriële consumentisme karakteriseert (Bauman, 1996), stelt Taylor (2009) dat sociale prestige wordt gecreëerd door de mate waarin een individu nieuwe culturele items vroegtijdig ontdekt en waardeert. Hier gaat het om in hoeverre iemand up-to-date en op de hoogte is van de laatste culturele ontwikkelingen, en hoe gretig iemand is om nieuwe dingen te ontdekken.

Zowel het concept ‘hipness’ van Thornton (1995) als het concept ‘trendiness’ van Taylor (2009) veronderstelt het bewaken van subculturele grenzen en staat daarom in contrast met het eerder genoemde concept van de culturele omnivoor. Dit contrast roept de vraag op in hoeverre er nog kan worden gesproken van jongeren subculturen. Mogelijkerwijs is het karakter van jongeren subculturen zodanig veranderd, dat Thornton’s (1995) concept van subcultureel kapitaal eveneens is gedateerd. In de volgende paragraaf wordt gekeken naar post-subculturele theorie, waarin de veranderende perspectieven op jongeren smaakculturen in kaart worden gebracht.

2.2.4 Post-subculturele theorie

Waar subculturele theorie nog verankerd ligt in de kritische theorie van Adorno (1941), stellen de post-subculturele theoretici dat de op klasse gebaseerde logica hiervan niet (meer) accuraat is. Bovendien schiet subculturele theorie volgens hen tekort doordat het een

hermetische afdichting oplegt rondom de relatie tussen muzikale en stilistische voorkeuren (Bennett, 1999). Post-subculturalisten beargumenteren dat de culturele terreinen van jongeren, in termen van de culturele affiniteiten die zij veroorzaken, veel complexer zijn dan voorheen werd verondersteld door subculturele theoretici (Bennett, 2011).

Post-subculturalisten zien subculturen als stilistisch en individualistisch gemotiveerd, waardoor de ‘romantische’ notie van subcultuur als middel van subversie en contradictie, wordt vervangen. Zij wijzen naar veranderingen in technologie, consumptie en productietechnieken en beargumenteren dat de culturele paradigma een ontwikkeling heeft doorgemaakt van een modernistische verlichting en industriële orde, naar een hyper gefragmenteerd relativisme (Henke, 2013). Hierdoor wordt het ideaal van gehomogeniseerde normaliteit vervangen door het ideaal van individualisme door consumentisme. Als gevolg hiervan lijden tegenculturen niet langer aan maatschappelijke vervreemding en marginalisering. In plaats daarvan zijn de tendensen en onafhankelijke gedachten van deze tegenculturen getransformeerd naar een gesanctioneerde component van een conformistische levensstijl (Muggleton & Weinzierl, 2003; Henke, 2013).

Muggleton en Weinzierl (2003) wijzen op inconsistenties in en recombinate van keuzes binnen diverse culturele domeinen of tussen dezelfde culturele gebieden. Muggleton (1997) geeft aan dat het postmoderne tijdperk wordt gekenmerkt door decennia van subculturele fragmentatie en proliferatie, met een overvloed aan wederoplevingen, hybridisatie en transformaties. Hybridisatie is een sleutelement in Muggleton’s concept van post-subculturen en kan worden gezien als stilistische innovatie door het recombineren van elementen uit verschillende culturen tot een nieuwe stijl (Muggleton, 1997). Deze ‘cross-over’ culturen leiden door fragmentatie tot verschillende en steeds meer wazige sub-stijlen. Niet alleen hebben mensen hierdoor meer keuzemogelijkheden, maar er is ook minder tijd voor regelgevingen om zich te kunnen vestigen. Dit leidt tot minder voorschriften van wat is toegestaan en wat niet. Als resultaat hiervan hoeven jongeren zich geen zorgen te maken over de tegenstrijdigheden tussen hun subculturele identiteiten, omdat er niet meer juiste of foute interpretaties zijn. Muggleton (1997) wijst op de co-existentie van de vele verschillende stijlen op een bepaald punt in de tijd, en de post-subculturele jongeren die snel en vrij (kunnen) bewegen van de ene stijl naar de ander.

Bennett (1999) benadrukt eveneens dat fragmentatie een specifieke eigenschap is van hedendaagse jeugdculturen. Hij definieert fragmentatie als het verlies van samenhang tussen de verschillende culturele domeinen. Aan de hand van zijn kwalitatief etnografisch onderzoek

naar de urban dance-music scenes in Newcastle in 1995, stelt hij dat muzieksmaak, net als andere levensstijl oriëntaties en voorkeuren, een veel losser gedefinieerd sentiment is dan vroeger werd gedacht. De aard van muzieksmaak, net als de aard van muziek zelf, is een veelzijdige, tijdelijke en vloeibare vorm van expressie. Muziek genereert een scala aan stemmingen en ervaringen waar individuen de mogelijkheid hebben om zich vrij tussen te bewegen. Bennett (1999) geeft aan dat het mixen van verschillende muziekstijlen, wat met name voorkomt in urban muziek, hiervan een voorbeeld is. In veel grote clubs waar urban muziekavonden werden gehouden bleek dan ook dat er gehoor werd gegeven aan de wens van de consument om te kunnen kiezen tussen verschillende muziekstijlen. Door de club te voorzien van aparte ruimtes en dansvloeren met verschillende muziekstijlen konden de clubbezoekers zich naar wens vrij bewegen tussen de verschillende muziekstijlen en ruimtes. Op deze manier blijkt dat uitgaan naar een muziekevenement voor jongeren minder wordt gezien als een enkelvoudig definieerbare activiteit, maar meer als een serie van gefragmenteerde tijdelijke ervaringen waarbij zij zich bewegen tussen verschillende dansvloeren en zich verbinden met verschillende groepen mensen.

Bennett (1999) voegt hier het concept ‘neo-tribes’ aan toe en beschrijft de relatie tussen jongeren en muziek als ‘tribaal’. Een concept dat Hetherington (1992) definieert als de deregulatie van moderne vormen van solidariteit en identiteit gebaseerd op klasse, plaats en geslacht (...) en de wedersamenstelling naar tribale identiteiten en vormen van socialisatie (Hetherington, 1992 geciteerd in Bennett, 1999, p. 606). Volgens Maffesoli (1996) refereert een tribe naar een bepaalde sfeer en ‘state of mind’, en wordt er bij voorkeur uitdrukking gegeven aan de tribe door middel van levensstijlen die uiterlijk en vorm aanmoedigen. In tegenstelling tot subculturele theorie, die ervan uitgaat dat muziekstijl en kledingstijl altijd een vaste homogene relatie hebben, toont Bennett (1999) dat ook de kledingstijl van jeugdculturen meer ontkoppeld is van muziekstijl. Een liefhebber van punkmuziek kan een hanenkam hebben, een punk outfit dragen en in een kraakpand wonen. Maar, tegenwoordig zijn er ook onder de academici of financiële managers punk fans te vinden die in hun vrijetijd en werktijd simpelweg een pak met stropdas dragen.

Een bekende metafoor voor de manier waarop jongeren omgaan met deze vervaging van onderscheid is de ‘supermarket of styles’ van Polhemus (1997). De supermarkt staat voor het overvloed aan keuzes dat het individu heeft. Zoals klanten in een supermarkt van plank naar plank lopen en de producten selecteren die zij nodig hebben, kunnen individuen vrijelijk kiezen tussen verschillende stilistische elementen. Zij geven uitdrukking aan hun identiteit

door eigen unieke combinaties van keuzes (Polhemus, 1997). Dit zogeheten ‘style surfing’ kan twee betekenissen aannemen. Het duidt op Bennett's (1999) idee dat jongeren slechts tijdelijk trouw zijn aan een bepaalde stijl. Daarnaast wijst het naar het recombineren van elementen van verschillende stijlen tot een zeer originele en persoonlijke stijl.

De post-subculturele theorie benadrukt het gefragmenteerde en gedifferentieerde karakter van jongeren smaakculturen. Maar hoe zit het dan met het subcultureel kapitaal? Is de manier waarop jongeren zich binnen deze wazige subculturen onderscheiden ook veranderd? Of sterker nog, wordt er nog wel onderscheid gemaakt wanneer subculturele grenzen zijn vervaagd? Om deze vragen te beantwoorden wordt gekeken naar de Amsterdam clubcultuur. In de volgende paragraaf wordt daarom een beeld geschetst van deze cultuur.

2.3 De Amsterdamse clubcultuur

Om de voorgaande concepten en theorieën onderzoekbaar te maken richt dit onderzoek zich op een specifieke casus binnen de Amsterdamse clubcultuur; de Nyx scene. Omdat de Nyx scene niet eerder is gedefinieerd binnen bestaande literatuur wordt een schets gemaakt van de Amsterdamse clubcultuur waar zij zich in bevinden.

Na de komst van housemuziek aan het einde van de jaren tachtig, raakte de Amsterdamse muziek en clubcultuur geïnspireerd door de meest gedenkwaardige en gevierde club van New York, Studio 54. Deze club was een plek waar expressie en excentriciteit niet alleen vrij spel kregen, maar zelfs werden aangemoedigd. Er gold een strikte dresscode; hoe extravaganter hoe beter. De RoXY en de iT waren de twee Amsterdamse clubs die deze creatieve en expressieve standaard overnamen, en zelfs rijkelijk overtroffen. Niets was te gek. De intentie van de clubs was om alle bedenkbare taboes te doorbreken en clubgangers ervaringen te bieden die zij nooit eerder hadden beleefd. Zij wisten hun publiek dan ook constant te boeien en choqueren. Bizarre en schunnige performance acts, extravagante en rebelse mode uitingen en opzweepende housebeats waren allemaal aan de orde van de dag in de RoXY en iT (de Wit, 2013). *‘Vaak balanceerden de optredens van deze performers op het randje van het schandalige en het seksueel expliciete, en rekenden zij af met alle grenzen van fatsoen en decorum.’* (de Hingh, 2014). Net als in de Studio 54 stonden de Amsterdamse clubs vol met een divers publiek bestaande uit kunstenaars, muzikanten, homo's, travestieten, modellen en acteurs. Allemaal maakten zij deel uit van een innovatieve culturele beweging kenmerkend voor deze periode (de Wit, 2013).

Na de afbranding van de Roxy in 1999 en de sluiting van iT in 2002 bleef er echter

weinig tot niets over van deze vrijhaven van creativiteit en progressiviteit. *“De buitensporige feestjes van de iT en RoXY bleken moeilijk te evenaren en hun avantgardistische habitués trokken zich langzaam maar zeker terug in hun eigen hoekje. Homoseksuelen gingen naar homoclubs, hetero’s naar andere gelegenheden, en zo er bleef niets over van een beweging waarvan de diversiteit ooit zo vanzelfsprekend leek.”* (de Hingh, 2014).

Met de recente opening van de club Nyx lijkt er echter een nieuwe beweging te zijn van creatieve vrijheid en vernieuwing in het Amsterdamse nachtleven. De club en haar bezoekers brengen elementen van muziek en mode samen, en verkennen de grenzen van gender. Met name de donderdagavond lijkt een ontmoetingsplaats te zijn waar eclectische stijlen, verschillende etniciteiten en homo en hetero elkaar ontmoeten. De club bevindt zich dan ook in wat wordt beschouwd als de meest tolerante straat van Amsterdam; de Reguliersdwarsstraat.

Om de post-subculturele theorie verder uiteen te zetten, en om te ontdekken welke vormen post-subcultureel kapitaal in de huidige samenleving aanneemt, zullen deze club en haar clubgangers binnen dit onderzoek fungeren als onderzoeksobject.

3. Probleemstelling

3.1 Doelstelling

De literatuur naar muziek- smaak en consumptie is in de loop der 20^e eeuw veranderd van een nadruk op klassegebonden culturele voorkeuren, naar een openheid voor verschillende smaakculturen, en ten slotte naar een nadruk op autonomie en individualisme door consumentisme en trends. Waar subculturalisten spreken van een homogene relatie tussen de smaakvoorkeuren van jongeren, beargumenteren post-subculturalisten dat de culturele terreinen van jongeren, in termen van de culturele affiniteiten die zij veroorzaken, veel complexer zijn dan voorheen werd verondersteld door subculturele theoretici (Bennett, 2011). Subculturele grenzen zouden zijn vervaagd en er zou sprake zijn van meer gedifferentieerde en gefragmenteerde jongerenculturen (Muggleton, 1997). Deze vervaging van subculturele grenzen, welke wordt benadrukt door post-subculturele theoretici, roept echter vraagtekens op bij Thornton’s (1995) concept van subcultureel kapitaal, waarin het bewaken van subculturele grenzen wordt verondersteld. Als er niet meer kan worden gesproken van afgebakende subculturen, in hoeverre en op welke manier onderscheiden jongeren zich dan tegenwoordig? Fungeren stijl en muzieksmaak nog steeds als belangrijke onderscheidingsmechanismen, of hebben jongeren andere manieren gevonden om zich te onderscheiden? Mogelijkerwijs gaat

Thornton's (1995) definitie van subcultureel kapitaal dan ook niet langer op of heeft het concept nieuwe vormen aangenomen.

Het doel van dit onderzoek is daarom om te ontdekken in hoeverre er sprake is van een nieuw concept; post-subcultureel kapitaal. Door de Nyx scene in de Amsterdamse clubcultuur te analyseren wordt dit concept onderzoekbaar gemaakt, en kan worden gekeken wat de uitingen van het concept zijn. De Nyx scene is hiervoor een geschikte casus doordat het een nieuwe en niet eerder onderzochte clubcultuur is. Daarnaast wordt het, in lijn met post-subculturele theorie, gekenmerkt door een diversiteit aan stilistische uitingen.

3.2 Onderzoeksvragen

De hierop afgestelde hoofdvraag luidt dan ook: *In hoeverre wordt in de Amsterdamse clubscene uiting gegeven aan post-subcultureel kapitaal?* Deze hoofdvraag zal worden beantwoord aan de hand van een casestudy in de Amsterdamse clubcultuur, welke dient om te exploreren in hoeverre er sprake is van post-subcultureel kapitaal, en om invulling te geven aan dit nieuwe concept. De deelvragen luiden als volgt;

1. *In hoeverre onderscheiden jongeren binnen de Nyx scene zichzelf door middel van subculturele expressie?*

Kenmerkend voor jongeren subculturen is volgens de subculturalisten de homogene relatie tussen muzikale en mode-uitingen. Beiden zijn belangrijke expressievormen voor jongerenculturen. Volgens de post-subculturalisten zouden jongerenculturen tegenwoordig echter voornamelijk stilistisch en individualistisch gemotiveerd zijn. Door middel van vraag een kan een beeld worden geschetst van de huidige uitingen van jongeren binnen de Nyx clubcultuur. Zo wordt er een beter beeld verkregen van de kenmerkende uitingen en smaakvoorkeuren van deze Nyx scene, en kan er mogelijk meer worden gezegd over de manier waarop deze zich tot elkaar verhouden. Op deze manier kan het concept post-subcultureel kapitaal beter worden begrepen in context van de subculturele uitingen en smaakvoorkeuren van deze clubcultuur. Er zal onder andere worden gekeken naar stilistische uitingen, muzieksmaak, interactie en discours. Bij stilistische uitingen zal worden gelet op kleding, make-up, haarstijlen en lichaamsversiering. Bij muzieksmaak zal voornamelijk worden gekeken naar de samenstelling van muzieksoorten die worden gedraaid en de manier waarop het publiek reageert op en omgaat met de muziek. Volgens post-subculturalisten wordt de fragmentatie van hedendaagse jeugdculturen gereflecteerd in de manier waarop de aard van de muzieksmaak van jongeren, net als de aard van muziek zelf, een veelzijdige,

tijdelijke en vloeibare vorm van expressie is. Het mixen van verschillende muziekstijlen en de mogelijkheid om vrij te kunnen bewegen tussen verschillende dansvloeren met verschillende muziekstijlen zouden hier voorbeelden van zijn. Ook interactie, met name door middel van dans, is volgens de subculturele theorie een belangrijke expressievorm voor jongeren binnen subculturen. Mogelijk speelt dans ook binnen de Nyx scene een belangrijke rol in de manier waarop jongeren zich in de clubcultuur uiten en onderscheiden ten opzichte van anderen. Er zal daarom worden gekeken of er bepaalde patronen te herkennen zijn in de manier waarop jongeren in de Nyx scene dansen en met elkaar interacteren. Ten slotte zal er aan de hand van de transcripties worden gekeken naar de discours van jongeren binnen de Nyx scene. Mogelijk is de manier waarop wordt gesproken door de respondenten ook een belangrijke expressievorm. Binnen subculturen kan er sprake zijn van specifieke terminologieën welke specifiek zijn voor die subcultuur.

2. In hoeverre onderscheiden jongeren binnen de Nyx scene zichzelf door middel van ‘being in the know’?

Aan de hand van deelvraag twee wordt er gekeken naar de manier waarop jongeren binnen de Nyx scene zich onderscheiden door middel van specifieke en gespecialiseerde kennis van (de nieuwste) culturele producten en praktijken. Volgens Thornton (1995) is specifieke en gespecialiseerde kennis van culturele producten en praktijken nodig om subcultureel kapitaal aan te tonen. Mogelijk speelt subculturele kennis bij jongeren nog steeds een belangrijke rol, maar neemt het nieuwe vormen aan. Waar kennis van muziek en dans voorheen een belangrijk middel was om subcultureel kapitaal mee aan te tonen, wordt er tegenwoordig mogelijk meer waarde gehecht aan andere culturele producten en praktijken. Indien jeugdculturen tegenwoordig stilistisch en individualistisch zijn gemotiveerd kan dit betekenen dat kennis op het gebied van stijl er in meerdere mate toe doet dan kennis op het gebied van muziek. Er zal dan ook worden gekeken in hoeverre jongeren in de Nyx scene kennis op het gebied van muziek, dans en stijl belangrijk achten. Hiermee wordt getracht om het concept subcultureel kapitaal (Thornton, 1995) in zijn post-moderne vorm te definiëren, om zo tot het concept van post-subcultureel kapitaal te komen.

3. In hoeverre is er sprake van flexibiliteit in smaak bij jongeren binnen de Nyx scene?

Aan de hand van deelvraag drie wordt gekeken naar de manier waarop jongeren tegenwoordig cultuur consumeren. Smaakvoorkeuren van jongeren zouden veelzijdig, tijdelijk en vloeibaar zijn. Om de veelzijdigheid van smaakvoorkeuren te analyseren zal er daarom worden gekeken

in hoeverre jongeren in de Nyx scene brede en verschillende smaakvoorkeuren hebben. Hier zal specifiek worden gekeken naar de breedte en diversiteit in voorkeur voor muziek, stijluitingen, clublocaties en publiek. Er zal worden gekeken in hoeverre deze smaakvoorkeuren tijdelijk van aard zijn. Dus in hoeverre wisselen jongeren af tussen verschillende muziekstijlen, kledingstijlen, clubs en publiek. Ten slotte wordt er gekeken naar het eventueel verlies in samenhang tussen stijl- en muziekelementen. Er zou niet langer sprake zijn van een homogene relatie tussen muziek- en smaakvoorkeuren.

Deze onderdelen van flexibiliteit in smaak zijn volgens post-subculturele theoretici kenmerkend voor de manier waarop jongeren in de postmoderne samenleving cultuur consumeren. Door te kijken naar de manier waarop jongeren kiezen uit muziek, stijl, clubs en publiek, en in hoeverre hierin flexibiliteit in keuze is, kan meer worden gezegd over het bestaan van het concept post-subcultureel kapitaal, en hoe deze kan worden begrepen in relatie tot de manier waarop jongeren cultuur consumeren. Mogelijkerwijs heeft de flexibiliteit in smaak tot gevolg dat jongeren zich niet sterk verbonden voelen met één type cultuur, waardoor zij zich onderscheiden op een manier die toepasbaar is bij verschillende culturen. Anderzijds is het mogelijk dat jongeren zich constant aanpassen aan de cultuur waar zij zich op dat moment tijdelijk in bevinden.

4. In hoeverre is er sprake van individualiteit van smaak bij jongeren binnen de Nyx scene?

Ook deelvraag vier analyseert de Nyx scene vanuit de post-subculturele theorie. Er wordt hier gekeken in hoeverre smaak- voorkeuren en uitingen bij jongeren individualistisch zijn gemotiveerd. Door de afname in regelgeving en de toename in keuzemogelijkheden op het gebied van stijl zouden jongeren steeds minder gebonden zijn aan goede of foute interpretaties van hun subculturele identiteiten. Hierdoor zouden verschillende stijlen kunnen co-existeren binnen een bepaalde subcultuur. Daarnaast zouden jongeren, door middel van eigen, unieke en originele combinaties van stijlelementen, steeds meer uitdrukking geven aan hun individuele identiteit. Dit wijst erop dat het ideaal van gehomogeniseerde normaliteit is vervangen door het ideaal van individualisme.

Maar in hoeverre zijn de smaakvoorkeuren van jongeren in de Nyx scene werkelijk individualistisch gemotiveerd? Mogelijk is er sprake van meer diversiteit en meer eigenheid in stijluitingen, maar is er hierin nog steeds sprake van een bepaalde regelgeving waar jongeren zich aan houden. Het concept subcultureel kapitaal veronderstelt een bepaalde vorm van regelgeving waardoor er slechts tot op bepaalde hoogte kan worden gesproken van individualiteit in smaakvoorkeuren. Om het concept post-subcultureel kapitaal vorm te geven

is het daarom belangrijk om te analyseren in hoeverre hier in hedendaagse jongerenculturen van kan worden gesproken.

3.3 Interdisciplinariteit

“The real-world research problems that scientists address rarely arise within orderly disciplinary categories, and neither do their solutions”(Palmer, 2001).

Er wordt in toenemende mate erkend dat interdisciplinair onderzoek nodig is om complexe vraagstukken te beantwoorden, complexe problemen op te lossen en om een samenhangend begrip te krijgen van complexe kwesties die niet slechts door een discipline adequaat kunnen worden geadresseerd (Repko, 2008). Dit onderzoek onderscheidt zich dan ook door zijn interdisciplinaire karakter.

De gelaagdheid van subculturen maakt het noodzakelijk om het concept post-subcultureel kapitaal vanuit verschillende invalshoeken te benaderen. Subculturen zijn ingebed in een bredere maatschappelijke context en fungeren dan ook als belangrijk onderscheidingsmechanisme voor jongeren binnen deze maatschappij. Daarnaast zijn subculturen, net als de maatschappij waar zij zich in bevinden, veranderlijk en tijdsgebonden. Om de ontwikkelingen van jongeren subculturen beter in context te kunnen begrijpen, is daarom een sociologisch en historisch perspectief noodzakelijk.

Subculturen worden veelal gezien als smaakculturen, met muzieksmaak en stijlvoorkeuren als middelpunt (Thornton, 1995). Waar smaakvoorkeuren binnen de kritische en subculturele theorie klassegebonden zijn, veronderstellen de post-subculturalisten dat deze steeds meer individualistisch gemotiveerd zijn. Post-subculturalisten benadrukken hierin wel dat de steeds veranderende culturele trends en het hoge verloop van goederen, hetgeen het postindustriële consumentisme karakteriseert (Bauman, 1996), ervoor zouden zorgen dat er minder regelgeving en meer keuze is binnen de subculturele identiteiten van jongeren. In deze zin spelen economische mechanismen in hedendaagse jongerenculturen wel degelijk een rol. Het is daarom interessant om te kijken naar de veranderende socio-economische perspectieven op smaakculturen, en hoe deze zich in de loop der tijd hebben ontwikkeld.

Ten slotte is een antropologische benadering belangrijk om deze jongerenculturen te kunnen analyseren. Binnen de subculturen is er vaak sprake van een geheel eigen hiërarchie met normen en waarden. Er kan als het ware worden gesproken van een microsamenleving. Er moet dan ook van binnenuit worden onderzocht. Er wordt binnen dit onderzoek dan ook gekeken naar het antropologische werk van Thornton (1995) over subculturen en de vorming

van subcultureel kapitaal. Daarnaast worden zowel sociologische als antropologische onderzoeksmethoden binnen dit onderzoek toegepast.

3.4 Maatschappelijke relevantie

Onderzoek naar muziekculturen benadrukt het belang van subculturele vorming voor de individuele identiteitsvorming van jongeren (Negus, 1996). Bovendien blijkt dat subculturen in relatie staan tot het breder sociaal systeem waar zij zich in bevinden (Hall & Jefferson, 1976; Hebdige, 1979). Volgens Gelder (2005) hebben subculturen dan ook een belangrijke functie in de samenleving.

De maatschappelijke veranderingen die het postmoderne tijdperk kenmerken zouden gepaard gaan met veranderingen in de manier waarop jongerensubculturen functioneren en gevormd zijn. Door de toegenomen individualisering en technologische ontwikkelingen zouden subculturele grenzen steeds meer vervagen. Door het gebrek aan deze grenzen zou er volgens post-subculturalisten niet langer sprake zijn van een vaste regelgeving van wat wel en niet is toegestaan. Hierdoor zouden er vele verschillende stijlen op een bepaald punt in de tijd co-existeren, en kunnen de post-subculturele jongeren snel en vrij (kunnen) bewegen van de ene stijl naar de ander. Maar betekent deze vervaging in subculturele grenzen dan ook het einde voor jongerensubculturen? In hoeverre voelen jongeren zich nog verbonden tot een cultuur? En kan er werkelijk worden gesteld dat er niet langer sprake van subculturele regelgeving is? Er is weliswaar sprake van meer diversiteit op het gebied van stijlen, maar mogelijk zijn de subculturele grenzen slechts verschoven.

De clubcultuur blijkt een belangrijke vertegenwoordiging te zijn van jongerenculturen. Door te analyseren hoe jongeren zich tegenwoordig binnen de clubcultuur uiten en onderscheiden kan er mogelijk meer worden gezegd over de manier waarop subculturen een postmoderne vorm aannemen. Daarnaast kan er een dieper begrip worden verkregen van de manier waarop cultuur wordt geconsumeerd door deze jongeren culturen.

3.5 Wetenschappelijke relevantie

Clubculturen zijn belangrijke onderzoeksobjecten wanneer wordt gekeken naar jongeren subculturen. Hier komen de sleutelementen van subculturen, stijl en muziek, samen. De sociale en culturele inbedding van subculturen impliceert het veranderlijke karakter.

Daarnaast illustreert het continuerende debat rondom subculturen hoe wetenschappelijk onderzoek hiernaar nooit afgerond is. Door middel van dit onderzoek wordt daarom getracht om een kwalitatieve aanvulling te bieden op het huidige wetenschappelijke debat gericht op

subculturele vorming. Waar veel van de bestaande onderzoeken naar subculturele vorming naast elkaar bestaan, wordt binnen dit onderzoek getracht om deze met elkaar te verbinden, om zo tot nieuwe inzichten te komen die de bestaande discussie mogelijk aanvullen.

Door middel van diepte-interviews en participierend onderzoek wordt een nieuwe en nog onbekende clubcultuur binnen de Amsterdamse clubcultuur geanalyseerd. De eerder genoemde eigenschappen van deze clubcultuur zijn mogelijk kenmerkend voor subculturen in hun postmoderne vorm. Door deze clubcultuur te analyseren wordt dan ook getracht om betekenis te geven aan het concept post-subcultureel kapitaal, welke tot op heden nog niet eerder wetenschappelijk is gedefinieerd.

4. Methode

4.1 Onderzoeksstrategie

De manier waarop subculturen zijn ingebed in het bredere sociale systeem waar zij zich in bevinden, impliceert het veranderlijke karakter. Ontologisch gezien wordt dit onderzoek daarom vanuit een constructivistisch perspectief verricht. Hierin wordt verondersteld dat sociale verschijnselen alleen kunnen worden bereikt door middel van sociale actoren. Sociale verschijnselen zijn hierdoor constant veranderend, waardoor de kennis die binnen dit onderzoek wordt vergaard tijdelijk is (Bryman, 2012). De sociale inbedding van subculturen betekent bovendien dat zij als onderzoeksobject moeten worden gescheiden van de natuurwetenschappen. Sociale handelingen hebben een subjectief doel en moeten daarom worden onderzocht vanuit een interpretatieve benadering (Bryman, 2012). Deze benadering gaat in tegen de ‘vaste’ wetten en objectiviteit van de natuurwetenschappen, en veronderstelt dat het noodzakelijk is om subjectieve betekenissen die achter de acties van mensen liggen te onderzoeken. Vanuit deze benadering is het dan ook belangrijk om binnen dit onderzoek te proberen de subjectieve werkelijkheid van de respondenten te begrijpen, op een manier die voor hen zinvol is.

In lijn met deze benadering wordt er dan ook tijdens het onderzoek vanuit een emic perspectief gekeken naar de onderzoeksgroep. Hier wordt er naar de leefwereld van jongeren gekeken vanuit het perspectief van de jongeren zelf. Er wordt dus getracht om de jongerencultuur van binnenuit te leren kennen en begrijpen, door te kijken naar de manier waarop de respondenten betekenis en vorm geven aan bepaalde onderscheidingsmechanismen en verwantschapssystemen (Bryman, 2012)

4.2 Onderzoeksdesign

Het onderzoek zal worden verricht in de vorm van een casestudy. Hierbij wordt er ingezoomd op één specifiek onderzoeksobject, in dit geval de Nyx cultuur, en wordt deze uitvoerig en gedetailleerd geanalyseerd. Een casestudy leent zich er het beste voor om dieper in te gaan op de manier waarop deze jongerencultuur zich vormt en onderscheidt. Daarnaast kan de wetenschappelijke discussie over subculturele vorming door middel van een nieuwe en niet eerder geanalyseerde casus mogelijk worden aangevuld.

4.3 Methodes

Het concept post-subcultureel kapitaal, en de deelconcepten die hieronder vallen, worden gevormd door middel van de attitudes en overtuigingen van de onderzoeksgroep. Er is daarom gekozen om diepte interviews af te nemen bij vaste bezoekers van de club Nyx, om zo een dieper begrip te krijgen van deze attitudes en overtuigingen. Er wordt ook gekeken naar de manier waarop er door de respondenten wordt gesproken, waarbij niet alleen dat telt wat daadwerkelijk uitgesproken wordt, maar ook de verschillende duidingen die eraan gegeven worden. Er zal hierbij worden getracht om de interviews zo organisch mogelijk te laten verlopen. Wel zal er een topiclijst achter de hand worden gehouden, om te zorgen dat alle relevante topics wordt behandeld. De duur van de diepte-interviews kan variëren, maar zal over het algemeen iets over een uur zijn.

Eerder werd aangegeven dat dit onderzoek wordt gekenmerkt door zijn interdisciplinariteit. De diepte interviews worden dan ook ondersteund door middel van de antropologische methode participerende observatie. Hiermee kunnen de kenmerken en uitingen van de Nyx scene verder worden geëxploreerd en beschreven. Participerende observatie zorgt er bovendien voor dat er diepgaande inzichten kunnen worden verkregen zonder de gebruikelijke gang van zaken te verstoren (Bryman, 2012). Hierbij wordt getracht om te gaan denken, doen en voelen als de mensen die worden geobserveerd. Tegelijkertijd moet echter worden getracht om een waarnemer te blijven en enige afstand te houden om sociale patronen, die voor anderen vanzelfsprekend zijn, vanuit een sociologisch perspectief te benaderen.

Het onderzoek wordt verricht op microniveau. Het richt zich op een specifieke clubcultuur binnen Amsterdam. Mogelijk zijn de bevindingen van dit onderzoek echter kenmerkend voor subculturen binnen andere kosmopolitische steden en kan het ook op mesoniveau worden toegepast.

4.4 Operationalisering

Om de elementen uit de onderzoeksvraag en de deelvragen te kunnen verwerken zijn deze concepten eerst meetbaar gemaakt om te kunnen onderzoeken. Het hoofdconcept, post-subcultureel kapitaal, wordt onderzocht aan de hand van vier dimensies.

Subculturele expressie kan worden gezien als de kenmerkende uitingen en smaakvoorkeuren van jongeren binnen de Nyx scene. Deze dimensie zal door middel van participerende observatie en diepte interviews worden onderzocht en is opgesplitst in de indicatoren stijluitingen, muzieksmaak, interactie en discours. Waar muziek, dans en stijluitingen voorheen belangrijke expressievormen waren binnen subculturen (Hebdige, 1979; Thornton, 1995), zouden hedendaagse jongerenculturen voornamelijk stilistisch gemotiveerd zijn (Henke, 2013). Bij stilistische uitingen zal worden gekeken naar kleding, make-up, haarstijlen en lichaamsversiering. Daarnaast zal er worden gevraagd in hoeverre de respondenten zich uitdrukken door middel van stijl. Op welke manier wordt er betekenis gegeven aan stijl en uiterlijk? Is stijl een belangrijk middel om uitdrukking te geven aan emotie, persoonlijkheid, identiteit? Is stijl een belangrijk onderscheidingsmiddel? Zo ja, waarom en hoe? En wat voor stijluitingen zijn hier eventueel belangrijk? Bij muzieksmaak zal worden gekeken naar de samenstelling van muzieksoorten die in de club Nyx worden gedraaid en de manier waarop het publiek reageert op en omgaat met de muziek. Welke muziek wordt er gedraaid? Worden er veel verschillende muzieksoorten gedraaid of blijven ze binnen een genre? Wordt er veel gemixt? Worden nummers afgespeeld of halverwege onderbroken? Deze observaties kunnen meer zeggen over de fragmentatie, vloeibaarheid en tijdelijkheid van smaakvoorkeuren. Ook zal er aan de respondenten worden gevraagd op welke manier er betekenis wordt gegeven aan muziek. Is muziek een belangrijk middel om uitdrukking te geven aan emotie, identiteit en persoonlijkheid? Zo ja, waarom en hoe? Is het een onderscheidingsmiddel? Identificeren zij zich sterk met de artiesten die muziek maken? Zegt muzieksmaak iets over anderen? Ook zal er worden gekeken of er bepaalde patronen te herkennen zijn in de manier waarop jongeren in de Nyx scene dansen en met elkaar interacteren. Wordt er door veel mensen gedanst? Wordt er gezamenlijk gedanst, in groepsverband of individueel? Zijn er bepaalde dansen die worden herkend en herhaald? Ten slotte zal er aan de hand van de transcripties worden gekeken naar de discours van jongeren binnen de Nyx scene. Onder discours wordt de manier waarop gesproken wordt verstaan. Mogelijk is de manier waarop wordt gesproken door de respondenten ook een belangrijke expressievorm. Niet alleen het gesproken woord wordt hieronder gerekend, maar ook meer

algemene houdingen. Zo kunnen omschreven houdingen in strijd zijn met hetgeen daadwerkelijk gezegd wordt.

De dimensie ‘being in the know’ wordt door middel van diepte interviews geanalyseerd. Being in the know verwijst naar de specifieke en gespecialiseerde kennis van culturele producten en praktijken welke nodig is om subculturele geloofwaardigheid te verkrijgen (Thornton, 1995). Er wordt hier gekeken in hoeverre dit concept nog opgaat, en welke vorm het mogelijk heeft aangenomen. In Thornton’s (1995) concept van ‘being in the know’ speelt met name kennis op het gebied van muziek en dans een belangrijke rol. Er zal daarom worden gevraagd in hoeverre de respondenten waarde hechten aan een bepaalde mate van kennis op het gebied van muziek en dans. Is het belangrijk om op de hoogte te zijn van nieuwe muziek? Vindt men het belangrijk om dingen als eerste te ontdekken? Zijn er bepaalde manieren van dansen waarmee jongeren zich onderscheiden of verenigen? Wordt er status toegeschreven aan iemand met veel kennis van (authentieke) muziek of andere culturele producten? Gezien hedendaagse subculturen volgens post-subculturele theoretici stilistisch gemotiveerd zouden zijn wordt er ook gekeken in hoeverre kennis op het gebied van stijl voor de respondenten van belang is. Is het belangrijk om op de hoogte te zijn van de nieuwste trends? Wordt er status toegeschreven aan iemand met veel kennis op het gebied van stijl? Wanneer heeft iemand kennis op het gebied van stijl?

Flexibiliteit in smaak is een dimensie die voortkomt uit de post-subculturele theorie en kan worden begrepen als de mate waarin de smaakvoorkeuren van jongeren veelzijdig (Muggleton, 1997), tijdelijk (Bennett, 1999) en vloeibaar (Henke, 2013) zijn. Er zal worden gekeken naar de flexibiliteit in muzieksmaak, stijlvoorkeuren, clublocaties en publiek. Muzieksmaak en stijlvoorkeuren zouden volgens post-subculturalisten breed en gedifferentieerd zijn (Muggleton, 1997). Er wordt zelfs gesproken van culturele omnivoriteit (Peterson, 1992). In ieder geval zijn hiervoor de volgende vragen aan de orde gekomen: Worden er veel uiteenlopende muzieksoorten gewaardeerd? Wordt er veel afgewisseld in muzieksoorten die worden geluisterd? Wat zijn minder gewaardeerde muzieksoorten of artiesten? Hoe wordt hier tegenaan gekeken? Waarom worden deze minder gewaardeerd in vergelijking met de gewaardeerde culturele voorkeuren? Wat is de mening over anderen die deze voorkeuren wel waarderen? Is er een verschil in de mate waarin er naar verschillende muzieksoorten wordt geluisterd? Met betrekking tot flexibiliteit in stijlvoorkeur, clublocaties en publiek, zijn in ieder geval de volgende vragen gesteld: Wat wordt gezien als goede stijl? Wat zijn minder gewaardeerde stijluitingen en waarom? Wat is de mening over anderen die

deze voorkeuren wel waarderen? Wordt er veel afgewisseld in verschillende clublocaties? Waarom wordt er afgewisseld in clublocaties? Is een bepaalde soort publiek welke minder wordt gewaard?

Individualiteit in smaak komt eveneens voort uit de post-subculturele theorie en wijst op de mate waarin de eigenschappen van de smaak- voorkeur en uitingen van een individu eigen zijn. Vanuit Polehemus' (1997) concept van 'supermarkt of styles' wordt hier met name naar eigenheid in stijluitingen gekeken. Vragen die hiervoor zijn gesteld zijn onder meer: Is er sprake van beïnvloeding in voorkeuren door directe sociale omgeving? Speelt de mening van anderen een belangrijke rol? Is stijl een belangrijk middel om uitdrukking te geven aan identiteit? Vind je het belangrijk om een eigen stijl te hebben? Wanneer wordt de stijl van anderen gezien als eigen? Ook is er voor deze dimensie tijdens de participerende observatie gekeken naar de verschillende stijluitingen en in hoeverre hierin veel diversiteit in terug was te zien. Waar vroeger sprake was van een duidelijk collectieve stijl binnen subculturen (Hebdige, 1979), is er tegenwoordig mogelijk meer sprake van individuele stijluitingen. Hier zal worden gelet op verschillen in haarstijl, kledingstijl, make-up en lichaamsversiering. Mogelijk zijn er veel verschillende types, maar zijn er alsnog collectieve uitingen waarneembaar.

Er is gebleken dat de dimensies door elkaar heen lopen, waardoor de duidelijke scheiding hiertussen kan wegvallen. Dit lijkt echter logisch wanneer een interview wordt gehouden over culturele voorkeuren en consumptie en sociale oriëntaties. Het zijn behoorlijk veelomvattende en gelaagde concepten. In bijlage 8.2 is het operationaliseringsschema te vinden. Hierin is een duidelijk overzicht gemaakt van de relatie tussen de toegepaste theorieën, concepten, indicatoren en interviewtopics.

4.5 Populatie

Om de voorgaande theorieën onderzoekbaar te maken zal het onderzoek worden verricht door middel van een casus. De onderzoeksgroep bestaat uit 9 jongvolwassenen tussen de 19 en 29 jaar, die met regelmaat in de Amsterdamse club Nyx komen. Subculturele vorming is met name voor jongeren belangrijk omdat het onderdeel is van de individuele identiteit die op deze leeftijd wordt gevormd (Hall & Jefferson, 1976). Om deze reden richten de subculturele en post-subculturele theorieën zich voornamelijk op jongeren en jongvolwassenen. Wat de gekozen doelgroep voor dit onderzoek interessant maakt is onder andere het feit dat zij niet goed kan worden omschreven binnen de bestaande kaders van de bekende subculturen.

Daarnaast is het een cultuur die tot op heden niet eerder wetenschappelijk is onderzocht.

De doelgroep is bereikt door middel van sneeuwbal sampling. Via een aantal kennissen die zich binnen dit circuit bevinden is er contact gemaakt met diverse jongeren die zijn geëngageerd in deze Nyx scene. Mede door foto's op Facebook was duidelijk zichtbaar welke kennissen met regelmaat in de club Nyx komen. Vijf directe kennissen zijn via social media gecontacteerd voor een interview. Vervolgens werd hen gevraagd om een kennis voor te dragen die eveneens met regelmaat in de club Nyx komt. Doordat er enthousiast werd gereageerd op het onderzoek was er bij iedereen zo goed als direct bereidheid om aan het diepte interview te participeren. Vier van de respondenten zijn thuis opgezocht voor het interview. De andere vijf respondenten zijn in een besloten ruimte op een kantoor geïnterviewd. Een belangrijk criterium voor de locaties was dat de respondenten goed verstaanbaar waren en zich op hun gemak voelden.

Voor het veldwerk is de club Nyx bezocht op de eerste donderdagavond van december. Er is specifiek voor deze avond gekozen omdat dit een 'gemengde' avond is voor zowel hetero als gay. Op een klein notitieboek werden notities gemaakt van kenmerken van de gebeurtenissen, mensen, omgeving, interactie en muziek. Door de drukte van de avond was het mogelijk om dit redelijk onopvallend doen. Door middel van een fotocamera werd ook getracht om de stijluitingen van clubcultuur in beeld te brengen. De geportretteerden werd gevraagd om toestemming voor het maken van de foto, en om deze in het onderzoek te plaatsen. Alle geportretteerden gingen gewillig op de foto en vonden het geen probleem dat de foto werd geplaatst in een onderzoek. Al met al werd er tijdens het uitvoeren van dit onderzoek gewillige medewerking en enthousiaste reacties ervaren. Voor een overzicht van de populatie, zie bijlage 8.1

4.6 Data-analyse

De transcripten worden geanalyseerd aan de hand van Bryman's (2012) 4 fases van kwalitatieve data-analyse. De transcripten worden gelezen en herlezen. Hierbij wordt er gekeken naar de centrale thema's, sub-thema's en eventuele ongebruikelijke kwesties.

Verschillende thema's in de transcripten worden vervolgens systematisch gecodeerd en gegroepeerd. Ten slotte wordt de gecodeerde data geïnterpreteerd aan de hand van de besproken literatuur. Hierdoor kunnen de resultaten in relatie worden gebracht met de centrale theorieën en concepten. Hieruit kunnen de deelvragen en hoofdvraag worden beantwoord.

Waar data bij kwantitatieve data-analyse wordt geclassificeerd en gecategoriseerd, gaat het bij kwalitatieve data-analyse meer om de interpretatie van de data. Er kunnen twee aanpakken worden toegepast bij onderzoek: de deductieve aanpak, waarbij een onderzoekstrategie wordt ontworpen om een bestaande theorie of hypothese te testen, of de inductieve aanpak waarbij een nieuwe theorie wordt geformuleerd door middel van het analyseren van de verzamelde data (Bryman, 2012). Aan de hand van de besproken literatuur is er gekozen voor een inductieve aanpak, waarbij de nieuwe theorie post-subcultureel kapitaal door middel van explorerend wordt genereerd. Hierbij past bij uitstek een kwalitatieve strategie. Gezien het huidige wetenschappelijke debat rondom subculturen en smaakculturen is een explorerend onderzoek een waardevol middel om hierin nieuwe inzichten te verkrijgen en zo tot de nieuwe theorie te komen (Bryman, 2012). Daarnaast vindt onderzoek zoek naar cultureel gedrag of smaakvoorkeuren pas recent in kwalitatieve vorm plaats en is het daarom gewenst dit uit te breiden.

Door middel van thematische analyse wordt er gezocht naar centrale thema's en sub thema's. Bij thematische analyse wordt gezocht naar thema's in de veldnotities en transcripten. Een thema ontstaat hier wanneer iets vaak voorkomt in de codering. Deze vorm van kwantificatie in de codering bepaalt de thema's die worden geselecteerd (Bryman, 2012). De thema's kunnen worden herkend door het lezen en herlezen van de transcripten en aan de hand van het participierend onderzoek. Aan de hand van de besproken literatuur zijn er verschillende thema's die in de interviewvragen zullen worden onderzocht. Bijgevoegd in bijlage 8.4 is een voorbeeld van de codering van een interview.

5. Resultaten

In dit gedeelte worden de resultaten van het onderzoek gepresenteerd. Allereerst zal het verslag van de participerende observatie worden gepresenteerd. Daarna zal er een beeld worden geschetst van de negen respondenten van de steekproef. Vervolgens zullen de resultaten van de diepte-interviews worden geanalyseerd aan de hand van de vier deelvragen.

5.1 Donderdagavond in de Club Nyx, 4 december 2014

Het is donderdagavond 23:00. Mijn vriendje en ik vertrekken met de fiets door de lichte regen naar de Reguliersdwarsstraat. Om de hoek van de NYX, wat overdag de Bloemenmarkt is, zitten drie mooi uitziende donkere meisjes op de stoep een jointje te roken. Er staat geen rij voor de deur, sterker nog, er lopen twee mensen naar binnen en daarmee is het op de zogeheten 'doorbitch' na leeg. De hoogblonde doorbitch staat te kletsen met de beveiliging van

de tent ernaast. Er klinkt luid gelach. Ze heeft weliswaar hoogblond haar, maar niets aan haar is tuttig. Ze heeft gemillimeterd haar, zit tot en met haar handen vol met tatoeages, draagt een bontjas en skateschoenen en rookt een sigaret. Ze is nog even druk aan het lachen met de beveiligiger en neemt haar tijd voor ze ons aanspreekt. ‘‘Hoi, staan jullie op de lijst?’’ Ik antwoord ‘‘Ruby Lee plus één’’. Ze zoekt op haar Apple tablet maar kan niets vinden. ‘‘Is het misschien een andere naam?’’ vraagt ze. Ik geef haar twee alternatieven die ik niet waarschijnlijk acht, gezien weinig mensen mijn echte achternaam weten. Ik voeg eraan toe dat ik via Shamiro op de lijst ben gezet. Uiteindelijk zegt ze enigszins ongeduldig en met een zelfverzekerde lach ‘‘Helaas, ik kan niets vinden. Gewoon een kaartje kopen, goed?’’ Ik zeg dat dat goed is.

De beveiligiger aan de deur vraagt of wij onze jas willen openen om ons te fouilleren en wenst ons een fijne avond. Meteen links van de ingang zit een klein hokje waarin een meisje ons vriendelijk aankijkt en vraagt of wij een kaartje hebben gekregen. Ze draagt een grote grijze sweater, heeft gemillimeterd donker haar en glimlacht. Mijn vriend zegt, ondanks mijn afraden, dat we eigenlijk op de gastenlijst stonden maar dat de doorbitch niets had kunnen vinden. Het meisje glimlacht weer en zegt ‘‘Ja, ze heeft haar dag niet vandaag’’. Mijn vriend besluit, gezien de geduldige uitstraling van het meisje, toch even te bellen naar degene die ons op de lijst zou hebben gezet. Twee minuten later staat Shamiro beneden. Hij is de MC van de avond. Een donkere jongen geheel in wit gekleed, met een witte Kangol pet, een wit shirt, een witte housebroek en een gouden ketting. Hij groet ons en vraagt of ik wel duidelijk had aangegeven dat ik via hem op de lijst sta. ‘‘Ja dat heb ik’’. Hij loopt met mijn vriend naar de doorbitch en beveiligiger en maakt een amicale indruk. Hij lacht wat, praat wat en komt vervolgens terug met twee kaartjes.

Ondertussen zijn 5 mensen mij gepasseerd die inmiddels bij de garderobe staan. Drie van die mensen zijn de meisjes die wij zagen blowen op de Bloemenmarkt. Wij zijn meteen aan de beurt bij de garderobe, de meisjes hebben hun jassen al ingeleverd. Achter de garderobe staan twee garderobe dames. Eentje is een mooi donker meisje gekleed in een wit met blauw en rood sportjasje tot aan de kin dicht geritst. Het doet me denken aan zo een gabberjasje van de jaren 90. Ze draagt fuchsia paarse lipstick en haar haar zit met een dikke witte band in een staart. Er steken lange felgroene en zwarte vlechten uit de staart. Het andere garderobemeisje is geheel in het zwart gekleed, met lang stijl zwart haar. Ze pakt mijn jas die ik op de balie leg en geeft mij een nummertje. Ik bedank haar en vraag of ze niets van mij krijgt. ‘‘Nee, de garderobe is gratis’’ zegt ze. Ik dank haar nog een keer en ze glimlacht.

We lopen de trap op naar de eerste verdieping. Bij binnenkomst is er een bar met aan de linkerkant de dansvloer en DJ booth. Er wordt een voor mij onbekend modern hip-hop nummer gedraaid. Het is nog erg rustig. Misschien zijn we aan de vroege kant. Ik kijk op mijn telefoon naar de tijd. Het is kwart over twaalf. Ik loop naar de dansvloer en zie dat een goede bekende van mij als een van de weinigen aan het dansen is. We groeten elkaar met een dikke knuffel en ze stelt mij voor aan haar collega met wie zij is gekomen.

De zaal geeft een wirwar aan indrukken. Aan een zijde van de zaal zijn de muren bedekt met rechthoekige vakjes die oplichten in verschillende kleuren. Achter mij is de muur voor een gedeelte van ongeverfde bakstenen. Een ander gedeelte van de muur is bedekt met neon gekleurd druipend verf wat oplicht door de blacklight. Verder zijn de muren op sommige plekken bedekt met artworks gemaakt met graffiti. In het midden van de zaal lopen twee balken vanuit het plafond schuin naar beneden. De balken zijn bedekt met kleine vierkante spiegeltjes die reflecteren door de vele kleurlampen die heen en weer bewegen. Ook hangen er twee grote discoballen aan het plafond. Het geheel geeft een experimentele indruk. Alsof er vijf verschillende kunstenaars aan het interieur hebben gewerkt. Maar toch vind ik het iets hebben. Weer eens wat anders dan al die clubs die piekfijn zijn gestileerd door een interieurstylist. Langs de muren van de zaal loopt een verhoging. Er staat (nog) niemand op.

Beetje bij beetje beginnen er meer mensen binnen te stromen. Het lijkt erop dat veel mensen elkaar kennen, zij groeten elkaar. Hoe later het wordt, hoe meer mensen beginnen te dansen. Er is geen lijn te trekken op de types die binnenlopen. Er lopen twee meisjes langs waarvan de een met korte dreadlocks is gekleed in een zwart-wit geruit shirt en zwarte boots. De ander draagt een basketbalshirt met sneakers en donkere lipstick. Het meisje met dreadlocks doet mij duidelijk denken aan een punker, terwijl de ander meer wegheeft van een hiphopper. Een meisje dat uitbundig danst is gekleed in een lange bruine rok met het haar omhoog door middel van een doek. Ze heeft iets weg van een hippie. En dan is er een man gekleed als vrouw in een soort ballerina pakje met tutu gemaakt van verschillende neon kleuren. Ik zie afro's, vlechten, dreadlocks, korte coupes en gemillimeterd haar. Ik zie sportkleding, vintage, glitterjurkjes, korte topjes en broeken met hoge middel. Ik zie homo's, hetero's, androgenen, zwart, wit, Aziatisch, stoer, vrouwelijk en alles daartussenin.

Op de derde verdieping (de tweede is dicht omdat het rustig is) bevinden zich de wc's en de rookruimte. Ik loop de trap op en kom aan in de wc ruimte, waar overigens ook wordt gedanst. Meteen rechts van de trap is een klein barretje. Aan de linker en rechter zijde van de ruimte staan mobiele wc-cabines zoals op festivals te vinden zijn. Ook hier zijn de muren

gevuld met verschillende neonkleuren en graffiti. Dwars door het midden van de ruimte loopt er van voor naar achter een lange roze strook met wasbakken erin. Aan de achterkant van de wasbak staat een DJ-booth met een DJ erachter. Je moet even goed kijken, maar dan zie je dat de wasbakken met de DJ-booth een penis vormen. De muziek op deze verdieping is anders. Er komen oude hip-hop hitjes voorbij, maar ook 90's pop nummers en 90's R&B hitjes.

Ik dans zowel beneden als boven in de wc's nog wat met bekenden en vraag tussendoor aan zowel bekenden als onbekenden of ik een foto mag nemen. "Je ziet er mooi uit en het is voor mijn onderzoek" zeg ik. Iedereen stelt zich gewillig op en gaat graag op de foto. De zaal op de eerste verdieping is inmiddels wat drukker geworden en de verhoging aan de zijkant staat voornamelijk vol met mannen die zo nu en dan op de muziek mee rappen. De muziek is enigszins eclectisch en varieert van hip-hop naar triphop naar grime. Bij de herkenning van bepaalde nummers – die ik zelf niet ken – gaat het publiek extra los. Er wordt gesprongen, gelachen en meegeschreeuwd op de muziek. Om kwart over 2 meldt mijn vriendje zich. Ik heb me voorgenomen om voor 3 uur in bed te liggen in verband met de drukke werkdag die ik de volgende ochtend heb.

5.1.1 Analyse

Opvallend aan de stijluitingen van jongeren in de club Nyx is dat deze, net als de muziek die er wordt gedraaid, eclectisch zijn. Voor een overgroot deel is er sprake van stijlen die zijn samengesteld vanuit verschillende culturele elementen. Veel van deze stijlelementen zijn gerecombineerd van oudere elementen uit de punk, hip-hop maar ook hardcore cultuur. Een voorbeeld hiervan is het meisje achter de garderobe die een tot aan de kin dichtgeritst trainingsjasje draagt, in combinatie paarse lipstick en groen met zwarte vlechtjes. Waar het gekleurde trainingsjasje een kenmerkend stijlelement is vanuit de hardcore cultuur, zijn de vlechtjes stijlelementen die voortkomen uit de hip-hop cultuur. De lichtpaarse lipstick voegt weer een meer meisjesachtige eigenschap toe aan het geheel. In deze zin kan de stijl als hybride worden gezien, voortkomend uit een kruisbestuiving van verschillende subculturele elementen. Opvallend is dat het recombineren van verschillende subculturele elementen in een stijl zorgt voor een bepaalde vorm van contradictie. De verschillende subculturen waar de stijlelementen uit voortkomen brengen ieder een eigen sentiment met zich mee, deze sentimenten spreken elkaar vaak tegen. Het trainingsjasje kan bijvoorbeeld een gevoel van rebelsheid oproepen, terwijl de lichtpaarse lipstick een gevoel van speelsheid overbrengt. Mogelijk spelen deze 'subculturele sentimenten' dan ook een belangrijke rol in de keuzes die jongeren maken bij het samenstellen van een stijl. Stijl brengt mogelijk, evenals muziek, een

scala aan stemmingen en sentimenten, waar jongeren naar eigen keuze uit kunnen kiezen. Waar Bennett (1999) spreekt over de tijdelijkheid van expressie door middel van muziek, kan daarom ook worden gesproken van de tijdelijkheid expressie door middel van stijl.

Hoewel de stijluitingen in de club Nyx zeer divers zijn, is het belangrijk om op te merken dat er alsnog sprake kan zijn van subculturele grenzen. De resultaten van de hierop volgende interviews kunnen aanwijzen in hoeverre er grenzen zijn in wel en niet gewaardeerde stijluitingen. Subculturele grenzen zijn mogelijk nog aanwezig, maar minder zichtbaar en afgebakend doordat ze zijn verbreed.

Ook de muziek in de club Nyx is diverse. In de club wordt er op iedere verdieping een andere muziekstijl gedraaid. De organisatie van de club gaf dan ook aan dat zij in iedere ruimte een andere sfeer proberen op te wekken. De gasten bewegen zich vrij tussen deze verschillende verdiepingen en zalen. Ook hierin is, in lijn met Bennett's theorie van vloeibaarheid en tijdelijkheid van expressie door middel van muziek (1999), een bepaalde mate van tijdelijkheid en flexibiliteit in keuze waar te nemen.

Om de resultaten van de participerende observatie aan te vullen zijn er 9 diepte-interviews verricht bij jongeren met regelmaat uitgaan in de club Nyx. De hierop volgende diepte-interviews zullen eerst worden ingeleid met een korte introductie van de 9 respondenten.

5.2 Introductie respondenten

De gehele onderzoeksgroep van het onderzoek omvatte interviews met negen jongvolwassenen die met regelmaat uitgaan in de club Nyx in Amsterdam. Bij de respondenten zijn diepte interviews afgenomen om grondig in te gaan op de manier waarop zij zich uiten en onderscheiden binnen deze clubcultuur. De interviews hadden een gemiddelde duur van een uur en vijftien minuten.

De eerste geïnterviewde, respondent A, is een 26 jarige vrouw, afgestudeerd aan de opleiding Communicatiewetenschappen en werkt onder meer als DJ, performer en fotografe. Ashanti's moeder is Nederlandse en haar vader is St. Maartenaar.

Respondent B is met 29 jaar de oudste respondent. Hij heeft een opleiding mode management in Utrecht gevolgd, maar nooit afgerond. Nu werkt hij als freelancer voor creative relations & partnerships, als assistent fotograaf, als grafisch ontwerper, DJ, art director en hij organiseert verschillende clubavonden.

Respondent C is 28 jaar, van Surinaamse afkomst en werkt momenteel als radio host en MC, daarnaast doet hij modellenwerk. Shamiro heeft een MBO opleiding Sociaal

Pedagogisch Werk gevolgd.

Respondent D is 25 jaar. Zij heeft een HBO opleiding docent beeldende kunst gevolgd en werkt momenteel als storemanager en snoepmaker bij een snoepwinkel, daarnaast is ze parttime docent beeldende kunst, schminker en entertainer. Inte is van Nederlands en Engelse afkomst.

Respondent E is 28 jaar en werkt als verkoper, performer, danseres en stylist. Zij is van gemixte afkomst (Surinaams, Nederlands) maar identificeert zich vooral met de Amerikaanse cultuur. Ze heeft twee onafgemaakte opleidingen, hairdressing en interieur, gevolgd.

Respondent F is met 19 jaar de jongste respondent. Zij heeft een VWO diploma afgerond en werkt momenteel in de bediening en als DJ. Zij is Nederlandse met Indische invloeden.

Respondent G is 23 jaar oud en werkt in de bediening van een vrijzinnig/creatief restaurant. Daarnaast doet ze styling, performance art en creëert ze installaties. Ze heeft haar HAVO afgerond en is van Nederlands en Libanese afkomst.

Respondent H is 26 jaar en is momenteel bezig met de geslachtstransformatie van man naar vrouw. Zij heeft na haar VWO twee onafgemaakte opleidingen gevolgd, waarvan de Johan Cruijff University en de opleiding Museologie. Momenteel werkt zij als retailer, stylist en hostess.

De laatste respondent, respondent I, is Nederlands, 27 jaar en heeft de MBO opleiding Sociaal Pedagogisch Werk afgerond. Nu werkt hij als wat hij zelf noemt ‘full time entertainer’. Hij organiseert feesten en draait muziek, maar geeft zelf aan vooral mensen te entertainen op zijn clubavonden.

Van de respondenten zijn er vijf vrouwen, drie mannen en een transseksuele vrouw. De leeftijd van de respondenten varieert van 19 t/m 29 jaar. Opvallend is dat zeven van de respondenten (A, B, C, D, E, G & H) meerdere creatieve beroepen beoefenen. Vier van de respondenten zijn onder andere DJ's, een respondent is onder meer MC en een respondent is onder meer hostess. Hierdoor zijn zes van de respondenten niet slechts als gasten betrokken in het Amsterdamse nachtleven, maar zijn zij ook werkzaam in dit nachtleven. Wat alle bovenstaande respondenten in gemeen hebben, is dat zij als gast met regelmaat in de club Nyx komen.

In het volgende gedeelte worden de vier deelvragen behandeld aan de hand van de resultaten van de diepte-interviews. Allereerst zal worden gekeken naar de manier waarop

jongeren in de Nyx cultuur zich uiten en onderscheiden. Vervolgens zal er worden gekeken naar de mate waarin jongeren zich onderscheiden door middel van ‘being in the know’. Daarna wordt er gekeken in hoeverre er sprake is van flexibiliteit in smaak bij jongeren. Ten slotte wordt gekeken in hoeverre er sprake is van individualiteit van smaak bij jongeren in de Nyx cultuur.

5.3 Subculturele expressie

Een belangrijk onderdeel van subcultureel kapitaal is subculturele expressie. Om kenmerken van post-subculturele expressie waar te nemen is er door middel van diepte-interviews gekeken naar stijluitingen, muzieksmaak en discours. In deze paragraaf wordt eerst gekeken op naar stijluitingen, en hoe de respondenten zich hiermee onderscheiden. Vervolgens zal er worden geanalyseerd in hoeverre en op welke manier muziek een belangrijke expressievorm is voor de jongeren binnen deze clubcultuur.

Allereerst werd gevraagd in hoeverre en op welke manier de respondenten tijdens het uitgaan en in het dagelijkse leven bezig zijn met stijl. Hierbij gaven de respondenten zelf invulling aan de betekenis van stijl. Stijl bleek voor zes van de respondenten (A, C, D, E, G, H) een belangrijke expressievorm te zijn, met name in het nachtleven. Hierbij werd voornamelijk beargumenteerd dat stijl het eerste is wat iemand ziet om te beoordelen wie hij/zij voor zich heeft.

“’s Nachts is het gewoon fierce fierce fierce. En zorgen dat je er kapot sexy uit ziet. Dus of die broek nou twee maten te klein is of past net niet, make it work. Het is niet dat het alleen om de erkenning gaat, het is ook een natuurlijke expressievorm voor mij.” [H]

Opmerkelijk is dat een respondent (I) stelde dat hij stijl niet als belangrijk expressiemiddel zag. Echter, zijn onderstaande citaat illustreert hoe hij toch gebruik maakt van stijl om zichzelf, en anderen, te onderscheiden. Dit wijst erop dat de notie van ‘desinteresse in uiterlijk’ ook een manier is waarop jongeren zich kunnen onderscheiden.

“Ik draag bijvoorbeeld altijd nagellak. En dat is voor mij een manier om bullshit te filteren. Als ik in de club loop en ik kom een jongen of meisje tegen en die hebben een afgunst voor mijn nagellak, of die definiëren mij als gay door mijn nagellak, dan zet diegene zichzelf gelijk in een bepaald hokje. Waardoor ik zoiets heb van als jij er zo over denkt hoef ik niet eens meer met je te praten. Want jou boeit hele andere dingen. Dat is mijn people filter.” [I]

Zes respondenten (A, B, C, D, F, G) hadden enigszins moeite om hun eigen stijl te omschrijven en hadden hier nooit bewust over nagedacht. Drie van de respondenten (A, C, G) gaven aan dat hun stijl erg gevoelsgebonden is en dat zij wakker worden met een bepaald gevoel, wat zich vervolgens uit in hetgeen zij aantrekken. Twee van deze respondenten (A & C) maakten hierbij zelf de vergelijking tussen hun muzieksmaak en stijlvoorkeur.

“Mijn stijl zou ik moeten definiëren als volledig chaotisch, net zoals je mijn muziekstijl zou kunnen definiëren als volledig chaotisch. Een dag wil ik eruit zien als een jongen, de andere dag wil ik eruit zien als een playmate (...) Het verschilt met mijn temperament. En, het is meestal type gebonden. Ik denk dat ik in dat opzicht wel speel met mijn kledingstijl. Dan heb ik een bepaald gevoel waar ik wakker mee word, en dan heb ik daarbij een bepaald type in mijn hoofd.” [A]

“(..) ik heb nu al het gevoel dat het ook best wel raakvlakken heeft met muziek ofzo (...) Mijn stijl is heel erg naar hoe ik me voel per dag. Mijn stijl heeft wel echt te maken met mijn behoefte. Ik heb best wel veel kleuren gedragen. Omdat ik een heel erg uitgesproken persoonlijkheid heb. Ik wil het liefst dat iedereen zich zo veel mogelijk op die manier uitdrukt, omdat ik hou van diversiteit en verschil.” [C]

Drie respondenten (B, F, I) gaven aan dat zij zich vooral vanuit praktische overwegingen op een bepaalde manier kleden. Hierbij ging het volgens hen vooral om de mate van comfort.

In de interviews werd ook gevraagd wat muziek voor de respondenten betekent. Zes van de respondenten (A, B, C, D, E, H) gaven aan dat muziek voor hen voornamelijk een uiting is van een tijdelijke emotie of gemoedstoestand. Daarom kan het per dag, locatie of zelfs seizoen variëren naar welke muzieksoort zij willen luisteren.

“Kijk ik ervaar muziek gewoon vanuit de emotie dus ik ben niet zozeer bezig met welk genre ik naar luister, ik ben meer bezig met wat het gevoel en de emotie is die ik nu uitdraag. Het werkt ook andersom, wat ik luister is daar ook op afgestemd. De ene dag ben ik echt alleen maar een soort van emotional R&B aan het luisteren, en de andere dag zit ik alleen maar in future beats en heel zweverige dingen (...)” [B]

“Ik ben nu toevallig in een opstandige bui dus ik zet Korn op, en nu was ik beetje sad en ik zet Jill Scott. Het is voor mij meer een momentopname van mijn state of mind.” [A]

Twee respondenten (A, D) gaven aan dat muziek bovendien iets zegt over hun persoonlijkheid en de omgeving/culturen waarin ze zijn opgeroeid. Een brede muzieksmaak zou gepaard gaan met een brede kijk op het leven.

“Ik denk omdat ik met heel veel verschillende culturen, leeftijden, plekken, landen ben opgegroeid...dat ik daardoor een breed muziekspectrum heb. En dat zegt iets over mij in de zin dat ik me graag aanpas en dat ik me graag meng in andere culturen en groepen.” [D]

Stijl blijkt voor jongeren in de Nyx cultuur een belangrijke expressievorm te zijn. Hierin werd beargumenteerd dat stijl, met name in het nachtleven, een belangrijk onderscheidingsmiddel is omdat het iemands individuele identiteit en persoonlijkheid moet representeren. In het nachtleven wordt namelijk de eerste indruk van iemand verkregen, door middel van uiterlijke verschijning. Stijl moet volgens de respondenten dan ook iets zijn wat andermans individuele identiteit representeert. Het moet samenhangend zijn en passen bij de persoonlijkheid erachter.

Hoewel stijl door de jongeren wordt ervaren als belangrijk onderscheidingsmiddel, hebben zij geen vaste omschrijving van hun eigen stijl. Ze vertellen meer omschrijvend over hun eigen stijl, en geven het geen label of naam. De omschrijvingen van de respondenten variëren erg. Daarbij komt, zoals eerder aangegeven, dat stijl voor drie van de respondenten wordt beïnvloed door een tijdelijke gemoedstoestand. Dit wijst erop dat stijl tijdelijk kan zijn en makkelijk kan worden gewisseld. Stijl is weliswaar een belangrijk onderscheidingsmechanisme binnen deze jongerencultuur, echter, er is niet langer sprake van een vaste, homogene stijl.

Muziek blijkt voor de respondenten vooral een belangrijke expressievorm te zijn van een (tijdelijke) emotie. Muziekkeuze is hier dan ook afhankelijk van de tijdelijke gemoedstoestand, emotie, sfeer of locatie waar zij zich in bevinden. Over het algemeen wordt muziek of muzieksmaak niet gezien als iets waar zij zich mee onderscheiden ten opzichte van anderen. Bovendien blijkt de muzieksmaak van deze jongeren redelijk tot zeer breed te zijn, variërend van hip-hop, techno tot klassiek.

5.4 Being in the know

In dit onderdeel wordt het concept ‘being in the know’ geanalyseerd. Er wordt gekeken in hoeverre jongeren binnen de Nyx scene zich onderscheiden door middel van specifieke en gespecialiseerde kennis van (de nieuwste) culturele producten en praktijken. Deze vraag kan wijzen op nieuwe manieren waarop jongeren een bepaalde status of sociale prestige

toeschrijven en verkrijgen. Er werd gevraagd in hoeverre de respondenten ervaren dat kennis op het gebied van muziek, stijl en publiek binnen de clubcultuur een belangrijk onderscheidingsmechanisme is.

Drie respondenten (A, B, F), allen werkend als DJ's, gaven aan dat kennis op het gebied van muziek belangrijk voor hen is gezien hun beroep.

“Krijg ik vaker voor op mijn kop gezien ik DJ ben en dus heel erg op de hoogte zou moeten zijn van muziek. Maar alleen omdat ik DJ ben zou ik dus beter op de hoogte moeten zijn, als ik dat niet was zou ik al helemaal schijt hebben.” [A]

“Op werkgebied is het vooral onderscheidend. Ik ben niet zo bezig met commerciële muziek. Dus ik ga op zoek naar wat meer unieke muziek om te draaien. Er zijn natuurlijk heel veel mensen die tegenwoordig draaien, dus dan vind ik het tof om te laten zien dat ik er echt moeite in steek.” [F]

Vier respondenten (A, C, D, F) gaven aan dat zij het voornamelijk belangrijk vinden dat iemand kennis heeft van zijn eigen persoonlijkheid, lichaamsvormen en uiterlijke kenmerken zoals huidskleur en haar, en dat deze zelfkennis terug te zien moet zijn in hetgeen iemand draagt.

“Als het bij iemands persoonlijkheid past en misschien bij iemands huidskleur en haarkleur. Ik denk dat het ook een gedeelte zelfkennis is. En ik denk dat als iemand een bepaalde persoonlijkheidsuitstraling naar buiten brengt... dat is ook iets wat iemands stijl mooi maakt of goed maakt. Het moet bij iemand passen.” [D]

“En dan ga je daarna ook kijken of er hele simpele dingen zijn zoals weten hoe je je lichaam moet kleden en hoe je bepaalde accenten kan aanzetten en niet aanzetten. Ik vind het gewoon leuk als mensen aparte of unieke kledingstukken hebben.” [A]

Er werd door de respondenten geen nadruk gelegd op de mate waarin iemand op de hoogte moet zijn van nieuwe stijluitingen. Daarentegen werd er door maar liefst zes respondenten (A, C, D, E, G, H) en afkeur geuit naar mensen die trends volgen. Hierbij wordt beargumenteerd dat het meer gaat om je eigen stijl vinden, dan die van de massa te volgen.

5.5 Flexibiliteit in smaak

In deze paragraaf wordt er antwoord gegeven op de manier waarop jongeren cultuur

consumeren. Er wordt met name gekeken in hoeverre muzieksmaak en stijlvoorkeuren voor jongeren een veelzijdig, tijdelijk en veranderlijk van aard zijn. Deze aspecten van flexibiliteit zouden kenmerkend zijn voor de manier waarop jongeren in de postmoderne samenleving cultuur consumeren.

Acht respondenten (A, B, C, D, E, F, G, H) gaven aan een redelijk tot zeer diverse muzieksmaak te hebben. Deze varieerden van rock, klassiek en jazz, tot aan hip-hop, dubstep, grime, reggae, techno en house. Zij gaven ook allen aan op verschillende momenten behoefte te hebben aan verschillende soorten muziek. De muziekkeuze is voor zes respondent (A, B, C, D, E, H) met name afhankelijk van de tijdelijke gemoedstoestand of emotie. Ook schetsten de antwoorden van diverse respondenten dat er niet zozeer in genres werd gedacht, maar meer in individuele nummers of artiesten.

“Afgelopen week heb ik geluisterd naar een soort van middeleeuwse dichtvormen omdat ik het tof vond om eventueel over instrumentals te leggen, tot aan futurebeats dingen, Koreaanse popmuziek, Japanse funk, hip-hop natuurlijk, R&B, future R&B, franse chansons, Blues, Reggae.” [B]

“Bij elke emotie luister ik naar andere muziek. En dat kan echt van alles zijn. Mijn muziekkeuze is heel ruim. Als ik alleen ben en ik ben droevig dan zet ik bijvoorbeeld Enya op, en dat brengt me dan tot rust. Maar als ik naar een feest dan is gewoon techno. En tussendoor kan het weer iets anders zijn. Eigenlijk is het gewoon hoe ik me op dat moment voel, daar pas ik mijn muziek op aan.” [H]

Zeven respondenten (A, C, D, E, F, G, H) gaven aan tijdens het uitgaan een iets meer specifieke muzieksmaak te hebben dan overdag. De muziek die zij met het uitgaan luisteren kan echter ook de muziek zijn die zij overdag luisteren. Desondanks blijft de muzieksmaak zes van deze respondenten ook tijdens het uitgaan redelijk divers. Slechts één respondent (H) gaf aan uitsluitend uit te gaan op techno en minimal muziek. Vijf van deze respondenten (C, D, E, G, H) gaven aan dat hun muzieksmaak tijdens het uitgaan specifiek is omdat zij willen kunnen dansen op de muziek.

“Ik wil gewoon dansen wanneer ik naar een club ga (...) Ik vind het altijd leuk om in de Trouw te dansen, wat meer een soort van elektronische spacey muziek is. Maar ik vind samba... of meer Afrikaans, hiphop, ja... van alles eigenlijk. Op hitjes kan ik ook lekker dansen, de schlagers.” [D]

“Ik luister het liefst naar hip-hop of techno bij het uitgaan. Er mag wel een klein beetje hardcore bij komen. Zodat ik een beetje kan raggen ofzo. Aan het eind van de avond dat ik echt een rauwe, vieze, zweterige avond heb gehad en dan content thuis op de bank kan liggen (...) Trouwens, klassiek mixen ze ook wel eens met hiphop in de club. Dat is ook wel nice als ze die twee dingen mixen. En als je dat ook lukt als DJ dan kan je ook wel echt spelen.” [E]

Toen de respondenten werden gevraagd wat zij als goede muziek beschouwen werd er door vier respondenten (A, B, D, E, G) de nadruk gelegd op de manier waarop het geproduceerd is, twee respondenten (B & E) op de boodschap, en door zes respondenten (A, B, C, D, F, H) op de emotie die het opwekt of raakt.

“Het is gewoon heel impulsief en op gevoel. Het klinkt zo stom, het is een gevoel, maar dat is eigenlijk wel zo.” [F]

“De overall emotie die muziek op kan wekken, de boodschap die erin verwerkt zit en de productie waarde. Dus is het niet alleen heel erg simpel knip en plakwerk met samples, maar is het echt ingespeeld en heeft iemand echt nagedacht over ‘oké waarom doe ik nu een bepaalde bridge of hoe lang wordt mijn interlude’, dat soort dingen.” [B]

Daarnaast werd er door zes respondenten (A, B, D, E, F, G) belang gehecht aan de authenticiteit van de muziek en de artiest die erachter zit. Authentieke muziek zou volgens de respondenten herkenbaar zijn doordat het uniek is, eigenhandig is geproduceerd door de artiest, en mede daardoor een eigenheid weergeeft van de artiest die erachter zit. Ook gaven sommige respondenten aan dat een echte artiest dan ook muziek hoort te maken vanuit een intrinsieke motivatie.

“Dan heb ik een soort idealistisch beeld van, een artiest moet muziek maken voor de muziek. Een soort van art for art sake maar dan music for music sake. Dus een soort authentieke vorm van expressie, en dan niet met een oog op commercie om er maar hitjes uit te knallen.” [A]

“Met samenhangend bedoel ik dat het samenhangt met de persoon die ik voor me zie. Want dan blijft diegene waarschijnlijk uniek en true aan zichzelf. Je hebt zo veel artiesten die zoveel shit maken waar ze niet geheel achter staan, en dat zie je zo.” [E]

“En dat is wat ik tof vind dat ik door dat soort dingen aan hem ontdek dat hij er écht mee bezig is vanuit zijn eigen visie, en niet zomaar aan het rondschreeuwen en gek aan het doen is

(...) Wel een beetje het feit dat er veel kennis, inzicht en authenticiteit achter schuilgaat. Inzicht is misschien nog wel het belangrijkste.”[B]

Hoewel de respondenten allen lang na moesten denken over het benoemen van de muzieksoorten waar zij naar luisteren, door de grote hoeveelheid ervan, had iedere respondent wel een of meerdere genres waar zij een sterke afkeer voor hadden. Opvallend is dat maar liefst zes respondenten (A, B, C, E, F, I) als eerste EDM opnoemden als genre waar zij een sterke afkeer voor hebben. Interessanter is de reden waarom zij dit genre niet kunnen waarderen. Vijf respondenten (B, C, E, F, I) gaven aan een afkeer te hebben voor de commercialiteit van het genre en het feit dat het zo op consumptie van de massa is gericht. Zes respondenten (A, B, C, E, F, I) gaven aan moeite te hebben met de gesimplificeerde productietechnieken en simpele opbouw van de muziek, en vier respondenten (A, B, D, E) wijzen op de slechte teksten en het gebrek aan een boodschap en inhoud.

“Het is gewoon geen muziek. Er zit geen dynamiek in, er zit geen boodschap in, er zitten geen nuances in, helemaal niks. Het is gewoon puur een soort van één op één met de tijdgeest van nu en soort van hoe wij als consumptiemaatschappij leven. Zo veel mogelijk en zo snel mogelijk geprikkeld worden en kunnen consumeren (...) Nee het draait allemaal gewoon om een soort massaal showelement en schaapjes gedrag. Het is muziek wat mensen dom maakt en dom houdt.” [B]

“Ik denk serieus dat het hersencellen doodt op een bepaalde manier. Dat je er in ieder geval niet slimmer van wordt. Ik keek laatst naar een filmpje over 10 EDM tracks naast elkaar, op elkaar, door elkaar, en het klinkt gewoon allemaal hetzelfde. Dat betekent alleen maar dat iemand een soort ruis heeft gecreëerd wat een bepaald effect heeft bij mensen, en dat wordt nu uitgebuit.” [I]

De muzieksmaak van deze jongeren is redelijk tot zeer divers. Dit wijst op een sterke flexibiliteit in muzieksmaak. Muziekkeuze blijkt hier voornamelijk afhankelijk van emotie, gemoedstoestand, locatie en sfeer. Ook blijkt dat er door jongeren niet altijd in genres wordt gedacht, maar meer in individuele nummers of artiesten. Dit is in lijn met de theorie van Bennett (1991), waarin wordt verondersteld dat de aard van muzieksmaak, net als de aard van muziek zelf, een veelzijdige, tijdelijke en vloeibare vorm van expressie is. Muziek genereert een scala aan stemmingen en ervaringen waar individuen de mogelijkheid hebben om zich vrij tussen te bewegen.

Ondanks dat jongeren in de Nyx cultuur een brede muzieksmaak hebben, bleken zij ook een sterke afkeur te hebben voor bepaalde muzieksoorten, met name EDM. Hierbij werd vooral kritiek geuit op de commercialiteit van het genre, de gesimplificeerde productietechnieken, de simpele opbouw van de muziek, de slechte teksten, het gebrek aan een boodschap en inhoud en het feit dat het zo op consumptie van de massa is gericht. Dit grijpt terug op de eerder genoemde authenticiteit van muziek en artiest waar de respondenten zo een waarde aan hechten. Bij gebrek aan deze authenticiteit in de muziek en artiest wordt er door jongeren een afkeur geuit tegenover de muziek. Dit wijst erop dat jongeren weliswaar een brede muzieksmaak hebben, echter, dit neemt niet weg dat zij zich tegen bepaalde muzieksoorten sterk afzetten.

De respondenten is ook gevraagd in hoeverre zij een vaste stijl hebben, wat zij als goede en slechte stijl beschouwen, en of zij een sterke afkeur hebben voor bepaalde stijluitingen. Door te vragen naar opvattingen over goede en slechte stijl wordt duidelijk aan welke eigenschappen van stijl waarde wordt gehecht, en welke worden afgekeurd.

Zeven respondenten (A, C, D, E, F, G, H) uitten een grote waardering voor individualiteit en uniekheid. Zeven respondenten (A, C, D, E, G, H) gaven aan een afkeer te hebben tegen mensen die zich kleden zoals de ‘kudde’, zonder te kijken naar hun eigen persoonlijkheid en lichaamsbouw. Jongeren die zich mainstream kleden zouden geen sterke individuele identiteit hebben en zich daarom conformeren aan de meerderheid.

“Ik vind het jammer als mensen zich niet onderscheiden en iets te veel trendgericht zijn. En dan is het eigenlijk juist net dat simpele, dat heel erg afgekeken van. Ik ben eigenlijk altijd op zoek naar identiteit in mensen.” [C]

“Dat is gewoon dat gedrag waarbij het lijkt alsof iedereen in een club heeft afgesproken om hetzelfde te dragen. Alsof iedereen z’n best doet om op elkaar te lijken. Vind ik soms... uninspiring. Waarom zou je eruit willen zien als iemand anders? Waarom zou je die uiting van jezelf vorm willen geven als ik ben zoals mijn buurvrouw?” [A]

Daarnaast gaven, zoals eerder vermeld, meerdere respondenten aan dat goede stijl voortkomt uit een bepaalde mate van zelfkennis. Stijl zou namelijk een reflectie moeten zijn van iemands persoonlijkheid en identiteit. En wanneer iemand een expressieve en aparte stijl heeft, dan zal dat ook gelden voor de persoonlijkheid van die persoon. Er wordt door maar liefst acht respondenten (A, C, D, E, F, G, H, I) waardering geuit voor excentrieke, creatieve en aparte stijluitingen. Hiermee wijzen de respondenten op de waardering voor individualiteit en

expressiviteit in stijl.

“Als je uitgaat gaat het natuurlijk ook in eerste instantie om looks, en als je daar voorbij bent dan ga je pas naar innerlijk kijken. In de Berghain zie je veel meer dat wat ze dragen ook is wat ze uitstralen. Dus het is echt een reflectie van hun persoonlijkheid. Of het nou heel vies is, want diegene die ik zie dansen in dat vieze pakje, is tenminste zo erg zichzelf waardoor het weer een compleet plaatje wordt. Waardoor het heel mooi is.” [E]

“Ja ik heb echt niks met Uggs en met jassen met van die bontkragen. Omdat het een bepaald imago heeft en een bepaald persoon die daarachter zit. Zo verschrikkelijk mainstream, dat trek ik gewoon niet. Ik vind dat mensen die zoiets klakkeloos overnemen, en alleen maar om erbij te horen, dat zijn niet de meest verrassende mensen want die lopen alleen maar achter de hordes aan. Daar ga ik niet echt een gesprek mee aanknopen want je weet bij voorbaat vaak dat er niet echt iets heel bijzonders uit gaat komen.” [D]

Met deze antwoorden wordt duidelijk dat stijl een belangrijk onderscheidend mechanisme is binnen de Nyx cultuur. Desalniettemin wordt niet waarde gehecht aan een specifieke stijluiting, maar juist aan de diversiteit in stijluitingen, zodat individualiteit hierin is terug te zien.

Daarnaast gaven twee respondenten (B, D) aan dat zij zich anders kleden afhankelijk van de club waar zij naartoe gaan en de muzieksoort die er wordt gedraaid. Hierbij is de sfeer, muziekstijl en het publiek van de locatie bepalend voor de stijl waarin zij zich kleden. De onderstaande citaten illustreren hoe er bij de club Trouw wordt gekozen voor andere stijluitingen dan bij de club Nyx. Er blijkt dus een bepaalde mate van kennis te zijn van de soort sfeer, muziek en het type publiek van locaties, wat ervoor zorgt dat jongeren zich hierop aanpassen wanneer zij naar deze locatie gaan.

“In de Trouw ben ik qua kleding wel wat relaxter, wat comfortabeler, meer ingetogen dan wanneer ik naar de Nyx ga. Omdat dat bij de ambiance hoort en bij de muziekstijl en bij de mensen die er komen. Nyx is bijvoorbeeld de gay scene, gemixt met niet gays, gemixt met travestieten, gemixt met hiphop gemixt met... alles door elkaar. En de thema's van de feestjes zijn ook vaak wat uitbundiger. Bij de Trouw zit je in een soort kelderhol waar iedereen totaal in zijn eigen zone zit, en het pikkendonker is, niet komt om gezien te worden – je gaat erheen om te dansen, om te raven. Je gaat gewoon tot het bittere einde en hoe je er ook uit ziet, iedereen vindt het prima, als je maar gaat.” [D]

“Als je bijvoorbeeld naar een hip-hop feest gaat zie je ook een soort van kids tof, cool, petje naar achter whatever...uitdossen. Soms als ik naar de Trouw ga, dan heb ik ook zin om me rauw te kleden. Omdat ik soort van serieus ben met de muziek ofzo. Er wordt deephouse gedraaid... dat is diep (...) Je je kleedt je dan ook iets donkerder, iets rauwer, iets grauwer, iets meer afstotend van mensen.” [C]

Er werd ook gekeken naar mate waarin jongeren binnen de Nyx scene flexibel zijn in hun voorkeur voor een bepaald publiek tijdens het uitgaan. Hoewel acht van de respondenten (A, B, C, D, E, F, G, H) aangaven dat muziek een van de belangrijkste criteria is waarop zij kiezen waar zij uitgaan, bleek het type publiek van een bepaalde locatie of specifiek feest hierin ook een belangrijke overweging te zijn. Met name de Jimmy Woo, Chicago Social Club en Club Air werden genoemd als plekken die zij willen ontwijken, onder andere door het publiek wat er komt.

“Toen het net open was vond ik het wel heel vet doordat er voor mijn gevoel nog best wel artistieke mensen kwamen die cool waren, en op een gegeven moment raak je dat kwijt, die authenticiteit (...) Wat ik persoonlijk heb is, ik hou van mensen die gewoon relaxed zijn, zichzelf durven te zijn en niet te beoordelend zijn. En ik heb het gevoel dat die groep die later komt meer judgemental zijn. Dat ze überhaupt ergens komen omdat het cool zou zijn. En ze kleden zich op een manier omdat het cool zou zijn en niet omdat zij het zelf mooi vinden. En op het moment dat die mainstream lading komt die erachteraan volgt, die naar een locatie komen omdat ze het idee ervan gaaf vinden, die houden zo erg vast aan dat idee en dat dat cool is, dat ze alles wat erbuiten valt meteen veroordelen. En dat is disgusting. En dat is wat mij dwarszit. Dat is het verschil tussen waar ik wel graag kom en niet graag kom.” [A]

“Als het openminded mensen zijn. Dus mensen die gewoon lekker ook kunnen genieten en de muziek kunnen waarderen en daar komen om een leuke tijd te hebben. En die elkaar in hun waarde laten. Daarom hou ik heel erg van plekken als de NYX, of OT301 of op een bepaalde avond de Club Up of Melkweg. Je zou het een beetje kunnen bestempelen als rauwig, hip publiek. Het is gewoon heel erg creatief publiek naar mijn gevoel. En creativiteit draait gewoon heel erg om jezelf openstellen en nieuwe dingen ontdekken. Dus het trekt automatisch naar dat soort publiek eigenlijk.” [B]

“Dat zijn mensen die alleen maar bezig zijn met interessant en popiopi doen, erbij horen, erbij lopen, oh daar zijn alle toffe mensen ik ga daar staan. Nee. Ik wil die mensen echt in hun gezicht slaan en hun oren wassen en vertellen; je bent hier om te dansen, doe dat nou maar! Geniet gewoon van jezelf en van de muziek. Ga niet op zoek naar hetgeen waar mensen van aan het genieten zijn, om daar vervolgens iets uit te halen en daar je plezier vanaf te laten hangen.” [C]

Interessant is dat deze waarden erg overeen komen met de waarden van muziek en stijl. In de citaten uit de respondenten een grote waardering voor ‘cool’ en ‘creatief’ publiek dat open-minded is, en dat daadwerkelijk komt voor de muziek en om te dansen en genieten.

Daarentegen wordt een grote afkeer geuit voor de ‘volgers’ die slechts op een naam afkomen, te veroordelend zijn en bezig zijn met het zoeken naar erkenning.

Ook werd gevraagd naar de flexibiliteit in de uitgaanslocaties waar de respondenten naartoe gaan. Alle negen respondenten gaven te variëren in uitgaanslocatie, maar toch een vaste (soms brede) selectie te hebben. Hierbij werden de eerder genoemde Jimmy Woo, Chicago Social Club en Air het meeste genoemd als clubs die de respondenten ontwijken. Dit wijst erop dat respondenten weliswaar variëren in waar zij naartoe gaan, maar desondanks bepaalde locaties uitsluiten. Naast het hiervoor genoemde type publiek is een belangrijke overweging de sfeer van de locatie.

“Air is wel heel erg het karakter van de venue. Het is gewoon een heel erg duidelijk commerciële machine weet je. Ik vind het leuke van naar de NYX gaan... kijk binnenkomst bij de NYX is niet altijd even chill maar als je eenmaal voorbij de kassa bent dan word je in ieder geval nog verwelkomd bij de garderobe, je kunt je spulletjes wegzetten, er zit gewoon een leuke dame bij de toilet. En bij de Air is het puur van hoe kunnen we mensen zo geautomatiseerd naar binnen brengen en... het is bijna een soort wasstraat. Kom naar binnen, geef ons je geld, en door! Het is helemaal niet persoonlijk of warm meer” [B]

5.6 Individualiteit

Voor zowel muzieksmaak als stijl geldt dat individualiteit een belangrijk terugkerend concept is bij alle respondenten. Zij geven aan dat iets bijzonder en interessant is wanneer het uniek is, en wanneer iets een reflectie is van de individuele identiteit. Zo gaven verschillende respondenten aan waardering te hebben voor een uniek kledingstuk of een kledingstuk met een verhaal. Verschillende respondenten winkelen om die reden met regelmaat bij vintage winkels. Daarnaast gaven de respondenten ook aan eigenheid te kunnen waarderen op het

gebied van muziek. Wanneer een artiest een geheel individuele sound heeft blijft dit verassend en daarom interessant.

“Omdat ik denk dat wanneer iemand zichzelf kan blijven en daardoor uniek blijft, dat het gewoon echt een gave is. Omdat we in deze tijd zo erg elkaar aan het volgen zijn dat er geen identiteit meer bestaat. En die twee hebben het nog steeds. Tot de tijd dat ze gaan mixen met het commerciële en dan gaan ze die vibe, die unieke shit kwijtraken.” [E]

Voor zowel muzieksmaak als stijl geldt dat individualiteit een belangrijk terugkerend concept is bij deze jongerencultuur. Zij geven aan dat iets bijzonder en interessant is wanneer het uniek en eigen is, en wanneer iets een reflectie is van de individuele identiteit. Daarnaast gaven de respondenten ook aan eigenheid te kunnen waarderen op het gebied van muziek. Wanneer een artiest een geheel individuele sound heeft blijft dit verassend en daarom interessant.

Ook in de participerende observatie is veel individualiteit waargenomen. De stijlelingen van deze jongerencultuur lopen zodanig uiteen dat er geen vaste omschrijving voor bestaat. Deze diversiteit aan stijlen en types die zich toch in dezelfde club verzamelen zou te maken kunnen hebben met de reputatie van tolerantie en acceptatie van de club Nyx.

5.7 Samenvatting

De resultaten van de diepte interviews geven veel interessante inzichten. Opvallend is dat de smaakvoorkeuren van de respondenten weliswaar breed en veranderlijk zijn, maar dat er toch bepaalde smaakvoorkeuren zijn waar zij zich van willen distantiëren. Er wordt met name een afkeer geuit tegenover mainstream en commerciële culturele producten. De respondenten uiten hierbij ook kritiek op personen die deze producten wel kunnen waarderen. Volgens hen zou de waardering van mainstream en commerciële culturele producten wijzen op een gebrek aan zelfkennis en diepgang. Daarentegen wordt er een grote waardering geuit voor authentieke culturele producten. De respondenten geven aan authenticiteit te kunnen herkennen aan een bepaalde mate van diepgang, zelfkennis en originaliteit. Beiden waarden, mainstream en authentiek, komen herhaaldelijk terug in de smaakvoorkeuren op het gebied van stijl, muziek, publiek en clublocaties.

Door de meeste respondenten wordt stijl ervaren als een belangrijk expressie- en onderscheidingsmiddel. Muziek daarentegen, wordt eerder ervaren als iets wat hen verbindt met anderen. De respondenten uiten een waardering voor originele en individuele stijlen,

waarin is terug te zijn dat een persoon een persoonlijke combinatie heeft gemaakt, welke een bepaalde vorm van zelfkennis en originaliteit wordt reflecteert. Zelfkennis is dan ook een terugkerende waarde bij de respondenten.

6. Conclusie

6.1 Conclusie

Dit onderzoek had als doel om op zoek te gaan naar de manier waarop jongeren in de Amsterdamse clubcultuur betekenis geven aan subcultureel kapitaal en in hoeverre er elementen van post-subcultureel kapitaal zijn waar te nemen. Uit de case-study van dit onderzoek blijkt dat de Nyx scene inderdaad een typevoorbeeld is van de postmoderne subcultuur.

In lijn met Thornton's (1995) concept van subcultureel kapitaal wordt in de Nyx scene nog steeds het onderscheid gemaakt tussen 'authentiek' versus 'mainstream'. Er heeft echter een verschuiving plaatsgevonden van een focus op muziek als onderscheidingsmechanisme naar een focus op stijl als onderscheidingsmechanisme. 'Being in the know' neemt hier de vorm aan van de mate waarin een individu een creatieve, originele en eigen stijl heeft. Hiertegenover staan de mainstream en trendgerichte stijluitingen welke niet worden gewaardeerd. Jongeren uiten kritiek op het gebrek aan creativiteit, originaliteit en individualiteit in mainstream en trendgerichte stijluitingen. En hoewel muziek in mindere mate een belangrijk onderscheidingsmechanisme is, worden ook hierin vergelijkbare kritieken geuit. Met name populaire muziek wordt bekritiseerd door de simpele productiemethoden, het gebrek aan diepgang en het gebrek aan authenticiteit van de artiest. De jeugdcultuur hecht dus belang van vergelijkbare waarden als de subculturen waar Thornton (1995) onderzoek naar deed, echter, is de focus meer komen te liggen op stijl als expressiemiddel.

Hoewel postmoderne subculturen niet langer devieren van de algemene cultuur, lijken zij zich nog steeds af te zetten tegen een bepaalde meerderheid. De meerderheid heeft hier de vorm aangenomen van de kapitalistische samenleving, en de commercialisering en massaconsumptie die hiermee gepaard gaan. Opmerkelijk is dat dit teruggrijpt op de kritische theorie van Adorno (1941), waarin wordt verondersteld dat populaire muziek slechts een economisch handelswaar is, welke een zinloze vorm van vermaak is voor de massa. Ook hierin wordt door Adorno en Horkheimer (1977) kritiek geuit op het feit dat er geen sprake is van individualiteit in smaak bij de luisteraars van populaire muziek. Dezelfde kritiek wordt geuit door jongeren in de Nyx scene. Mogelijk is deze kritiek dan ook een manier om zich te

onderscheiden, door aan te tonen dat zij goed geïnformeerd en kritisch zijn op het gebied van stijl en muziek. Deze vorm van distinctie kan dan ook worden gezien als een manier om subculturele kennis aan te tonen. Waar Thornton's (1995) concept van 'being in the know' echter gericht is op specifieke kennis welke relevant is voor de subcultuur waar het individu zich in bevindt, overschrijdt deze vorm van kennis de subculturele grenzen, en is het breder toepasbaar.

Stijl wordt binnen de Nyx scene ervaren als een belangrijk expressie- en onderscheidingsmiddel. In plaats van een verbondenheid te voelen met een specifieke smaak of stijl, zoals bijvoorbeeld de punkers in Hebdige's (1979) werk, beschouwen jongeren in de Nyx scene hun smaak als breed, vloeibaar en op het individu gericht. Het individu kan kiezen uit een palette van smaken, welke naar wens worden veranderd en gemixt, zodat er een bepaalde vorm van zelfkennis en originaliteit wordt gereflecteerd. De oorspronkelijk duidelijk afgebakende subculturele grenzen vervallen hier, en maken plaats voor meer vloeibare grenzen. Bennett's (1999) concept van vloeibaarheid in expressie door smaak gaat echter slechts in zekere mate op. Waar de smaakvoorkeuren van jongeren weliswaar worden gekenmerkt door een veelheid aan en veranderlijkheid van stijlen en smaken, is er door de toegenomen nadruk op het individu en originaliteit ook meer nadruk gekomen op een individualistische stijl. De subculturele grenzen zijn hier minder zichtbaar doordat deze anders zijn dan de traditionele subculturele grenzen. Waar het niet meer gaat om het confirmeren aan de smaak- en stijlvoorschriften van één moedercultuur, is het nu belangrijk dat de stijlcombinaties van jongeren een vorm van zelfkennis reflecteren. Deze vorm van zelfkennis door middel van stijl is hetgeen waarmee zij zich kunnen onderscheiden. Deze waardering voor individualiteit door middel van expressiviteit en eigenheid in stijl toont aan dat deze groep het post-subcultureel gedachtengoed vertegenwoordigt, waarin er wordt verondersteld dat postmoderne jongerenculturen stilistisch en individualistisch zijn gemotiveerd (Henke, 2013).

Geconcludeerd kan worden dat de klassieke subculturele theorie niet langer toereikend is om hedendaagse subculturen mee te verklaren. De casestudy toont aan dat de nadruk is komen te liggen op stijl als expressie- en onderscheidingsmiddel voor jongeren. Hier is niet langer een hermetische afdichting voor wat wel en niet wordt toegestaan. De toename in (keuze)mogelijkheden en flexibiliteit op het gebied van stijl impliceert echter niet dat er niet langer sprake is van subculturele grenzen. Dit onderzoek toont aan dat subculturele grenzen weliswaar minder zichtbaar en afgebakend zijn, maar dat ze alsnog aanwezig zijn. De term

post-subcultureel kapitaal is daarom een bruikbare term, wanneer we willen begrijpen hoe jongeren zich onderscheiden in een postmoderne samenleving. De term maakt een belangrijke toevoeging in de manier waarop jongeren bezig zijn met identiteitsvorming. Het toont aan dat de identiteitsvorming van jongeren veranderlijk is, en dat subculturele identiteiten – ondanks het feit dat zij vloeibaarder zijn geworden – hierin nog steeds een belangrijke rol spelen.

6.2 Discussie

Dit onderzoek is nog niet afgerond en kan op verschillende vlakken uitgebreid worden. Het valt op te merken dat het moeilijk is om de resultaten van dit onderzoek te generaliseren gezien de specificiteit van de casus. Mogelijkerwijs zijn de resultaten kenmerkend voor deze specifieke clubcultuur en brengt onderzoek naar andere type clubculturen andere resultaten naar voren. Voor vervolgonderzoek is het daarom interessant om vergelijkend onderzoek te doen, en hierbij twee verschillende clubculturen te vergelijken. Een aanbeveling zou de vergelijking zijn tussen een club als de Trouw, en een club als de Nyx.

Desalniettemin blijkt dit werk zeer nuttig in de beschrijving van de postmoderne beweging van subculturen en de veranderende betekenis van muziek, stijl en subculturen in de maatschappij. De Nyx cultuur blijkt hier een goed gekozen voorbeeld.

Een ander sterk punt is het gebruik van twee methoden. De observaties in de club bieden bepaalde inzichten in de clubcultuur, waardoor de resultaten van de diepte-interviews beter in context kunnen worden begrepen. Een emic perspectief bleek hierbij noodzakelijk om resultaten te kunnen begrijpen en interpreteren. Een belangrijke kanttekening is wel dat de observaties en vragen gekleurd zijn door de culturele en wetenschappelijke achtergrond van de onderzoeker.

Een interessante aanvulling op de methoden zouden daarom focus-groups zijn, waarbij de respondenten elkaar stimuleren en op organische wijze op onderwerpen komen die de kaders van de wetenschapper overtreffen.

Omdat subculturen iets zeggen over de bredere maatschappelijk context waar zij zich in bevinden, is het interessant om te kijken naar de achterliggende factoren, die ten grondslag liggen aan de attitudes van jongeren in deze clubcultuur. Subculturen blijken – net als de maatschappij zelf – veranderlijk. Daarom is het interessant om te kijken in hoeverre achterliggende factoren zoals globalisering en technologische ontwikkelingen voor deze clubcultuur meespelen. Voorbeelden zijn de mogelijke rol van Facebook of de invloed van Amerikaanse cultuur.

6.3 Reflectie

De doelgroep binnen dit onderzoek bleek over het algemeen goed bereikbaar en zeer bereid om te participeren aan een diepte-interview. Er waren twee respondenten die in eerste instantie enthousiasme toonden, maar daarna niet meer hadden gereageerd. Daarnaast bleek een respondent de afspraak te zijn vergeten, waardoor ik bij diegene thuis op een afterparty binnenkwam. Gelukkig hebben we deze afspraak kunnen verzetten.

Door middel van Facebook kon worden vastgesteld welke mensen met regelmaat in de club Nyx waren. Echter, bleken een aantal van de respondenten ook met regelmaat als DJ werkzaam te zijn in deze club. Hoewel ik heb geprobeerd om deze respondenten zo veel mogelijk te laten antwoorden als gasten van de club, neigden deze ook vaak tot het antwoorden vanuit het perspectief van een DJ.

Één interview werd verricht met andere mensen erbij. Ondanks dat deze zich bezighielden met andere activiteiten, leidde het enigszins af. Er zat iets meer haast achter het interview waardoor de respondent soms kortaf antwoordde. Hoewel ik zo veel mogelijk heb geprobeerd om alsnog meer diepgang te krijgen, is het voor in de toekomst af te raden om in gezelschap te interviewen. Ook om te voorkomen dat de respondent meer sociaal wenselijke antwoorden geeft.

Bij de aanvang van het scriptieproces had ik een bepaald concept in mijn hoofd van hetgeen waar ik onderzoek naar wilde doen. Na literatuuronderzoek te hebben gedaan ontdekte ik dat het concept, ‘collective effervescence’, reeds in 1912 was ontwikkeld door Emile Durkheim. Voor toekomstig onderzoek is het daarom aan te raden om vanuit de literatuur te zoeken naar een lacune in de wetenschap, om van daaruit vervolgens een onderzoeksconcept te ontwikkelen.

Het grootste obstakel tijdens dit scriptieproces was het loslaten van de deductieve aanpak. Ik bleef erg vasthouden aan het proberen te toetsen van huidige theorieën. Hierdoor liet ik de theorieën mogelijk te weinig los, terwijl dit vaak nodig is om tot nieuwe inzichten te komen. Ik ben me er van bewust dat ik hier moeite mee had doordat ik met name een deductieve ‘training’ heb gehad binnen mijn opleiding.

Verder verliep het scriptieproces goed en ontving ik prettige ondersteuning van zowel mijn begeleider als tweede lezer. De communicatie verliep goed en was aangenaam.

6.4 Beelden

7. Literatuur

Adorno, T. (1941). *On popular music*. Studies in Philosophy and Social Science, New York: Institute of Social Research. IX, p. 17-48.

Adorno, T. & Horkheimer, M. (1977). *The culture industry; Mass Communication and Society*. Edward Arnold, London.

Bauman, Z. (1996). *From pilgrim to tourist – Or a short history of identity*. In: Hall S and DuGay P (eds) *Questions of Cultural Identity*. London: Sage Publications, p. 18–36.

Bennett, A. (1999). *Subcultures or neo-tribes? Rethinking the relationship between youth, style and musical taste*. *Sociology* Vol. 33 No. 3, p. 599–617.

Bennett, A. (2003). *Researching youth culture and popular music: a methodological critique*. *British Journal of Sociology* Vol. No. 53 Issue No. 3.

Bennett, A. (2005). *In Defence of Neo-tribes: A Response to Blackman and Hesmondhalgh*. *Journal of Youth Studies*, 8:2, p. 255-259

Bennett, A. (2011). *The post-subcultural turn: some reflections 10 years on*. *Journal of Youth Studies* Vol. 14, No. 5.

Bennett, A. (2011). *The continuing importance of the ‘cultural’ in the study of youth*. *Youth Studies Australia*, Volume 30.

Boer D., Fischer R., Strack M., Bond M., Lo E., Lam, J. (2011). *How shared preferences in music create bonds between people: values as the missing link*. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 1159-71.

Bourdieu, P. & Passeron, J.P. (1977). *Reproduction in Education, Society and Culture*. Beverly Hills, CA: Sage.

Bourdieu, P. (1984). *Distinction*. Routledge.

Bourdieu, P. (1986). *The Forms of Capital*, in John G. Richardson (edt), *Handbook of Theory and Research in the Sociology of Education*, New York, Greenwald Press.

Bourdieu, P. (1989). *Opstellen over smaak, habitus en het veldbegrip*. Amsterdam: Van Gennep.

- Bryman, A. (2012). *Social research methods 4th edition*. Oxford University Press.
- Bryson, B. (1996). *Anything but heavy metal: Symbolic exclusion and musical dislikes*. American Sociological Review, Vol. 61, No. 5, p. 884-899
- Castells, M. (1997). *The Power of Identity*. Oxford: Blackwell.
- Chamorro-Premuzic, T. (2007). *Personality and individual differences*. Oxford: Blackwell.
- DiMaggio, P. & Useem, M. (1978). *Social class and arts consumption: the origins and consequences of class differences in exposure to the arts in America*. Theory and Society, 5, p. 141-161.
- DiMaggio, P. (1982). *Cultural Capital and School Success: The Impact of Status Culture Participation on the Grades of U.S. High School Students*. American Sociological Review 47, p. 189-201.
- Eijck, van K. & Lievens, J. (2008) *Cultural omnivorousness as a combination of highbrow, pop, and folk elements: The relation between taste patterns and attitudes concerning social integration*. Poetics 36, p. 217–242.
- Foster, H. (1996). *The return of the real: the avant-garde at the end of the century*. The Mit Press.
- Gartman, D. (2012). *Bourdieu and Adorno: Converging theories of culture and inequality*. Theory & Society, Vol. 41 Issue 1, p.41.
- Gronow, J. (1997). *Sociology of Taste*. London: Routledge
- Hall, S. & Jefferson, T. (1976). *Resistance Through Rituals: Youth subcultures in post-war Britain*. London: Hutchinson.
- Hebdige, D. (1979). *Subculture: The Meaning of Style*. The Subcultures Reader: Routledge, p.121-132.
- Henke, K. (2013). *Postmodern authenticity and the Hipster Identity*. Forbes & Fifth, 3.

Hetherington, K. (1992). *Stonehenge and its Festival: Spaces of Consumption. Lifestyle Shopping: The Subject of Consumption*. London: Routledge.

Hesmondhalgh, D. (2005). *Subcultures, Scenes or Tribes? None of the Above*. *Journal of Youth Studies* Vol. 8, No. 1, pp. 21-40.

Kalmijn, M. (1994). *Assortive Mating by Cultural and Economic Occupational Status*. *American Journal of Sociology* 100:422-52.

Kant, I. (1790). *Critique of Judgment*. Oxford University Press.

Lahire, B. (2008). *The individual and the mixing of genres: Cultural dissonance and self-distinction*. *Poetics* 36, p. 166–188.

Lonsdale, A. J., & North, A. C. (2009). *Musical taste and ingroup favouritism*. *Group Processes & Intergroup Relations*, 12, 319-327.

Maffesoli, M. (1996). *The Time of the Tribes: The Decline of Individualism in Mass Society*. London: Sage.

Muggleton, D. (1997). *The Post-Subculturalist. The Subcultures Reader*. S. Redhead. Cambridge, Blackwell Press.

Muggleton, D. and R. Weinzierl (2003). *The Post-Subcultures Reader*. Oxford, Berg. Mulder, J., T.

Negus, K. (1996). *Popular Music in Theory. An Introduction*. Cambridge: Polity Press.

Palmer, C.L. (2001). *Work at the boundaries of science: Information and the interdisciplinary research process*. Boston: Kluwer Academic.

Parkin, F. (1979). *Marxism and Class Theory: A Bourgeois Critique*. Columbia University Press.

- Peterson, R.A. (1992). *Understanding audience segmentation: From elite and mass to omnivore and univore*. Poetics, 21, 243-258.
- Peterson, R.A., & Kern, R.M. (1996). *Changing highbrow taste: from snob to omnivore*. American Sociological Review, 61, 900-907.
- Polhemus, T. (1997). *In the Supermarket of Styles*. The Clubcultures Reader. S. Redhead. Oxford, Blackwell Publishers.
- Rentfrow, P. J., & Gosling, S. D. (2006). *Message in a ballad. The role of music preferences in interpersonal perception*. Psychological Science, 17, 236-242.
- Repko, A.F. (2008). *Interdisciplinary research: process and theory*. Sage Publications, Inc.
- Schoenberg. A. (1946) 'New Music, Outmoded Music, Style and Idea'. in Schoenberg.
- Straw, W. (1991). *Systems of articulation, logics of change: communities and scenes in popular music*. Cultural Studies 5(3): 368-388.
- Thornton, S. (1995). *Club Cultures: Music, Media and Subcultural Capital*. Cambridge: Polity, Willis.

8. Bijlagen

8.1 Tabel respondentenoverzicht

Respondent	Leeftijd	Geslacht
A	25	Vrouw
B	29	Man
C	29	Man
D	25	Vrouw
E	28	Vrouw
F	19	Vrouw
G	23	Vrouw
H	27	Trans
I	27	Man

8.2 Operationaliseringsschema

Concepten	Theorie	Indicatoren	Interviewtopics
Subculturele expressie	<i>Hebdige, 1979: stijl & muziek als tegenbeweging</i>	Stijl	Wat betekent stijl/muziek voor jou?
			Is stijl/muziek voor jou een belangrijk middel om uitdrukking te geven aan emotie, persoonlijkheid, identiteit?
		Muziek	Is stijl/muziek een belangrijk onderscheidingsmiddel? Zo ja, waarom en hoe?
		Discours	Wat voor stijluitingen/muzieksoorten zijn hier eventueel belangrijk?
Being in the know	<i>Bourdieu, 1984: de 3 kapitaalvormen Taylor, 2009: trendiness & hipness Thornton, 1995: being in the know</i>	Specifieke kennis van muziek	Vind je belangrijk om op de hoogte te zijn van nieuwe trends (muziek/stijl)?
		Specifieke kennis van stijl	In hoeverre vind jij het belangrijk om dingen als eerste te ontdekken?
		Specifieke kennis van publiek	Denk je dat het belangrijk is dat iemand kennis heeft van (authentieke) muziek?
		Specifieke kennis van locatie	Merk je dat anderen het belangrijk vinden dat je weet hoe je je moet kleden?
Flexibiliteit in smaak	<i>Bennett, 1999: tijdelijkheid van smaakvoorkeur Muggleton, 1997: hybridisatie, fragmentatie, cross-over culturen Polhemus, 1997: supermarket of styles</i>	Flexibiliteit in muzieksmaak	Welke muzieksoorten/stijlen/clublocaties waardeert je en waarom?
		Flexibiliteit in stilistische voorkeur	Wissel je veel af in muzieksoorten/stijlen/clubs en op welke manier maak je hierin keuzes?
			Wat zijn minder gewaardeerde muzieksoorten/stijlen/clublocatie/publiek? Hoe wordt hier tegenaan gekeken?
		Flexibiliteit in voorkeur publiek	Waarom worden deze minder gewaardeerd in vergelijking met de gewaardeerde culturele voorkeuren?
		Flexibiliteit in voorkeur locatie	Wat is de mening over anderen die deze voorkeuren wel waarderen?
Individueelheid in smaak	<i>Giddens, 1991 & Beck, 1992: afname sociale controle, toename autonomie v/h individu Henke, 2013: individualisme door consumentisme & relativisme Polhemus, 1997: supermarket of styles</i>	Individueelheid in muzieksmaak	Is er sprake van beïnvloeding in voorkeuren door directe sociale omgeving?
		Individueelheid in stilistische voorkeur	Speelt de mening van anderen een belangrijke rol?
		Individueelheid in voorkeur clublocaties	Vind je het belangrijk om een stijl te hebben die heel eigen/uitgesproken is?

8.3 Interviewvragen

Subculturele expressie

- Wat betekent muziek voor jou?
- Is muziek voor jou een belangrijk middel om uitdrukking te geven aan emotie, persoonlijkheid, identiteit? Hoe?
- Is muziek voor jou een belangrijk onderscheidingsmiddel? Zo ja, waarom en hoe?
- Wat voor muzieksoorten zijn hier eventueel belangrijk? Waarom?

- Wat betekent stijl voor jou?
- Is stijl voor jou een belangrijk middel om uitdrukking te geven aan emotie, persoonlijkheid, identiteit? Hoe?
- Is stijl voor jou een belangrijk onderscheidingsmiddel? Zo ja, waarom en hoe?
- Wat voor stijluitingen zijn hier eventueel belangrijk? Waarom?

Being in the know

- Vind je belangrijk om op de hoogte te zijn van de nieuwste muziek?
- In hoeverre vind jij het belangrijk om dingen als eerste te ontdekken?
- Denk je dat het belangrijk is dat iemand kennis heeft van (authentieke) muziek?
- Vind je belangrijk om op de hoogte te zijn van de nieuwste kledingtrends?
- Vind je het belangrijk dat anderen iets weten van stijl of zich op een bepaalde manier kleden?
- Merk je dat anderen het belangrijk vinden dat je weet hoe je je moet kleden?

Flexibiliteit in smaak

- Welke muzieksoorten waardeer je en waarom?
- Wissel je veel af in muzieksoorten, op welke manier maak je hierin keuzes?
- Wat zijn minder gewaardeerde muzieksoorten? Hoe wordt hier tegenaan gekeken?
- Waarom worden deze minder gewaardeerd in vergelijking met de gewaardeerde muziek?
- Wat is de mening over anderen die deze muziek wel waarderen?

- Wat voor kledingstijlen waardeer je en waarom?
- Wissel je veel af in kledingstijl, op welke manier maak je hierin keuzes?
- Wat zijn minder gewaardeerde kledingstijlen? Hoe wordt hier tegenaan gekeken?
- Waarom worden deze minder gewaardeerd in vergelijking met gewaardeerde stijluitingen?
- Wat is de mening over anderen die deze voorkeuren wel waarderen?

- Wat voor clubs waardeer je en waarom?
- Wissel je veel af in clubs en op welke manier maak je hierin keuzes?

- Wat zijn minder gewaardeerde clublocaties? Hoe wordt hier tegenaan gekeken?
- Waarom worden deze minder gewaardeerd in vergelijking met de gewaardeerde clubs?
- Wat is de mening over anderen die deze clubs wel waarderen/bezoeken?

Individualiteit in smaak

- Speelt de mening van anderen (vrienden, omgeving, onbekenden) een belangrijke rol in hoe jij je kleedt?
- Vind je het belangrijk om een stijl te hebben die heel eigen is voor jou?
- Heb je het gevoel dat anderen jou beïnvloeden in de muziek waar je naar luistert?
- Heb je het gevoel dat bepaalde stijlen echt niet worden gedoogd tijdens het uitgaan?
- Wat maakt een stijl eigen/authentiek?

8.4 Voorbeeld codering

Respondent: A

Leeftijd: 25

Geslacht: Vrouw

Opleiding: Communicatiewetenschap UvA

Beroep: (Giechelt) ik doe alles, op dit moment ben ik een soort van professionele duizendpoot, freelancer fotografie en DJ. Dus technisch gezien ben ik een fotografe en DJ. Maar ik heb een normale baan nodig om een vast inkomen te hebben.

Culturele achtergrond: St. Maarten en Nederlands

Speelt muziek voor jou een belangrijke rol?

Ja. Uhm, muziek is voor mij blijdschap. Ik word gewoon heel erg gelukkig op heel veel manieren. Aan de ene kant is het een soort uitlaatklep. Door muziek te maken en draaien is het een soort uitlaatklep... en ik verdien er mijn geld mee. En wanneer ik mij slecht voel merk ik nu heel erg...uhm... heb ik Jill Scott... kan het me gewoon blij maken weer.

Het speelt op jouw gevoel dus een heel erg belangrijke rol. Denk jij dat muziek of de artiesten die jij luistert ook iets zegt over wie jij bent als persoon?

Een, ja dat denk ik zeker. Uhm, maar daarnaast heb ik wel het idee dat het meer specifiek iets zegt over mij als persoon in dit moment. Bijvoorbeeld als ik het op mijzelf moet betrekken dan hou ik van heel veel verschillende artiesten heel veel verschillende genres. Dus ik kan niet zeggen dat ik één type persoon ben omdat ik toevallig Korn fan ben. Want dat ben ik.

You know. Dat zou een heel raar beeld geven. Maar meer van, ik ben nu toevallig in een opstandige bui dus ik zet Korn op, en nu was ik beetje sad en ik zet Jill Scott. Het is voor mij meer een momentopname van mijn state of mind.

Ok dus heel erg gebonden aan jouw humeur of gemoedstoestand? Ja voor mij is het heel erg gemoedstoestand gebonden. Het is wel dat mijn muzieksmaak dermate breed is dat ik daar zegmaar heel makkelijk tussen kan switchen... en het leidt je gemoedstoestand ook enigszins. Dus ik heb iets van, als ik in een bepaalde bui wil komen dan zet ik een bepaalde soort muziek op en dan heb ik wel heel erg het idee dat bepaalde mensen die een voorkeur geven aan een bepaald temperament daardoor een voorkeur geven aan bepaalde muziekstijl.

Betekent dat ook dat het gebonden is aan de plek waar je bent? Dus luister je bijvoorbeeld op dezelfde manier naar muziek wanneer je thuis bent als wanneer je uit gaat? Uhm, kijk als ik thuis of onderweg ben dan is het veel meer gebonden aan de gemoedstoestand die ik heb of die ik wil krijgen. Maar op het moment dat ik met uitgaan en in het openbaar naar muziek luister... dan...dan verandert die voorkeur heel erg. Of ik wil erop kunnen dansen, ik wil er blij van worden. Daarnaast hangt het ook af van of het een club of een barretje is. Want dan heb je al een bepaald idee van wat er de gemoedstoestand zou moeten zijn. Of hoe de sfeer zou moeten zijn. Als ik een koffietent inloop en ze hebben ineens hard rock opstaan dan denk ik, not what I came here for.

Maar als je uitgaat, speelt die muziekkeuze dan wel een belangrijke rol? Ja, maar in Amsterdam vind ik het aanbod wat muziek betreft nogal beperkt. Muziek heeft zeker wel invloed, maar bij een clubavond in Amsterdam is het een combinatie waarbij de muziek wel zeker een rol speelt maar dat het aanbod net te beperkt is om te zeggen van; ik ga nu naar de Nyx of de Social. Nee dat niet.

Waar ga je dan voor naar de Nyx of de Social?

Sociolizen I guess. Leuk hebben dansen, feestje, vodka, mensen ontmoeten. Het is eigenlijk meer een sociale bezigheid.

Heb je bepaalde artiesten die je op dit moment heel erg tof vindt en waarom?

Ik zit te denken, wie niet? Nu heb ik natuurlijk Korn in mijn hoofd, nu heb ik Joey Bada\$\$ in mijn hoofd. Ik ben nu eigenlijk heel veel naar uh... hoe heet die click van Joey Bada\$\$ en

Kendrick Lamar en AbSoul and stuff... **Weet ik niet...** Nou in ieder geval dat ben ik nu een beetje aan het luisteren. Een beetje gangsterrap.. al hoewel wat niet echt gangster is maar van zegmaar van die zweverige ... ik laat zo wel wat horen. En ook ben ik wat meer oude muziek van Jill Scott aan het luisteren.

En als je het hebt over die click van Absoul, wat vind je daar zo tof aan?

Het is zegmaar een combinatie. **Omdat op puur muzikaal vlak de newschool hiphop soms wel echt vet is. In de productie van het nummer, niet persé de rapper die eroverheen zit.** En meestal al dat gelul wat eroverheen komt, dat zit mij heel vaak dwars. **Welk gelul?** Fuck bitches get money fuck bitches get money. **Ok (lacht).** Snap je. Dat verpest zo ongeveer alles voor mij. Dan heb ik nu weer een nummer dat heet 'terrorist threat' ofzo... En dat is nogal opzweepend, want ik ben DJ dus ik let ook op wat ik zou kunnen draaien, maar dat er ook inhoudelijk iets gezegd wordt waarvan ik denk hey thats pretty interesting. **Het is spiritueel beladen, het is politiek beladen. Ik vind het gewoon een aparte mix van aan de ene kant een soort gangster feel – waar je normaal zegmaar volledig inhoudsloze lyrics overheen hebt en dat je dan nu wat meer iets hebt van je bent een keiharde spacer en sommige dingen zijn wel heel grappig die je zegt.**

Je gaf aan dat de rapper die eroverheen zit soms niet eens een toevoeging is. Vind je dus dat de artiest die erbij hoort en hoe hij zich presenteert belangrijk? In verhouding minder. Maar bijvoorbeeld als je – ken je Grimes? Dat is een soort van indie zangeres met een hele hoge stem – bij haar weegt het wel sterk mee omdat zij zich zo sterk heeft geprofileerd als een soort van Disney manga figuurtje. Of bijvoorbeeld FKA Twigs. Dan weegt het wel mee. **Omdat sommige artiesten zich dermate sterk profileren dat bijna de energie van de muziek naar voren komt en dat het een soort totale ervaring is. En ik waardeer het wel als iemand dat voor mekaar kan krijgen. Maar het is niet nodig om de muziek te waarderen.**

Op basis van welke criteria kies jij muziek uit?

Ik denk dat het voor mij heel emotioneel is. **En wat bedoel je met emotioneel?** **Nou, voor mij moet muziek je raken.** En zoals ik al zei, dat kan op heel veel verschillende manieren. Ik wil dat het echt naar binnen komt. **En dat kan als iets heel eerlijk is. Als ik het gevoel heb dat muziek vanuit een eerlijke plek gemaakt is ofzo...** **En wat bedoel je met eerlijk?** Ja dat is heel moeilijk. Dan heb ik een soort idealistisch beeld van, **een artiest moet muziek maken**

voor de muziek. Een soort van art for art sake maar dan music for music sake. Dus een soort authentieke vorm van expressie, en dan niet met een oog op commercie om er maar hitjes uit te knallen.

En waarom vind je die authenticiteit zo belangrijk?

Nou ik heb zelf het gevoel dat je dat terug hoort in de muziek. En dat je dat gevoel wat er werkelijk in wordt gezet, dat dat er ook weer uitkomt. En dat is iets wat je deelt met de mensen die jouw muziek luisteren. Daarentegen kan ik wel weer zo hypocriet zijn dat als iets wel is geproduceerd met het idee om een hitje te produceren en dan word ik er alsnog door geraakt, dan vind ik het super knap en lichtelijk uitzonderlijk. Uiteindelijk is het voor mij denk ik het belangrijkste dat er emotie in zit. Het maakt niet uit wat voor emotie.

Vind je het belangrijk om op de hoogte te zijn van nieuwe muziek?

Dat zou ik meer moeten doen. Krijg ik vaker voor op mijn kop gezien ik DJ ben en dus heel erg op de hoogte zou moeten zijn van muziek. Dus het onderscheidt mij niet echt nee. Maar alleen omdat ik DJ ben zou ik dus beter op de hoogte moeten zijn, als ik dat niet was zou ik al helemaal schijt hebben.

En waarom is het zo belangrijk om als DJ op de hoogte te zijn? Ik denk dat mensen tijdens het uitgaan geprikkeld willen worden. Wanneer dat ene nieuwe nummer wordt gedraaid dan krijg je het publiek gewoon hype. Daarnaast laat je ook zien dat je als DJ goed geïnformeerd bent en niet maar wat staat te doen.

En waarom denk je dan dat jij niet genoeg op de hoogte blijft? Aan een kant omdat ik gewoon te druk ben geweest om me er zo in te verdiepen als dat zou moeten. Aan de andere kant omdat bepaalde dingen mij gewoon nooit hebben geïnteresseerd, omdat ik vaak maar twee tracks leuk vind wanneer ik een artiest ontdek. En dan ben ik aan een kant toch meer of met luisteren of met draaien bezig en dan heb ik zo ongelooflijk veel muziek dat ik de helft van de tijd gewoon de naam van de artiest vergeet maar het nummer onthoud, wat voor mij dan verder niks uitmaakt maar in dat opzicht denk ik ja ik ben blijkbaar niet zó bezig met kennis verwerven... Ik ben gewoon actief bezig met muziek luisteren.

Waar denk je dat jouw muzieksmaak uit voortkomt?

Oeh.... Oeh... Uhm... Ik denk dat vooral is beïnvloed door mijn opvoeding en culturele achtergrond. Ook wel omdat opvoeding heel erg ten grondslag ligt aan je karakter. En waar muziek voor mij begonnen is, is bij underground hiphop. Gewoon oldschool underground. En voor mij is dat ook wel heel erg karakter gebonden geweest dat ik me aangesproken voel tot dat heel erg rauwe, met nadruk op realness and whatever not, wat dan nu ook weer naar voren komt in het feit dat ik niet hou van te commerciële muziek. Dus in dat opzicht speelt opvoeding een belangrijke invloed op wat voor muziek je luistert. Ik ben daarnaast opgegroeid met heel veel Caribische muziek, ook dat heeft veel invloed gehad.

Vind je het belangrijk dat jouw vrienden dezelfde muzieksmaak delen?

Neuh! **Waarom niet?** Nou gewoon, waarom wel. Omdat ik de verhoudingen die je met iemand hebt duizend keer belangrijker vindt dan muzieksmaak. **Maar je zei net wel dat de muziek die iemand luistert iets zegt over die persoon...** Ja maar dat iemand een ander persoon is dan ik ben, dan betekent dat nog niet dat het niet de type persoon is die ik in mijn leven zou willen hebben. Dus daar trek ik wel een hele duidelijke scheidingslijn in. En ik zeg ook niet dat mensen die van een soort muziek houden beter zijn dan mensen die van een ander soort muziek houden. Die zijn gewoon anders. En anders hoeft helemaal niet slecht te zijn. It keeps things interesting. **Why?**

Ik bedoel, als iemand heel anders is dan jou, dan kan dat ook weer leiden tot hele andere manieren van de wereld bekijken, of de realiteit bekijken... Het is eigenlijk een soort... je leert van elkaar. Ik vind het juist wel interessant omdat je dan interessante verhoudingen hebt.

Ok, is er dan wel muziek waar je helemaal niets mee hebt?

Ja gewoon hele heftige pop of eurotrash. Dat is echt verschrikkelijk.

Wat vind je daar zo verschrikkelijk aan?

ALLES. Nee ik het echt maar ook écht verschrikkelijk. Het is plat, soort van onmuzikaal, goedkoop, makkelijk, het heeft dezelfde opbouw, het is gewoon disgusting. **Wat bedoel je met plat?** Plat, het heeft geen diepte, geen ziel, geen bezieling. Eurotrash is zielloos. Het is heel moeilijk om te definiëren want het is iets wat je voelt en niet persé iets wat je zegmaar uit elkaar kan pluizen. Het is iets heel intuïtiefs. Dan heb je eurotrash zoals Sensation White, er zal heus wel wat goed muziek tussen zitten. Maar ik denk dat je kan voelen wanneer iets vanuit het binnenste van het binnenste van iemands creativiteit komt. Ik geloof dat je dat voelt en dat je dat over kan brengen.

Maar jij voelt misschien niets bij Eurotrash, maar een ander misschien wel. Waarom denk je dat jij daar niets bij voelt?

Misschien komt dat doordat ik als persoon op zoek ben naar diepte, en dus ook in muziek. Sommige mensen die houden van eurotrash, inderdaad, maybe we cannot be friends. I come back on that one! 'Lacht hardop'. Diepte, ja, dat heeft helemaal geen diepte. En dan kan ik me nog wel snappen dat iemand helemaal niet op zoek is naar diepte maar gewoon even leuk willen bouncen dat die dat wel goed kunnen vinden. But it just sets me off. En, een paar maanden geleden had ik misschien nog gezegd van misschien zit er voor die gasten wel echt ziel in. Maar, ik weet nu hoe het gemaakt wordt. Weet je hoe dat gemaakt wordt? Iemand gaat hersendood een leuk toetsje intoetsen, en vervolgens hersendood een beetje maken, en die stuurt het naar een publishing agency en die stuurt het weer naar een paar schrijvers die ze hebben, en dan vragen ze om er een leuk riedeltje op te schrijven. Zo een schrijver schrijft dan vijf riedeltjes per week terwijl hij op een gegeven moment geen flikker voelt erbij. En dan wordt het weer teruggestuurd en goedgekeurd. En dannn gaat het pas naar de artiest en die heeft helemaal niets te maken met de muziek. Een soort lopende band product! No one cares about the whole.

We gaan even verder op uiterlijk en stijl. Als we kijken naar hoe jij je dagelijks op straat of met het uitgaan kleedt, hoe zou jij je stijl omschrijven?

Woououououou.... Woow. Heel moeilijk. Uhm, mijn stijl in het algemeen zou ik moeten definiëren als volledig chaotisch, net zoals je mijn muziekstijl zou kunnen definiëren als volledig chaotisch. Een dag wil ik eruit zien als een jongen, de andere dag wil ik eruit zien als een playmate. Het zit altijd ergens tussenin. Mijn kledingstijl is dus obviously heel breed. Het verschilt met mijn temperament. Soms ben ik stoer en soms ben ik heel sexy, en soms zie ik eruit als een soort losgeslagen hippy en het verschilt per dag of per week. En, het is meestal type gebonden. Ik denk dat ik in dat opzicht wel speel met mijn kledingstijl. Dan heb ik een bepaald gevoel waar ik wakker mee word, en dan heb ik daarbij een bepaald type in mijn hoofd I guess. Soms is dat hippy, dan heb ik een hele lange rok met bloemetjes en mijn haren los. En een andere is weer een stoere chick, dan heb ik de laarzen, een strakke broek. En aan de andere kant kan het klassiek elegant zijn, waar ik soms heel veel zin in heb. En dan draag ik de hele week alleen maar lange jurken.

Vind je het belangrijk dat je jezelf onderscheidt dmv je stijl?

Ja. Ik zou willen zeggen nee. Ik zou willen zeggen 'Ah joh, het kan me allemaal niks schelen'. But I care. Ik vind het echt heel kut als iedereen er hetzelfde uitziet, omdat diezelfde authenticiteit dan weg is. Ik wil er niet uitzien als alle anderen. Maar tegelijkertijd wil ik niet te veel moeite doen om er niet uit te zien als alle anderen.

Waarom wil je er niet uitzien als alle anderen?

Ja, dat is gewoon dat gedrag waarbij het lijkt alsof iedereen in een club heeft afgesproken om hetzelfde te dragen. Alsof iedereen z'n best doet om op elkaar te lijken. Vind ik soms... uninspiring. Soms vind ik het ook wel heel mooi of interessant, en dan denk ik, ik ga er met een voet instaan en met de andere niet. Maar ik vind het gewoon zo... Waarom zou je eruit willen zien als iemand anders? Waarom zou je die uiting van jezelf vorm willen geven als ik ben zoals mijn buurvrouw?

Als je het hebt over stijl, kleed je je anders wanneer je uitgaat?

Ja. Het is voor mij net als een verkleedpartij. En ik denk elke dag in bepaalde mate wel. Als ik uitga is het nog meer verkleden. Het liefst ga ik een beetje jaren 80 uit. Met een crop top. Maar soms ook weer gothic of punk. Met donkere lipstick, en dan weer met felrode lipstick. Soms wil ik zelfs een pruik opzetten met uitgaan.

Hoe wil jij je gezien worden met jouw stijl?

Ik denk het in het alledaagse leven meer gaat om waar ik zin in heb, dan hoe ik gezien wil worden. Ik hou dan relatief weinig rekening met hoe andere mensen mij zien. Behalve dat ik er niet té slecht uit wil zien. Dus onverzorgd. En hoe zit dat dan als je uitgaat? Als ik uitga dan heb ik wel achterin mijn hoofd dat ik er enigszins aantrekkelijk uit wil zien. En dan niet perse voor een specifiek persoon, maar dat ligt er bij mezelf. Want je voelt je gewoon veel lekkerder als je er sexy uitziet. Maar aan de andere kant ben ik me dan heel erg bewust... Het is een soort imago wat ik wil opbouwen. Ook omdat ik artiest ben. Dat imago is jouw personage, en 'if you burst that bubble, you can't blow that bubble back up'. En op het moment dat je aspireert – ik wil niet perse bekend zijn maar ik bedoel ik zit in een soort industrie – om door te gaan in die industrie dan is het echt nodig om jezelf te verzorgen. Daarbuiten zou ik misschien heel snel zoiets hebben van I dont really care. Maar in dit geval, je zit in deze wereld en uiterlijk is alles en you need to look good. Zelfs al zie je er niet modieus uit, je moet er goed uitzien.

Waarom denk je dat uiterlijk zo belangrijk is voor dat imago?

Ik word als DJ geboekt. Een groot gedeelte is aanzien. Wanneer mensen jouw naam horen dan moeten ze denken, ik wil naar dat feestje. En als je een super intrigerende personage bent dan willen mensen in je buurt zijn. Kijk maar naar een soort Marilyn Manroe die eigenlijk depressief was maar wel een imago neerzette waar mensen Oh my gosh over zeiden. Het is je algehele presentatie. Daarbij komt dus uiterlijk. Heel veel mensen zien niet meer dan een uiterlijk, dat is de enige raakvlak die ze hebben als ze jou van een afstand zien.

Wat is hetgeen wat binnen het uitgaan wordt gewaardeerd denk je?

Waar ik zelf een reusachtige zwak voor heb is een soort authenticiteit en ook het lef om net anders te zijn. En dan ga je daarna ook kijken of er hele simpele dingen zijn zoals weten hoe je je lichaam moet kleden en hoe je bepaalde accenten kan aanzetten en niet aanzetten. Ik vind het gewoon leuk als mensen aparte of unieke kledingstukken hebben. En stoffen heb ik ook een zwak voor. Mooi zwabberende zijde bloesjes en rokjes. **Waarom waardeer je unieke kledingstukken zo denk je?** Het is weer die authenticiteit. En dat is een heel erg ontastbaar gevoel. Je voelt dat hetgeen iemand draagt heel erg eigen is voor die persoon. Vaak zie je bij bepaalde mensen dat ze een bijzondere combinatie aan kledingstukken dragen die bij er bij iemand anders misschien totaal niet hadden uitgezien. Maar it fits them. En dat straalt je dan ook gelijk uit.

Maar heb je ook stijluitingen waar je niets mee hebt? En waarom?

Waar ik moeite mee heb is. Is op het moment dat je iemand hebt, bijvoorbeeld al die meiden in de Jimmy, allemaal in zwarte zwabberende blousjes, dat je echt écht het gevoel krijgt van jij ging vanavond voor de spiegel staan en jij dacht 'wat gaat de manager van de Jimmy mooi vinden, wat vinden alle mensen in de Jimmy mooi?', en toen heb je dit aangetrokken. Als ik het idee heb dat iemand zich op een bepaalde manier heeft gekleed omdat ze bij een bepaalde groep willen horen, wat natuurlijk heel vaak voorkomt, dan vind ik dat gewoon jammer.

Als ik even advocaat van de duivel mag spelen, je had het eerder over dat jij zelf ook bezig bent met een bepaald imago. Vind je van jezelf niet dat je ook ergens bezig bent met wat anderen mooi vinden? Ja, don't worry. I know that. Ik heb sommige dagen dat ik denk 'ik ga eraan meedoen', maar dan doe ik het beter. En dan kan ik erom lachen maar ik ben me er vol van bewust dat ik het doe. Het is heel dubbel. Ik ben wel eens met mijn pyjama naar de Jimmy geweest en mensen keken mij boos aan. Heel awkward. Niet dat de status op

zich mij heel veel kan schelen, het is meer omdat ik ook in het nachtleven werk en dan denk 'Ashanti doe een beetje moeite, try to fit in for once in your life'. Maar daarbij probeer ik er niet precies uit te zien zoals anderen, ik probeer toch wel daarin eigen te zijn en alleen dingen te dragen die ik zelf mooi vind. Er is een soort lijn die ik loop tussen de massa en het individuele qua smaak, en aan de andere kant is er een soort lijn die ik loop in het algemeen in mijn leven, waar ik me heel sterk van bewust ben, dat ergens tussen mijn extreem opstandige karakter die zich wil afzetten van alles wat gemiddeld, nep en mainstream is – omdat mainstream een soort duivels woordje is dat staat voor nep en niet authentiek – en aan de andere kant wil ik gewoon geld verdienen en succesvol te zijn. En zie jij maar succesvol te zijn in je pyjama achter de DJ booth. The world doesn't work that way.

Vind je het van je vrienden belangrijk dat ze gelijkgestemd zijn in stijl?

Het is soms een beetje moeilijk. Ik had bijvoorbeeld een vriendinnetje van de UvA, die qua kleding heel mediocre was, wat voller, bad skin een soort stereotype niet zo aantrekkelijk meisje. Neem ik dr mee naar de Jimmy en dan had ze haar mooiste blousje aan en voelde zich alsnog super underdressed. Ik vind het zelf niet belangrijk. Maar soms clasht het wel omdat ik vrienden heb die het wel belangrijk vinden en die dan bepaalde mensen niet zo snel zullen opnemen die niet aan hun voorwaarden voldoen qua coolheid ofzo. Dus buiten mij om levert het soms wel barrières op omdat het mij niet zoveel kan schelen, maar zodra ik met meerdere mensen ben zitten er vaak anderen tussen die het wel wat kan schelen. Het hangt natuurlijk heel erg af van welke club je zit. Maar in het algemeen binnen de Amsterdamse clubcultuur is er best een behoorlijke sociale druk. Dan kom je weer terug op het feit dat je in een club bent, want dat is de setting. You're not really speaking much to anyone dus de fysieke indruk doet er meer toe. Je wordt als DJ ook geboekt op uiterlijk, imago en de mate waarin mensen je cool vinden.

Wanneer je uitgaat waar ga je dan het liefste heen?

Ik ga meestal uit op de plekken waar ik moet werken, dus de Chicago Social Club en NYX. Als ik in mijn vrije tijd uitga ga ik het liefste naar de Trouw of de Club Up want de mensen zijn chill en de muziek is awesome.

Dus op basis van welke criteria kies jij de club waar je heen gaat?

Ik vind de muziek belangrijk. In de Trouw heb je bijvoorbeeld ontzettend goeie techno DJ's

die écht goed zijn en houden van hun vak en ontzettend goed kunnen draaien. En ook gewoon muziek waar je van zegt wow. Ik had een keer een set gezien in de Trouw en ik was daarna echt zo geïnspireerd om muziek te maken. En dan heb je de mensen. Er wordt veel minder gelet op dat hele uiterlijke gebeuren. Mensen zijn veel meer bezig met de muziek dan met er goed uitzien terwijl je aan de zijkant staat omdat het niet raar is als je danst en dus gaat zweten, wat, you know kan gebeuren als je in een club staat te dansen.

En wat vind je de minder leuke clubs in Amsterdam en waarom?

De Jimmy. Vind ik stiekem verschrikkelijk. En dat is omdat het zo ongelofelijk pretentius is. De Social heb ik heel even leuk gevonden maar het is een soort conjunctuur. Toen het net open was vond ik het wel heel vet doordat er voor mijn gevoel nog best wel artistieke mensen kwamen die cool waren en op een gegeven moment raak je dat kwijt die authenticiteit. Het is een beetje zoals je in steden hebt. Een soort van natuurlijke conjunctuur waarbij iets begint, een bepaalde slag mensen die begint dat, en die mensen vind ik leuk en vinden elkaar leuk, en je hebt er een super chille vibe. En dan heb je een soort mainstream groep mensen die dat idee leuk vinden die vervolgens massaal naar binnen stromen. En heel even denk je, maar wat is er gebeurd het was toch zo leuk? En dan zijn er maanden later alleen maar mainstream mensen over omdat alle mensen die er origineel waren het opgegeven hebben en doorgaan naar andere plekken en dat is dan nog heel even leuk en dan raakt het zijn bezieling kwijt.

Maar wat is dan precies het verschil tussen die mainstream mensen en de mensen die er origineel zijn? Ik vind een heel groot verschil tussen... Wat ik persoonlijk heb is, ik hou van mensen die gewoon relaxed zijn, zichzelf durven te zijn en niet te beoordelend zijn. En ik heb het gevoel dat die groep die later komt meer judgemental zijn. Dat ze überhaupt ergens komen omdat het cool zou zijn. En ze kleden zich op een manier omdat het cool zou zijn en niet omdat zij het zelf mooi vinden. Ik denk dat ik het veroordelen van zo belangrijk vind. Als iemand zich enorm uitbundig kleedt dan betekent dat niet bij voorbaat dat als iemand naast jou staat die niet zo prachtig gekleed is, dan hoeft je diegene niet te veroordelen. Het belangrijkste is dat de sfeer open is en dat je dus juist mensen accepteert die anders zijn. En wat je hebt op het moment dat die mainstream lading komt die erachteraan volgt, die naar een locatie komen omdat ze het idee ervan gaaf vinden, die houden zo erg vast aan dat idee en dat dat cool is, dat ze dat wat erbuiten valt meteen veroordelen. En dat is disgusting. En dat is wat mij dwarszit. Dat is het verschil tussen waar ik wel graag kom en niet graag kom.

8.4 Transcripties

Respondent: A

Naam: Ashanti Richardson

Leeftijd: 25

Geslacht: Vrouw

Opleiding: Communicatiewetenschap UvA

Beroep: (Giechelt) ik doe alles, op dit moment ben ik een soort van professionele duizendpoot, freelancer fotografie en DJ. Dus technisch gezien ben ik een fotografe en DJ. Maar ik heb een normale baan nodig om een vast inkomen te hebben.

Culturele achtergrond: St. Maarten en Nederlands

Speelt muziek voor jou een belangrijke rol?

Ja. Uhm, muziek is voor mij blijdschap. Ik word gewoon heel erg gelukkig op heel veel manieren. Aan de ene kant is het een soort uitlaatklep. Door muziek te maken en draaien is het een soort uitlaatklep... en ik verdien er mijn geld mee. En wanneer ik mij slecht voel merk ik nu heel erg...uhm... heb ik Jill Scott... kan het me gewoon blij maken weer.

Het speelt op jouw gevoel dus een heel erg belangrijke rol. Denk jij dat muziek of de artiesten die jij luistert ook iets zegt over wie jij bent als persoon?

Een, ja dat denk ik zeker. Uhm, maar daarnaast heb ik wel het idee dat het meer specifiek iets zegt over mij als persoon in dit moment. Bijvoorbeeld als ik het op mijzelf moet betrekken dan hou ik van heel veel verschillende artiesten heel veel verschillende genres. Dus ik kan niet zeggen dat ik één type persoon ben omdat ik toevallig Korn fan ben. Want dat ben ik. You know. Dat zou een heel raar beeld geven. Maar meer van, ik ben nu toevallig in een opstandige bui dus ik zet Korn op, en nu was ik beetje sad en ik zet Jill Scott. Het is voor mij meer een momentopname van mijn state of mind.

Ok dus heel erg gebonden aan jouw humeur of gemoedstoestand? Ja voor mij is het heel erg gemoedstoestand gebonden. Het is wel dat mijn muzieksmaak dermate breed is dat ik daar zegmaar heel makkelijk tussen kan switchen...en het leidt je gemoedstoestand ook enigszins. Dus ik heb iets van, als in een bepaalde bui wil komen dan zet ik een bepaalde soort muziek op en dan heb ik wel heel erg het idee dat bepaalde mensen die een voorkeur geven aan een bepaald temperament daardoor een voorkeur geven aan bepaalde muziekstijl.

Ok, dus muziekvoorkeur is voor jou heel erg gebonden aan je gemoedstoestand. Betekent dat ook dat het gebonden is aan de plek waar je bent? Dus luister je bijvoorbeeld op dezelfde manier naar muziek wanneer je thuis bent als wanneer je uit gaat? Uhm, kijk als ik thuis of onderweg ben dan is het veel meer gebonden aan de gemoedstoestand die ik heb of die ik wil krijgen. Maar op het moment dat ik met uitgaan en in het openbaar naar muziek luister... dan....dan verandert die voorkeur heel erg. Of ik wil erop kunnen dansen, ik wil er blij van worden. Daarnaast hangt het ook af van of het een club of een barretje is. Want dan heb je al een bepaald idee van wat er de gemoedstoestand zou moeten zijn. Of hoe de sfeer zou moeten zijn. Als ik een koffietent inloop en ze hebben ineens hard rock opstaan dan denk ik, not what I came here for.

Maar als je uitgaat, speelt die muziekkeuze dan wel een belangrijke rol? Ja, maar in Amsterdam vind ik het aanbod wat muziek betreft nogal beperkt. Muziek heeft zeker wel invloed, maar bij een clubavond in Amsterdam is het een combinatie waarbij de muziek wel zeker een rol speelt maar dat het aanbod net te beperkt is om te zeggen van; ik ga nu naar de Nyx of de Social. Nee dat niet.

Waar ga je dan voor naar de Nyx of de Social?

Sociolizen I guess. Leuk hebben dansen, feestje, vodka, mensen ontmoeten. Het is eigenlijk meer een sociale bezigheid.

Heb je bepaalde artiesten die je op dit moment heel erg tof vindt en waarom?

Ik zit te denken, wie niet? Nu heb ik natuurlijk Korn in mijn hoofd, nu heb ik Joey Bada\$\$ in mijn hoofd. Ik ben nu eigenlijk heel veel naar uh... hoe heet die click van Joey Bada\$\$ en Kendrick Lamar en AbSoul and stuff... **Weet ik niet...** Nou in ieder geval dat ben ik nu een beetje aan het luisteren. Een beetje gangsterrap.. al hoewel wat niet echt gangster is maar van zegmaar van die zweverige ... ik laat zo wel wat horen. En ook ben ik wat meer oude muziek van Jill Scott aan het luisteren.

En als je het hebt over die click van Absoul, wat vind je daar zo tof aan?

Het is zegmaar een combinatie. Omdat op puur muzikaal vlak de newschool hiphop soms wel echt vet is. In de productie van het nummer, niet persé de rapper die eroverheen zit. En meestal al dat gelul wat eroverheen komt, dat zit mij heel vaak dwars. **Welk gelul?** Fuck bitches get money fuck bitches get money. **Ok (lacht).** Snap je. Dat verpest zo ongeveer alles voor mij. Dan heb ik nu weer een nummer dat heet 'terrorist threat' ofzo... En dat is nogal opzweepend, want ik ben DJ dus ik let ook op wat ik zou kunnen draaien, maar dat er ook inhoudelijk iets gezegd wordt waarvan ik denk hey thats pretty interesting. Het is spiritueel beladen, het is politiek beladen. Ik vind het gewoon een aparte mix van aan de ene kant een soort gangster feel – waar je normaal zegmaar volledig inhoudsloze lyrics overheen hebt en dat je dan nu wat meer iets hebt van je bent een keiharde spacer en sommige dingen zijn wel heel grappig die je zegt.

Dus de vorm en inhoudelijkheid van muziek is voor jou belangrijk. Je gaf aan dat de rapper die eroverheen zit soms niet eens een toevoeging is. Vind je dus dat de artiest die erbij hoort en hoe hij zich presenteert belangrijk? In verhouding minder. Maar bijvoorbeeld als je – ken je Grimes? Dat is een soort van indie zangeres met een hele hoge stem – bij haar weegt het wel sterk mee omdat zij zich zo sterk heeft geprofileerd als een soort van Disney manga figuurtje. Of bijvoorbeeld FKA Twigs. Dan weegt het wel mee. Omdat sommige artiesten zich dermate sterk profileren dat bijna de energie van de muziek naar voren komt en dat het een soort totale ervaring is. En ik waardeer het wel als iemand dat voor mekaar kan krijgen. Maar het is niet nodig om de muziek te waarderen.

Op basis van welke criteria kies jij muziek uit?

Ik denk dat het voor mij heel emotioneel is. **En wat bedoel je met emotioneel?** Nou, voor mij moet muziek je raken. En zoals ik al zei, dat kan op heel veel verschillende manieren. Ik wil dat het echt naar binnen komt. En dat kan als iets heel eerlijk is. Als ik het gevoel heb dat muziek vanuit een eerlijke plek gemaakt is ofzo... **En wat bedoel je met eerlijk?** Ja dat is heel moeilijk. Dan heb ik een soort idealistisch beeld van, een artiest moet muziek maken voor de muziek. Een soort van art for art sake maar dan music for music sake. Dus een soort authentieke vorm van expressie, en dan niet met een oog op commercie om er maar hitjes uit te knallen.

En waarom vind je die authenticiteit zo belangrijk?

Nou ik heb zelf het gevoel dat je dat terug hoort in de muziek. En dat je dat gevoel wat er werkelijk in wordt gezet, dat dat er ook weer uitkomt. En dat is iets wat je deelt met de mensen die jouw muziek luisteren. Daarentegen kan ik wel weer zo hypocriet zijn dat als iets wel is geproduceerd met het idee om een hitje te produceren en dan word ik er alsnog door geraakt, dan vind ik het super knap en lichtelijk uitzonderlijk. Uiteindelijk is het voor mij denk ik het belangrijkste dat er emotie in zit. Het maakt niet uit wat voor emotie.

Vind je het belangrijk om op de hoogte te zijn van nieuwe muziek?

Dat zou ik meer moeten doen. Krijg ik vaker voor op mijn kop gezien ik DJ ben en dus heel erg op de hoogte zou moeten zijn van muziek. Dus het onderscheidt mij niet echt nee. Maar alleen omdat ik DJ ben zou ik dus beter op de hoogte moeten zijn, als ik dat niet was zou ik al helemaal schijt hebben.

En waarom is het zo belangrijk om als DJ op de hoogte te zijn? Ik denk dat mensen tijdens het uitgaan geprikkeld willen worden. Wanneer dat ene nieuwe nummer wordt gedraaid dan krijg je het publiek gewoon hype. Daarnaast laat je ook zien dat je als DJ goed geïnformeerd bent en niet maar wat staat te doen. Waarom denk je dat het voor een DJ belangrijk is om op de hoogte te zijn?

En waarom denk je dan dat jij niet genoeg op de hoogte blijft? Aan een kant omdat ik gewoon te druk ben geweest om me er zo in te verdiepen als dat zou moeten. Aan de andere kant omdat bepaalde dingen mij gewoon nooit hebben geïnteresseerd, omdat ik vaak maar twee tracks leuk vind wanneer ik een artiest ontdek. En dan ben ik aan een kant toch meer of met luisteren of met draaien bezig en dan heb ik zo ongelofelijk veel muziek dat ik de helft van de tijd gewoon de naam van de artiest vergeet maar het nummer onthoud, wat voor mij dan verder niks uitmaakt maar in dat opzicht denk ik ja ik ben blijkbaar niet zó bezig met kennis verwerven... Ik ben gewoon actief bezig met muziek luisteren.

Waar denk je dat jouw muzieksmaak uit voortkomt?

Oeh.... Oeh... Uhm... Ik denk dat vooral is beïnvloed door mijn opvoeding en culturele achtergrond. Ook wel omdat opvoeding heel erg ten grondslag ligt aan je karakter. En waar muziek voor mij begonnen is, is bij underground hiphop. Gewoon oldschool underground. En voor mij is dat ook wel heel erg karakter gebonden geweest dat ik me aangesproken voel tot dat heel erg rauwe, met nadruk op realness and whatever not, wat dan nu ook weer naar voren komt in het feit dat ik niet hou van te commerciële muziek. Dus in dat opzicht speelt opvoeding een belangrijke invloed op wat voor muziek je luistert. Ik ben daarnaast opgegroeid met heel veel Caribische muziek, ook dat heeft veel invloed gehad.

Vind je het belangrijk dat jouw vrienden dezelfde muzieksmaak delen?

Neuh! **Waarom niet?** Nou gewoon, waaorm wel. Omdat ik de verhoudingen die je met iemand hebt duizend keer belangrijker vindt dan muzieksmaak. **Maar je zei net wel dat de muziek die iemand luistert iets zegt over die persoon...** Ja maar dat iemand een ander persoon is dan ik ben, dan betekent dat nog niet dat het niet de type persoon is die ik in mijn leven zou willen hebben. Dus daar trek ik wel een hele duidelijke scheidingslijn in. En ik zeg ook niet dat mensen die van een soort muziek houden beter zijn dan mensen die van een ander soort muziek houden. Die zijn gewoon anders. En anders hoeft helemaal niet slecht te zijn. It keeps things interesting. **Why?** Ik bedoel, als iemand heel anders is dan jou, dan kan dat ook weer leiden tot hele andere manieren van de wereld bekijken, of de realiteit bekijken... Het is eigenlijk een soort... je leert van elkaar. Ik vind het juist wel interessant omdat je dan interessante verhoudingen hebt.

Ok, is er dan wel muziek waar je helemaal niets mee hebt?

Ja gewoon hele heftige pop of eurotrash. Dat is echt verschrikkelijk.

Wat vind je daar zo verschrikkelijk aan?

ALLES. Nee ik het echt maar ook écht verschrikkelijk. Het is plat, soort van onmuzikaal, goedkoop, makkelijk, het heeft dezelfde opbouw, het is gewoon disgusting. **Wat bedoel je met plat?** Plat, het heeft geen diepte, geen ziel, geen bezieling. Eurotrash is zielloos. Het is heel moeilijk om te definiëren want het is iets wat je voelt en niet persé iets wat je zegmaar uit elkaar kan pluizen. Het is iets heel intuïtiefs. Dan heb je eurotrash zoals Sensation White, er zal heus wel wat goed muziek tussen zitten. Maar ik denk dat je kan voelen wanneer iets vanuit het binnenste van het binnenste van iemands creativiteit komt. Ik geloof dat je dat voelt en dat je dat over kan brengen.

Maar jij voelt misschien niets bij Eurotrash, maar een ander misschien wel. Waarom denk je dat jij daar niets bij voelt?

Misschien komt dat doordat ik als persoon op zoek ben naar diepte, en dus ook in muziek. Sommige mensen die houden van eurotrash, inderdaad, maybe we cannot be friends. I come back on that one! 'Lacht hardop'. Diepte, ja, dat heeft helemaal geen diepte. En dan kan ik me nog wel snappen dat iemand helemaal niet op zoek is naar diepte maar gewoon even leuk willen bouncen dat die dat wel goed kunnen vinden. But it just sets me off. En, een paar maanden geleden had ik misschien nog gezegd van misschien zit er voor die gasten wel echt ziel in. Maar, ik weet nu hoe het gemaakt wordt. Weet je hoe dat gemaakt wordt? Iemand gaat hersendood een leuk toetsje intoetsen, en vervolgens hersendood een beatje maken, en die stuurt het naar een publishing agency en die stuurt het weer naar een paar schrijvers die ze hebben, en dan vragen ze om er een leuk riedeltje op te schrijven. Zo een schrijver schrijft dan vijf riedeltjes per week terwijl hij op een gegeven moment geen flikker voelt erbij. En dan wordt het weer teruggestuurd en goedgekeurd. En dannn gaat het pas naar de artiest en die heeft helemaal niets te maken met de muziek. Een soort lopende band product! No one cares about the whole.

We gaan even verder op uiterlijk en stijl. Als we kijken naar hoe jij je dagelijks op straat of met het uitgaan kleedt, hoe zou jij je stijl omschrijven?

Wooooooooow.... Wooow. Heel moeilijk. Uhm, mijn stijl in het algemeen zou ik moeten definieren als volledig chaotisch, net zoals je mijn muziekstijl zou kunnen definieren als volledig chaotisch. Een dag wil ik eruit zien als een jongen, de andere dag wil ik eruit zien als een playmate. Het zit altijd ergens tussenin. Mijn kledingstijl is dus obviously heel breed. Het verschilt met mijn temperament. Soms ben ik stoer en soms ben ik heel sexy, en soms zie ik eruit als een soort losgeslagen hippy en het verschilt per dag of per week. En, het is meestal type gebonden. Ik denk dat ik in dat opzicht wel speel met mijn kledingstijl. Dan heb ik een bepaald gevoel waar ik wakker mee word, en dan heb ik daarbij een bepaald type in mijn hoofd I guess. Soms is dat hippy, dan heb ik een hele lange rok met bloemetjes en mijn haren los. En een andere is weer een stoere chick, dan heb ik de laarzen, een strakke broek. En aan de andere kant kan het klassiek elegant zijn, waar ik soms heel veel zin in heb. En dan draag ik de hele week alleen maar lange jurken.

Vind je het belangrijk dat je jezelf onderscheidt dmv je stijl?

Ja. Ik zou willen zeggen nee. Ik zou willen zeggen 'Ah joh, het kan me allemaal niks schelen'. But I care. Ik vind het echt heel kut als iedereen er hetzelfde uitziet, omdat diezelfde authenticiteit dan weg is. Ik wil er niet uitzien als alle anderen. Maar tegelijkertijd wil ik niet te veel moeite doen om er niet uit te zien als alle anderen.

Waarom wil je er niet uitzien als alle anderen?

Ja, dat is gewoon dat gedrag waarbij het lijkt alsof iedereen in een club heeft afgesproken om hetzelfde te dragen. Alsof iedereen z'n best doet om op elkaar te lijken. Vind ik soms... uninspiring. Soms vind ik het ook wel heel mooi of interessant, en dan denk ik, ik ga er met een voet instaan en met de andere niet. Maar ik vind het gewoon zo... Waarom zou je eruit willen zien als iemand anders? Waarom zou je die uiting van jezelf vorm willen geven als ik ben zoals mijn buurvrouw?

Als je het hebt over stijl, kleed je je anders wanneer je uitgaat?

Ja. Het is voor mij net als een verkleedpartij. En ik denk elke dag in bepaalde mate wel. Als ik uitga is het nog meer verkleeden. Het liefst ga ik een beetje jaren 80 uit. Met een crop top. Maar soms ook weer gothic of punk. Met donkere lipstick, en dan weer met felrode lipstick. Soms wil ik zelfs een pruik opzetten met uitgaan.

Hoe wil jij je gezien worden met jouw stijl?

Ik denk het in het alledaagse leven meer gaat om waar ik zin in heb, dan hoe ik gezien wil worden. Ik hou dan relatief weinig rekening met hoe andere mensen mij zien. Behalve dat ik er niet té slecht uit wil zien. Dus onverzorgd. **En hoe zit dat dan als je uitgaat?** Als ik uitga dan heb ik wel achterin mijn hoofd dat ik er enigszins aantrekkelijk uit wil zien. En dan niet perse voor een specifiek persoon, maar dat ligt er bij mezelf. Want je voelt je gewoon veel lekkerder als je er sexy uitziet. Maar aan de andere kant ben ik me dan heel erg bewust... Het is een soort imago wat ik wil opbouwen. Ook omdat ik artiest ben. Dat imago is jouw personage, en 'if you burst that bubble, you can't blow that bubble back up'. En op het moment dat je aspireert – ik wil niet perse bekend zijn maar ik bedoel ik zit in een soort industrie – om door te gaan in die industrie dan is het echt nodig om jezelf te verzorgen. Daarbuiten zou ik misschien heel snel zoiets hebben van I dont really care. Maar in dit geval, je zit in deze wereld en uiterlijk is alles en you need to look good. Zelfs al zie je er niet modieus uit, je moet er goed uitzien. Wat is dan volgens die industrie goed eruit zien?

Waarom denk je dat uiterlijk zo belangrijk is voor dat imago?

Ik word als DJ geboekt. Een groot gedeelte is aanzien. Wanneer mensen jouw naam horen dan moeten ze denken, ik wil naar dat feestje. En als je een super intrigerende personage bent dan willen mensen in je buurt zijn. Kijk maar naar een soort Marilyn Manroe die eigenlijk depressief was maar wel een imago neerzette waar mensen Oh my gosh over zeiden. Het is je algehele presentatie. Daarbij komt dus uiterlijk. Heel veel mensen zien niet meer dan een uiterlijk, dat is de enige raakvlak die ze hebben als ze jou van een afstand zien.

Wat is hetgeen wat binnen het uitgaan wordt gewaardeerd denk je?

Waar ik zelf een reusachtige zwak voor heb is een soort authenticiteit en ook het lef om net anders te zijn. En dan ga je daarna ook kijken of er hele simpele dingen zijn zoals weten hoe je je lichaam moet kleden en hoe je bepaalde accenten kan aanzetten en niet aanzetten. Ik vind het gewoon leuk als mensen aparte of unieke kledingstukken hebben. En stoffen heb ik ook een zwak voor. Mooi zwabberende zijde bloesjes en rokjes. **Waarom waardeer je unieke kledingstukken zo denk je?** Het is weer die authenticiteit. En dat is een heel erg ontastbaar gevoel. Je voelt dat hetgeen iemand draagt heel erg eigen is voor die persoon. Vaak zie je bij bepaalde mensen dat ze een bijzondere combinatie aan kledingstukken dragen die bij er bij iemand anders misschien totaal niet hadden uitgezien. Maar it fits them. En dat straalt je dan ook gelijk uit.

Maar heb je ook stijluitingen waar je niets mee hebt? En waarom?

Waar ik moeite mee heb is. Is op het moment dat je iemand hebt, bijvoorbeeld al die meiden in de

Jimmy, allemaal in zwarte zwabberende blousjes, dat je echt écht het gevoel krijgt van jij ging vanavond voor de spiegel staan en jij dacht ‘wat gaat de manager van de Jimmy mooi vinden, wat vinden alle mensen in de Jimmy mooi?’, en toen heb je dit aangetrokken. Als ik het idee heb dat iemand zich op een bepaalde manier heeft gekleed omdat ze bij een bepaalde groep willen horen, wat natuurlijk heel vaak voorkomt, dan vind ik dat gewoon jammer.

Als ik even advocaat van de duivel mag spelen, je had het eerder over dat jij zelf ook bezig bent met een bepaald imago. Vind je van jezelf niet dat je ook ergens bezig bent met wat anderen mooi vinden? Ja, don’t worry. I know that. Ik heb sommige dagen dat ik denk ‘ik ga eraan meedoen’, maar dan doe ik het beter. En dan kan ik erom lachen maar ik ben me er vol van bewust dat ik het doe. Het is heel dubbel. Ik ben wel eens met mijn pyjama naar de Jimmy geweest en mensen keken mij boos aan. Heel awkward. Niet dat de status op zich mij heel veel kan schelen, het is meer omdat ik ook in het nachtleven werk en dan denk ‘Ashanti doe een beetje moeite, try to fit in for once in your life’. Maar daarbij probeer ik er niet precies uit te zien zoals anderen, ik probeer toch wel daarin eigen te zijn en alleen dingen te dragen die ik zelf mooi vind. Er is een soort lijn die ik loop tussen de massa en het individuele qua smaak, en aan de andere kant is er een soort lijn die ik loop in het algemeen in mijn leven, waar ik me heel sterk van bewust ben, dat ergens tussen mijn extreem opstandige karakter die zich wil afzetten van alles wat gemiddeld, nep en mainstream is – omdat mainstream een soort duivels woordje is dat staat voor nep en niet authentiek – en aan de andere kant wil ik gewoon geld verdienen en succesvol te zijn. En zie jij maar succesvol te zijn in je pyjama achter de DJ booth. The world doesn’t work that way.

Vind je het van je vrienden belangrijk dat ze gelijkgestemd zijn in stijl?

Het is soms een beetje moeilijk. Ik had bijvoorbeeld een vriendinnetje van de UvA, die qua kleding heel mediocre was, wat voller, bad skin een soort stereotype niet zo aantrekkelijk meisje. Neem ik dr mee naar de Jimmy en dan had ze haar mooiste blousje aan en voelde zich alsnog super underdressed. Ik vind het zelf niet belangrijk. Maar soms clasht het wel omdat ik vrienden heb die het wel belangrijk vinden en die dan bepaalde mensen niet zo snel zullen opnemen die niet aan hun voorwaarden voldoen qua coolheid ofzo. Dus buiten mij om levert het soms wel barrières op omdat het mij niet zoveel kan schelen, maar zodra ik met meerdere mensen ben zitten er vaak anderen tussen die het wel wat kan schelen. Het hangt natuurlijk heel erg af van welke club je zit. Maar in het algemeen binnen de Amsterdamse clubcultuur is er best een behoorlijke sociale druk.

Dan kom je weer terug op het feit dat je in een club bent, want dat is de setting. You’re not really speaking much to anyone dus de fysieke indruk doet er meer toe. Je wordt als DJ ook geboekt op uiterlijk, imago en de mate waarin mensen je cool vinden. Wat is dan dat begrip ‘cool’ precies denk je?

Wanneer je uitgaat waar ga je dan het liefste heen?

Ik ga meestal uit op de plekken waar ik moet werken, dus de Chicago Social Club en NYX. Als ik in mijn vrije tijd uitga ga ik het liefste naar de Trouw of de Club Up want de mensen zijn chill en de muziek is awesome.

Dus op basis van welke criteria kies jij de club waar je heen gaat?

Ik vind de muziek belangrijk. In de Trouw heb je bijvoorbeeld ontzettend goeie techno DJ’s die écht goed zijn en houden van hun vak en ontzettend goed kunnen draaien. En ook gewoon muziek waar je van zegt wow. Ik had een keer een set gezien in de Trouw en ik was daarna echt zo geïnspireerd om muziek te maken. En dan heb je mensen. Er wordt veel minder gelet op dat hele uiterlijke gebeuren.

Mensen zijn veel meer bezig met de muziek dan met er goed uitzien terwijl je aan de zijkant staat omdat het niet raar is als je danst en dus gaat zweten, wat, you know kan gebeuren als je in een club staat de dansen.

En wat vind je de minder leuke clubs in Amsterdam en waarom?

De Jimmy. Vind ik stiekem verschrikkelijk. En dat is omdat het zo ongelofelijk pretentieus is. De Social heb ik heel even leuk gevonden maar het is een soort conjunctuur. Toen het net open was vond ik het wel heel vet doordat er voor mijn gevoel nog best wel artistieke mensen kwamen die cool waren en op een gegeven moment raak je dat kwijt die authenticiteit. Het is een beetje zoals je in steden hebt. Een soort van natuurlijke conjunctuur waarbij iets begint, een bepaalde slag mensen die begint dat, en die mensen vind ik leuk en vinden elkaar leuk, en je hebt er een super chille vibe. En dan heb je een soort mainstream groep mensen die dat idee leuk vinden die vervolgens massaal naar binnen stromen. En heel even denk je, maar wat is er gebeurd het was toch zo leuk? En dan zijn er maanden later alleen maar mainstream mensen over omdat alle mensen die er origineel waren het opgegeven hebben en doorgaan naar andere plekken en dat is dan nog heel even leuk en dan raakt het zijn bezieling kwijt.

Maar wat is dan precies het verschil tussen die mainstream mensen en de mensen die er origineel zijn?

Ik vind een heel groot verschil tussen... Wat ik persoonlijk heb is, ik hou van mensen die gewoon relaxed zijn, zichzelf durven te zijn en niet te beoordelend zijn. En ik heb het gevoel dat die groep die later komt meer judgemental zijn. Dat ze überhaupt ergens komen omdat het cool zou zijn. En ze kleden zich op een manier omdat het cool zou zijn en niet omdat zij het zelf mooi vinden. Ik denk dat ik het veroordelen van zo belangrijk vind. Als iemand zich enorm uitbundig kleedt dan betekent dat niet bij voorbaat dat als iemand naast jou staat die niet zo prachtig gekleed is, dan hoeft je diegene niet te veroordelen. Het belangrijkste is dat de sfeer open is en dat je dus juist mensen accepteert die anders zijn. En wat je hebt op het moment dat die mainstream lading komt die erachteraan volgt, die naar een locatie komen omdat ze het idee ervan gaaf vinden, die houden zo erg vast aan dat idee en dat dat cool is, dat ze dat wat erbuiten valt meteen veroordelen. En dat is disgusting. En dat is wat mij dwarszit. Dat is het verschil tussen waar ik wel graag kom en niet graag kom.

Respondent: B

Naam: Gabi Ercicia

Leeftijd: 29

Geslacht: Man

Opleiding: Mode management in Utrecht (niet afgemaakt)

Beroep: ZZP'er (creative relations & partnerships). Werkt freelance voor het PR bureau. Assistent fotograaf. Eventorganisatie, art directie, grafisch ontwerpen, clubavonden en DJ.

Culturele achtergrond: Curaçaoënaar

Speelt muziek voor jou een belangrijke rol en zo ja, hoe?

Ja zeker. Het is misschien wel een van de belangrijkste dingen voor mij. Muziek is voor mij echt een passie. Muziek is op zichzelf een eigen taal. Op het moment dat meerdere mensen over de wereld die taal begrijpen en spreken, dat vind ik heel bijzonder. Als je ook kijkt naar mijn muzieksmaak, die is heel divers, mede doordat ik op het internet de meest diverse muzieksoorten kan vinden. En dan vind ik het gewoon sick om te beseffen dat ik misschien dezelfde muzieksmaak heb als iemand op de Filipijnen. Het is vanuit mezelf ook een expressievorm, daarom ben ik ook begonnen met DJ'en, omdat ik het een hele mooie en belangrijke expressievorm vind. En ik mis dat gewoon heel erg in het

dagelijks leven maar ook in het uitgaan. **Wat mis je in het uitgaan?** Muzikaliteit. Het is voor mij ook wel een aparte situatie omdat ik natuurlijk elke week in de club ben. Ik heb een periode gehad waarbij ik 3 keer per week in de club stond en soms 4 verschillende clubs op een avond. Als je dan in elke club ongeveer hetzelfde hoort dan heb je het op een gegeven moment gezien. Het hoeft niet zozeer eclectisch of experimenteel te zijn en allemaal genres af te gaan, mijn smaak gaat toevallig uit naar experimenteel of progressief, omdat ik heel graag geprikkeld wil worden. Maar ik kan net zo goed van de klassiekers genieten. Het gaat mij meer om de kwaliteit van de muziek.

En wat is volgens jou die kwaliteit?

Hmmm.....kwaliteit zit voor mij in meerdere dingen eigenlijk. De overall emotie die muziek op kan wekken, de boodschap die erin verwerkt zit en de productie waarde. Dus is het niet alleen heel erg simpel knip en plakwerk met samples, maar is het echt ingespeeld of heeft iemand echt nagedacht over 'oke waarom doe ik nu een bepaalde bridge of hoe lang wordt mijn interlude', dat soort dingen. En dat merk je gewoon. Je merkt het ook in de muziek, maar vooral wanneer je begint met draaien merk je het verschil tussen goede producties en muziek die is gemaakt omdat het commercieel interessant is.

Dus daar zit verschil in voor jou? Zeker. Ik heb ook wel mijn guilty pleasures en hou af en toe van een commercieel hitje. Dus daar ligt het niet aan. Het draait vooral om de basis. Ik zeg altijd bewustzijn. Want dat is een beetje het ding. Heel veel dingen worden niet met de juiste bewustzijn en inzicht gemaakt. Het mooiste is als die drie dingen (boodschap, emotie en productie) in harmonie is, maar als er een daarvan al goed is uitgewerkt dan maakt het al zo veel verschil. **En wat is volgens jou dat commerciële?** Mariah Carey. **Maar wat maakt haar muziek commercieel voor jou?** Het vervelende is, commercieel heeft eigenlijk twee gezichten. Commercieel is in essentie voldoen aan de behoeften van de grote groep, van de massa, en soms is iets commercieel maar niet slecht. En commercieel heeft natuurlijk ook in de loop der jaren een soort van vieze nasmaak gehad omdat heel veel mensen het associëren met een sell-out zijn. Maar dat is voor mij de tweede kant ervan. Voor mij gaat het gewoon heel erg om commercieel vanuit 'oké dit is een makkelijke keuze en ik weet zeker dat 90% van de mensen deze track leuk zullen vinden.' Dus dan is het gewoon een makkelijke keuze. Maar ik benader in dat opzicht muziek en draaien ook echt als een ambacht, een soort kunst en expressievorm en daarom heb ik het gevoel dat ik mezelf een soort van verloochen als ik het alleen maar moet hebben van die makkelijke hitjes.

Maar vind je dan ook dat 'makkelijke' liedjes in mindere mate een echte expressievorm zijn?

Ja. Uiteindelijk heeft het veel te maken met de harmonie die je krijgt in je publiek. Want op het moment dat je allemaal hitjes gaat lopen draaien dan kent iedereen ze wel, maar iedereen heeft zijn eigen associatie erbij. En juist het draaien van een track die een bepaalde emotie kan opwekken omdat ie qua gevoel klopt bij het moment van de avond en niemand het nummer kent dan zijn we met zijn allen herinneringen aan het creëren. En dat is een heel ander gevoel want dan ben je in een keer één. Want niemand heeft zoiets van ohja die had ik voor het eerst gehoord met mijn ouders achterin de auto toen we naar Zuid-Frankrijk gingen. Iedereen heeft natuurlijk bij bepaalde commerciële tracks een bepaalde associatie. Je verdeelt daardoor dus heel erg het publiek op emotioneel vlak. Daardoor kies ik er vaak niet voor omdat ik wil gaan voor die harmonie. Uiteindelijk werkt muziek gewoon hetzelfde als anything else. Te veel is nooit goed. Als je te veel in een ding blijft hangen en op een gegeven moment stroperig vastzit in een bepaald genre dan kan je er ook niet meer van genieten.

Welke muzieksoort luister je zelf het liefste naar?

Denkt heel lang na Het verschilt gewoon echt heel erg per emotie. Waar heb ik gevoelsmatig zin in.

Denkt nog langer na **Vind je het moeilijk omdat er te veel is?** Ja het is te veel denk ik. Ik kan je wel het hele ritje geven. In een gemiddelde week ben ik veel bezig met het ontdekken van nieuwe

muziek. Afgelopen week heb ik geluisterd naar een soort van middeleeuwse dichtvormen omdat ik het tof vond om eventueel over instrumentals te leggen, tot aan futurebeats dingen, Koreaanse popmuziek, Japanse funk, hip-hop natuurlijk, R&B, future R&B, franse chansons, Blues, Reggae.

Verschilt het per emotie welke muzieksoort je luistert? Ja kijk ik ervaar muziek gewoon vanuit de emotie dus ik ben niet zozeer bezig met welk genre ik naar luister, ik ben meer bezig met wat is het gevoel de emotie die ik nu uitdraag. Het werkt ook andersom, wat ik luister is daar ook op afgestemd. De ene dag ben ik echt alleen maar een soort van emotional R&B aan het luisteren, en de andere dag zit ik alleen maar future beats en heel zweverige dingen te luisteren, en de andere dag zit ik heel erg in de ghetto hip-hop.

Luister je naar dezelfde muziek wanneer je uitgaat?

Ja. Tenminste...Het ding is, er zijn natuurlijk vooral van die knaltracks tijdens het uitgaan, en die luister ik niet echt thuis. Ik ken ze wel. En ik vind het ook wel lekker als ze eens in een mixtape voorkomen... Maar ik moet zeggen dat ik dat echt alleen in een club ervaar en niet thuis luister. Dus ik luister thuis niet echt van die knaltracks. Heel af en toe misschien een keer. Thuis vind ik het altijd wel lekker om wat meer layed back dingen te luisteren.

Zijn er bepaalde artiesten die je op dit moment heel erg tof vindt en waarom? Tyler the Creator heeft wel heel erg mijn aandacht gekregen maar dat is meer omdat ik laatst een interview heb gelezen en een kleine docu heb gezien en Het is natuurlijk heel grappig want hij is soort van bekend geworden als een soort blij clown die alle kanten op springt, maar als je goed oplet zie je dat het een hele intelligente jongen is en dat er lijnen zijn in wat hij doet. Ik dnek dat hij de wereld net iets te goed begrijpt waardoor hij het niet meer serieus kan nemen. En dat vind ik wel heel interessant qua denkwijze. Ik merk dat ik de laatste tijd ook een beetje moeite heb met hoe serieus kan ik het nou allemaal nemen. Dus dat vind ik ook heel interessant.

Maar dat was dus ook omdat je een interview van hem hebt gelezen dat je meer over zijn ideeën te weten bent gekomen?

Ja dat en natuurlijk omdat ik zijn muziek heel tof vind, en ook heel erg zijn gevoel voor esthetiek. Het feit dat hij een soort sketchbook heeft waarin hij al zijn kleding en iconische soort cartoon achtige stijlen heeft uitgetekend. En dat is wat ik tof vind dat ik door dat soort dingen aan hem ontdek dat hij er écht mee bezig is vanuit zijn eigen visie, en niet zomaar aan het rondschreeuwen en gek aan het doen is. Verder... Urvin, een goede vriend van mij maakt ook muziek. Zijn vader is jazzmuzikant geweest dus hij is opgegroeid met jazzplaten en weet na het horen van een paar noten welke jazzmuzikant er aan het spelen is. Ik weet niet hoe hij het doet maar... Maar zijn visie op het leven is ook echt solid. Maar qua visie op muzikaliteit is hij echt een soort mentor en inspiratie voor mij. Ik denk dat hij ook een van de weinige mensen is waarbij ik zijn mening over muziek serieus neem.

Dus als je kijkt naar Urvin of Tyler the Creator, wat is dan denk je de lijn tussen beiden dat je hun tof vindt? Wel een beetje het feit dat er veel kennis, inzicht en authenticiteit achter schuilgaat. Inzicht is misschien nog wel het belangrijkste. Net als het bewustzijn. Dat zoek ik ook in de mensen om mij heen. **Daar komen we zo op!**

Denk je dat jij je binnen de clubcultuur onderscheidt door middel van jouw kennis op het gebied van muziek?

Uiteindelijk kijken heel veel mensen naar een club of clubavond als 'er moet muziek gedraaid worden, drank en er moet een publiek zijn' en that's it. Omdat natuurlijk de verschillende elementen zijn die

het meest zichtbaar zijn aan een clubavond. Maar uiteindelijk zit het 'em voor mijn gevoel veel meer in een balans in dingen zoals muzikale kennis, psychologische kennis, je moet de mensen begrijpen, je moet hun taal spreken, qua communicatie is het vaak ver te zoeken in de organisatie van een feest omdat ze alleen maar bezig zijn met een soort verkooppraatje en heel veel popiopi lullen en drie verschillende bijvoeglijke naamwoorden in een zin en dat soort shit dingen. In plaats van gewoon een duidelijke boodschap waarmee wordt duidelijk gemaakt, dit is de sfeer, en eigenlijk hoef je verder niet zo heel veel te vertellen. De mensen die het tof vinden en ervaren, die letten toch wel op en zullen het toch wel zien weet je. Dus dat eigenlijk.

Wat denk jij zelf dat het beste werkt als onderscheidingsmechanisme voor clubavonden?

Inzicht, authenticiteit en kennis. En dan is inzicht het begrijpen wat je kunt doen wat over 3 jaar nog steeds interessant is. En dat zit 'em in de manier waarop je je profileert, de manier waarop de communicatie op zich, je artwork, de mensen die je benadert, de merken met wie je samenwerkt, locatie. Wat kan je creëren. Dat is gewoon een heel belangrijk ding. Jezelf onderscheiden is niet per sé iets anders doen, maar het is iets creëren wat er nog niet is. En dat is een hele kleine nuance, maar er zit echt een verschil in die twee uitgangspunten.

En wat is die authenticiteit?

Je eigen ding doen en vooral het ding doen waar je écht voor staat, waar je in gelooft. En als dat nou is dat jij heel gelukkig wordt van Polka muziek draaien, zorg er dan voor dat je de beste avond met polkamuziek van de stad hebt. Want uiteindelijk is het gewoon ondernemen, en ondernemen is gewoon risicovol. En als jij iets doet omdat je alleen maar denkt dat je er gewoon geld aan moet verdienen, dus als je ingesteld bent op het echt commercieel pompen, en je hebt er schijt aan in hoeverre je er je ziel in kwijt kan als het maar geld oplevert, dat kan ook een uitgangspunt zijn. Maar meeste mensen gaan natuurlijk wel heel erg met een geromantiseerd beeld zo een clubavond in, of starten een nieuw concept, waarin ze toch echt weer heel erg het gevoel hebben dat ze iets tofs willen creëren, herinneringen willen creëren en hun ei kwijt willen etc, dan begint het gewoon met dat soort dingen. Aan het einde van de dag ben jij de enige die het kan en moet doen. En als jij iets aan het doen bent waarvan je na een half jaar als zoiets hebt van pffff ik weet niet of ik nog zin heb om me helemaal de tyfus te lopen voor EDM en het levert nog niets op. Dan kun je beter die polka muziek doen en weten dat het je iets oplevert en dat je het ook nog eens leuk vindt.

Uiteindelijk vind ik het belangrijk dat iets vanuit jezelf komt. Maar ja, als mensen het na een half jaar nog niet tof vinden of begrijpen, hoe lang wil je dan verder gaan totdat je je afzetmarkt vindt. Ik kijk niet naar of iets nieuw of onontdekt is. Het is echt gewoon... wanneer ik iets oprecht dope vind dan doe ik er wat mee. Dat is het ook met Orthogon Wolf, toen had ik ook gewoon genoeg van al die slechte producties en toen vond ik Urvin die ook vanuit muzikaliteit hele toffe dingen vond. En dat wilden we gewoon naar buiten brengen.

We hebben het veel gehad over wat je goede muziek vindt, is er ook muziek die je absoluut niks vindt?

Die EDM shit wat ze in Amerika draaien. Het is gewoon geen muziek. **Waarom is het geen muziek?** Er zit geen dynamiek in, er zit geen boodschap in, er zit geen nuances in, helemaal niks. Het is gewoon puur een soort van een op een met de tijdgeest van nu en soort van hoe wij al consumptiemaatschappij leven. Zo veel mogelijk, zo snel mogelijk geprikkeld worden en kunnen consumeren. En daar is de muziek vanuit opgebouwd. De opbouw is heel simpel, je krijgt een soort bliepjes aanval wanneer de drop komt, en elke moron weet 'ok nu komt de drop', dus we kunnen met z'n allen onze handjes in de lucht steken, er wordt keihard geknald en een soort van stroboscopen muziek. Je kunt de muziek ieder

willekeurig moment aanzetten en dan synct ie gewoon met hoe de beat loopt weet je... Nee het draait allemaal gewoon om een soort massaal showelement en schaapjes gedrag. Het is muziek wat mensen dom maakt en dom houdt. Er zit geen boodschap in, er zit geen harmonie in. Heel simpel, als je kijkt naar wat ik als echte muziek waarneem, bijvoorbeeld Bob Marley. Hij was vernieuwend, hij is echt een creator. Daarnaast zat er echt altijd een boodschap in zijn muziek en zaten er muzikale nuances in waardoor je mensen kon verbinden en bij elkaar kon brengen. En dat zie je bijvoorbeeld doordat zijn muziek nog steeds wordt gedraaid en dat hij, in een tijd waar er geen social media en al die gekke shit was, dingen heeft gedaan die al die pannekoeken nooit zouden kunnen hebben bereiken. Zie je al een soort burgeroorlog stoppen omdat Hardwell komt draaien? Ik zie het niet gebeuren hoor. Get the fuck outta here. Ik kan er echt niet mee.

Er zijn heel weinig mensen vanuit muzikaliteit waar ik heel erg moeite mee zou hebben om respect te hebben voor wat ze doen, want heel veel artiesten die heel hard vechten en werken en een soort van kunstenaarsbestaan leiden voordat ze op het punt konden komen waar ze zijn, dus ik heb voor heel veel muziekstromen respect. Zelfs bijvoorbeeld hardcore of hardstyle is meer muziek. Daar is al veel meer over nagedacht dan die EDM bullshit. Natuurlijk kan ik me voorstellen dat mensen het alsnog niets vinden omdat het ook hard klinkt, dat is een persoonlijke keuze. Maar uiteindelijk is er wel veel meer over nagedacht. Het draaide echt om je afzetten tegen wat er van je werd verwacht als tiener in die tijd. Het is een beetje als punk. En dat kan ik nog respecteren. En EDM is gewoon echt, hoe kan ik zo snel mogelijk geld verdienen. Een DJ Chuckie draait echt niet wat hij draait omdat hij denkt 'dit is echt master man, daar word ik nou echt gelukkig van', nee, hij denk 'of ik draai dat en ik pak gewoon 50 duizend tot een ton per optreden, of ik draai gewoon wat ik zelf wil en ik kan 2K verdienen'. Het gaat er wel om wat erachter zit. Dus wat is de kennis, wat wil je teweeg brengen. Dus als je in de positie zit om zoveel mensen iets bij te brengen, dan kun je beter iets zeggen wat mensen ook echt bij blijft weet je. Voor de rest kan ik niet zo snel iets verzinnen waarvan ik denk, dat vind ik echt kut. Ik word er echt gefrustreerd van als ik eraan denk. Ik heb ook een keer Afrojack ontmoet op Curacao. Want een matti van me was met hem aan het touren.. en uh... zo een pannekoek. Echt man. En hij kon er niet mee dealen dat ik... kijk het ding is, ik respecteer je in eerste instantie gewoon om het feit dat je een mens bent, dus ik ben dan nog normaal. Maar toen hij zijn bek open trok dacht ik van... wow jouw muziek én jij; dead to me. Maar daar kon hij dus niet mee dealen, dat er iemand in zijn buurt was die niet hem niet benaderde als een soort demi God. Echte artiesten, vooral als je kijkt naar de oude artiesten van de rock& roll tijd, weet je waarom die allemaal verknipt zijn geraakt? Drugs was het element wat ze gebruikten om te kunnen omgaan met hun hypersensitiviteit. En daarom kun je heel goed de taal spreken in muziek, omdat je heel goed emotie kan omzetten naar een product. En dat is op dat moment dan muziek. Dat zijn mensen die zo erg vanuit hun gevoel opereren en daardoor juist hun drang om te kunnen delen boven hun eigen emoties zetten. Dus dat ze zoiets hebben van 'wow ik ga mezelf juist in die kwetsbare positie zetten omdat ik weet dat ik andere mensen een boodschap kan geven of gelukkig kan maken weet je...' Dat is juist wat een artiest maakt naar mijn gevoel weet je. Want dat is juist het hele ding. Kijk uiteindelijk zijn dat soort gasten als een Afrojack geen artiesten, maar gewoon performers. En daar zie ik een verschil tussen. En het probleem wat ze hebben is heel tegenstrijdig. Want ze willen erkenning, maar ze krijgen herkenning. Want uiteindelijk, de mensen die ertoe doen waar zij erkenning van willen, ja die fokken niet met ze. Want uiteindelijk teren ze op herkenning, en dat is de massa die ze dan volgt. En dat is gewoon zoals ik zei echt een afspiegeling van onze maatschappij nu. En dan kan ik nog helemaal de diepte in gaan en over de economie gaan hebben. Want daar gaat het gewoon om. Het draait uiteindelijk allemaal om geld. Mensen worden natuurlijk ook gewoon expres dom gehouden. Maar het ding is, want daarom stoor ik me er zo erg aan, want die mensen hebben een soort van kans om daar écht iets mee te doen en dat doen ze niet.

Tiësto die vind ik bijvoorbeeld sinds kort echt een baas. Want ik hoorde onlangs, kijk hij heeft natuurlijk inmiddels zo veel geld verdiend en is zo vaak nummer 1 DJ van de wereld bestempeld dat hij zoiets had van 'weet je wat, er kan niet zo veel meer gebeuren, ik ga gewoon precies doen wat ik wil'. En het schijnt dus dat hij sinds kort bijvoorbeeld setjes van hip-hop draait. En toen dacht ik van nu heb ik echt respect voor je. Want ik snap echt wel de keuze dat je op een gegeven moment denk nu ga ik even mijn money pakken, tuurlijk. Maar vijf miljoen of twintig miljoen? Ik zie het niet hoor. Ik zie het verschil echt niet. Op een gegeven moment heb je het geld gewoon en is het klaar. En of je nou hetzelfde doet voor het twintigvoud, of je hebt een soort eerlijk bedrag. Ja whatever man. Als jij precies kan doen wat je gelukkig maakt, en dat doet hij dus schijnbaar... En dat proces is mensen natuurlijk bewust aan het maken van there's more out there.

Wat is jouw stijl? Ja weet ik het. Denkt heel lang na. Ja ik heb sowieso niet echt een algemene stijl dus ik kan niet echt een ding pin pointen. Ik vind het gewoon tof om daarin af te wisselen. In dat opzicht, ja mijn stijl is gewoon redelijk te bestempelen als uhm.... Een soort van mix tussen uh... mode streetwear en functionele streetwear. Dus ik draag ook heel veel runner sneakers en sweatpants en soort van jassen die slim in elkaar zitten met de juiste vakjes en dat soort dingen. En dat in combinatie met de wat nettere dingen... Dus blousjes, raincoats, spijkerbroeken en clarks aan. Ik ben er ook niet echt heel erg mee bezig als ik heel eerlijk ben. Ik weet wel gewoon wat ik leuk vind en wat goed staat. Ik shop niet eens zo veel maar als ik iets koop dan doe ik dat ook met de gedachte 'ok als ik dit heb dan kan ik dat met bijna alles wat ik in mijn kledingkast heb aandoen.' Dus het is eigenlijk heel erg organische mix van al die verschillende dingen. Dus ik ben niet heel erg bewust bezig met 'ok ik ga nu dit aandoen want dat is de nieuwe trend' ofzo... Weet je. **En als je wakker wordt heb je dan een bepaalde manier waarop je je kleding uitkiest?** Ja het is gewoon meer een gevoelsding. Nou het begint eigenlijk altijd met, wat is de mate van comfort die ik vandaag wil? Want uiteindelijk hoe modebewuster jij je kleedt, hoe minder comfortable. Dat is nu eenmaal zo, en dat vind ik geen probleem. Maar daar begint het dus eigenlijk mee en daar stem ik het eigenlijk op af.

Maar je geeft aan dat je er dus eigenlijk niet heel erg mee bezig bent? Nee inderdaad. Dat is grappig, want dat zou je niet zeggen.

Ja klopt, dat zeggen heel veel mensen. Het komt gewoon weer een beetje terug op dat inzicht waar we het net over hadden. Kijk weet je wanneer ik echt nadenk over wat er in mijn kledingkast gaat. Op het moment dat ik iets koop of krijg. Dan denk ik na van 'ok ik heb dit en dit in mijn kast, ik draag de laatste tijd een beetje deze kleuren'. Dan moet ik deze halen of deze halen, of laat me deze niet halen. En vanaf dat punt is het gewoon een organisch ding, omdat mijn kledingkast redelijk op elkaar afgestemd is. Ik zou best wel mijn best moeten doen om iets bij elkaar te rapen waarvan je zou zeggen....nahh.... **En als jij uitgaat? Ga je er dan anders mee om?** Ja dan ben ik er natuurlijk wel wat bewuster mee bezig. Dat wel. In dat opzicht zijn er drie momenten waarvan ik kan zeggen dat ik er echt bewust mee bezig ben en dat is 1. Als ik uitga 2. Als ik naar familie ga (ik vind het gewoon fijn om m'n best voor ze te doen) en 3. Als iets werk gerelateerd is. Dus bijvoorbeeld bij een borrel ofzo. Dan kan ik nadenken van ok, het is een high-end borrel, laat ik in ieder geval mijn Clarks aandoen i.p.v. mijn sneakers.

En vertel iets meer over hoe dat gaat als je uitgaat?

Nou het ding is, ik denk niet na over m'n stijl maar meer van; bij wijze van ik ga clubhoppen, dan moet ik veel naar buiten, het is koud, nou laat me een dikke jas aantrekken. Weet je, dus zo bedoel ik het meer. Of bijvoorbeeld het is mijn eigen clubavond, ik verwacht dat het druk wordt dus laat me niet mijn Clarks aandoen maar mijn sneakers. **Ok dus alsnog heel praktisch.** Ja inderdaad, dat is ook al wat ik zei.

Maar je denkt niet bij het uitgaan, zoals je bij een borrel denkt aan de soort gelegenheid, hmm ik ga nu naar Orthogon Wolf dus ik ga me nu meer urban kleden?

Nee zo kijk ik er niet naar. Dan zou het nog eerder zijn 'ah ik heb nieuwe kleding' want je vindt het altijd lekker om nieuwe kleding te dragen, zo dan ga ik vandaag net wat meer fashion want dan kan ik m'n nieuwe ding aandoen. Dus ik ben in dat opzicht echt wat meer praktisch. Maar dat is net als wat ik zei, meeste mode draait ook vanuit de urban invalshoek veel meer op functionaliteit. Zoals bijvoorbeeld de Alexander Wang collectie voor de H&M, het zijn heel erg functionele materialen. Je kunt er bijna soort van kledingstukken uit kiezen waarin je kunt gaan hardlopen of kamperen ofzo...En zo kijk ik naar kleding.

Vind je het wel belangrijk dat jij jezelf onderscheidt met je stijl?

Nou onderscheiden niet, maar ik vind het wel belangrijk dat ik mezelf ben. En ja, de nuance die ik daarin zie is eigenlijk dat ik me er echt niet aan kan storen dat ik een stijl aanheb die anderen in een ruimte ook aan hebben. Als ik maar het gevoel heb dat ik me dichtbij mezelf kleed en dat het gewoon echt is wat ik wil aandoen op dat moment. Dan maakt het me niet zoveel uit. Het zou ook niet zo snel gebeuren omdat ik heel vaak – is meer ding van mij - maar ik vind het heel tof om soort exclusive shit te hebben en dingen die niet uitgebracht worden enzo... Gebeurt niet heel snel, maar als was het wel zo.. ja. **En wat vind je tof aan die exclusieve 'shit'?** Ja het heeft veel meer te maken met.. ik vind het gewoon heel tof om dingen te hebben met een verhaal. En als je kijkt naar mijn kledingkast dan heb ik meeste dingen wel gehad of gesponsord gekregen. Maar er zit toch meestal wel een verhaal achter. Bijvoorbeeld mijn Asics uit Kerstpakket twee jaar geleden, waar er niet zoveel van zijn uitgekomen, die heb ik gehad omdat ik op een kerstkaart van Natwerk stond wat ze toen hadden uitgebracht voor een campagne voor Asics. Dat vind ik gewoon heel leuk want dan denk ik gewoon aan mijn kop op een kerstbal, hahaha. En dat vind ik gewoon heel tof. Ook bijvoorbeeld als je kijkt naar mijn boeken. Ik heb ook een collectie van allemaal toffe boeken die gesignd zijn omdat ik ze heb gehaald bij een opening of de launch van het boek zelf en de auteur heb ontmoet. Dus dat heeft voor mij meer te maken met het verhaal wat er zit.

Maar in die zin ben je er dus ook weer wel een beetje mee bezig. Want je hebt ook mensen die niet op die manier waarde hechten aan de betekenis van een kledingstuk. Ja. Maar is ook niet altijd he. Ik heb ook dingen in mijn kast... Ik heb twintig witte shirts in mijn kast hangen. **Ok dus dat onderscheiden is voor jou niet belangrijk?** Nee ik vind kwaliteit belangrijker. Omdat ik de laatste tijd steeds meer probeer te kijken naar hoe ik de dingen die ik in mijn leven heb ook een beetje sustainable kan invullen. Ik probeer daar niet in door te slaan, want het is heel lastig om buiten het bestaande economische systeem te treden. Maar waar ik kan probeer ik er wel heel bewust op te letten. En dat is echt wat mijn kledingkast echt definieert. En dat ik af en toe een tof dingetje ertussen heb zitten ja dat vind ik echt heel leuk. Dat is voor mij echt een ode aan het leven. Uiteindelijk haal ik mijn vreugde uit dat soort kleine dingen.

Je gaf aan dat je veel kleding ontvangt of gesponsord krijgt. Waarom denk je dat ze jou daarvoor uitkiezen?

Ja ze vinden waarschijnlijk dat ik het gewoon altijd heel dicht bij mezelf hou. Uiteindelijk is authenticiteit natuurlijk hetgene waar iedereen naar streeft. En dat is natuurlijk een soort terugkerend thema in alles wat wij hebben besproken. En dat is waarom zo een Afrojack die erkenning wil, dat je gewoon gewaardeerd wordt om authenticiteit... Maar ja, hij heeft gewoon niet. Dus aan het einde van de dag... Een Sef bijvoorbeeld, of de Jeugd van Tegenwoordig, Flinken Namen, Opposites, dat zijn voor mijn gevoel 10x meer wereldartiesten dan een Afrojack. Maar daar zit veel meer authenticiteit in.

Als jij uitgaat, waarop kies jij waar je naartoe gaat?

Programmering. Nee uiteindelijk wherever the music takes me. Het gaat in eerste instantie om goede muziek en natuurlijk ook leuke mensen. Ja that's it eigenlijk.

En waar ga jij meestal uit?

Overall eigenlijk. Maar ik ben natuurlijk soms aan het werk en soms ergens te gast. Maar dat kan variëren van een Nyx, Paradiso, Ludwig, Jimmy, Club Up, Studio K, Bitter. **En waar ga je het liefste heen als je niet aan het werk bent?** Dat hangt heel erg van de programmering af. Want ik ga echt op de Jimmy na naar al die plekken met alle liefde heen. Het is ook echt geen straf. Ik ga met heel veel plezier naar de Bitter toe. Ik heb het ook heel leuk in de Ludwig en in de Nyx net zo goed. Etcetera...

Wat vind je belangrijk aan het publiek? Als het openminded mensen zijn. Dus mensen die gewoon lekker ook kunnen genieten en de muziek kunnen waarderen en daar komen om een leuke tijd te hebben. En die elkaar in hun waarde laten. Daarom hou ik heel erg van plekken als de NYX, of OT301 of op een bepaalde avond de Club Up of Melkweg. Je zou het een beetje kunnen bestempelen als rauwig, hip publiek. Het is gewoon heel erg creatief publiek naar mijn gevoel. En creativiteit draait gewoon heel erg om jezelf openstellen en nieuwe dingen ontdekken. Dus het trekt automatisch naar dat soort publiek eigenlijk.

Wat vind je belangrijk aan de programmering? Dat kan heel erg verschillen eigenlijk. Maar over het algemeen let ik heel erg op artiesten die uit het buitenland komen. En dan is het muziekwise wel heel erg richting de future kant en de beats zegmaar. Dus het draait wel heel erg om de produceerkant en beetje elektronisch met een soort van urban. Dus ik kijk wel echt specifiek naar wie er gaan draaien.. Maar dat is misschien ook omdat ik er sowieso zelf heel erg mee bezig ben dat ik een beetje kan zien wat zo een avond gaat doen aan de hand van de line-up. En in dat opzicht kijk ik misschien net wat anders dan de gemiddelde mens naar zoiets.

En heb je met programmeringen of clubs ook bepaalde avonden waar je totaal niets mee hebt?

Qua locatie sowieso... de AIR eigenlijk. Ik heb het drie keer geprobeerd en elke keer vraag ik me af waarom ben ik hier. En de Jimmy natuurlijk. Maar dat heeft meer met het karakter van de venue te maken dan muzikaal. Want muzikaal gebeuren daar af en toe wel toffe dingen. Dus op een bepaald punt vind ik het karakter van de venue toch wel belangrijk. Heel lang zijn ze het episch centrum van het uitgaansleven geweest in Amsterdam, en nu zijn ze een soort vreemde eend in de bijt doordat ze heel erg vast zijn blijven houden aan die filosofie. Want gek genoeg denk ik dat de Jimmy Woo een van de weinige clubs is waar ik echt over nadenk van 'oeh, daar ga ik heen'. Dan ga ik er ook echt bewust naartoe en niet zomaar. Terwijl ik 9 van de 10 keer niet eens bezig ben met het feit dat ik naar een club toega. Ik ben me er niet zegmaar mentaal op aan het voorbereiden. Maar om een goed voorbeeld te geven van een uiterste van dat hoeft van mij niet zo is een Feest DJ Ruud.

En waarom denk je dat je zo weinig hebt met een Feest DJ Ruud of een club Air?

Uh... Air is wel heel erg het karakter van de venue. **En wat is dan dat karakter?** Nou Air is gewoon een heel erg duidelijk commerciële machine weet je. Ik vind het leuke van naar de NYX gaan... kijk binnenkomst bij de NYX is niet altijd even chill maar als je eenmaal voorbij de kassa bent dan word je in ieder geval nog verwelkomd bij de garderobe, je kunt je spulletjes wegzetten, er zit gewoon een leuke dame bij de toilet. Die kijkt je de ene keer lief aan en de andere keer vies, maar in ieder geval... er is iemand weet je! Dat soort dingen. En bij de Air is het puur van hoe kunnen we mensen zo geautomatiseerd naar binnen brengen en... het is bijna een soort wasstraat. Kom naar binnen, geef ons je geld, en door! Het is helemaal niet persoonlijk of warm meer... En daarnaast, ik heb vier pasjes thuis liggen omdat ik iedere keer vergeet dat ik een pasje heb. En het feit dat ze daardoor ook zoveel

verspilling veroorzaken. De gemiddelde Truus van Schubbekutteveen die daar komt... ja they dont give a fuck, die zijn niet bezig met sustainable. Uberhaupt vanuit die gedachten denk ik al kom op....

En je bent niet zo bezig met het publiek wat er komt?

Nee want qua publiek is het voor mij misschien net iets te provinciaal, maar dat kan net zo goed zijn.

Want je gaf wel aan dat je het creatieve publiek van NYX en OT301 zo fijn vindt. Ja maar dat is meer een local ding. Dus dan kom je ook al veel minder snel in contact met echt echt gewoon Truus en Bob uit de provincie. Ik kan natuurlijk niet een publiek over een kam scheren. En creatief is niet persé de maatstaf voor iedereen die in de NYX komt. Maar over het algemeen is dat wel de gemoedstoestand die er heerst

Respondent: C

Naam: Shamiro van der Geld

Leeftijd: 29

Geslacht: Man

Opleiding: MBO Sociaal pedagogisch werk

Beroep: Host, MC, modellenwerk

Culturele achtergrond: Surinaams

Hoe vaak ga je ongeveer uit? Als gast? **Ja.** Hmm... ik denk gemiddeld 1 x per week. **En niet als gast?** 2 x per week. **Dus 3 x totaal.** Ik denk het wel ja.

En als je als gast uitgaat, waar ga je dan het liefste heen? Trouw. **En als je aan het werk bent?** Dat verschilt... Ik host in de Utrecht, Haarlem, Alkmaar, Rotterdam en de NYX.

Wanneer jij als gast uitgaat, op welke manier telt muziek dan mee in waar je heen gaat?

De tent hangt van mij af van de muziek. Dus één is de muziek is het belangrijkste criterium. Twee is de daarbij komende sfeer. En drie is het publiek.

En wat is sfeer? Sfeer is ambiance... Dus licht, indeling... dat soort dingen.

En als het hebt over muziek, welke muziek kan je het beste waarderen wanneer je uitgaat? Als ik uitga... ja het zijn een aantal genres dan. House, deephouse, techno en disco.

Maar als je werkt, dan werk je met andere muziek vaak? Ja... meer met hip-hop.

Maar dat is dus niet de muziek waar je zelf het liefste op uitgaat? Nee.

En luister je naar andere muziek wanneer je thuis bent? Als ik thuis ben dan luister ik voornamelijk naar de muziek waar ik op uitga en de muziek waar mijn ouders naar luisterden. Ik hou wel van de Luther Vandross, Shuggie Otis... Gewoon oude... Althans gewoon oude.. Beetje soul, R&B. Dingen uit mijn jeugd dan wel. Dus niet de R&B hip-hop van vandaag. En ook wel classic rock. 80's/90's.

Zijn er specifieke artiesten die je op dit moment heel erg tof vindt?

Ik luister veel naar de producers van Life & Death. Dat is een label, waaronder File, Tail of Us, Ten Loves... een beetje de house techno sound is dan weer Martinez Brother, Henrick Schwarz, Magda...uh Jamie Jons, Soul Clap en de disco is het Motor City Drum Ensemble.

En wat vind je zo goed aan deze artiesten? Ik denk dat het vaak te maken heeft met het raken van een referentie van toen... en de referentie van vandaag. Dus die combinatie.

Wat bedoel je daar precies mee? Nou de drums die ik ken van Witheny Houston en producties van vroeger, de 808 drum machine, of de 909, vroeger waren dat nummers die ik echt heel bijzonder en tof vond. En als ik dan vandaag de dag een nummer hoor wat dezelfde drumpatroon heeft misschien, of iets wat mij doet herinneren die glorie tijd gemixt met de technologie van vandaag. Ja dan is het voor mij herkenbaar, tof. Ik weet niet waarom, maar hey ik vind het tof. Maar de inhoud is de essentie van het nummer.

Ik denk dat het een persoonlijk iets is. Muziek is voor mij als religie. Dus als hoe de ene pastoor, als de hogere guy in geloof, die beleeft zijn geloof op zijn manier. En die is daar hard mee bezig. En zo heeft iemand anders weer zijn eigen manier. Maar is dat eigenlijk allemaal hetzelfde waard. Net als dat liefde hetzelfde waard is. Iedereen houdt ontzettend veel van zijn moeder, maar het is niet echt te meten ofzo. Hetzelfde met muziek. En of ik op zoek ben naar heel veel nieuwe dingen. Ik denk dat het net als kunst is, alles is al gemaakt en misschien zit dat ene nieuwste nieuwe element in een track die Bach al heeft gemaakt. Kijk maar hoeveel nummers er worden gesampeld of geremixt omdat eigenlijk heel veel magic al ontdekt is en alleen maar groter verspreid moet worden en meer op ingezoomd moet worden.. waardoor het weer verder kan evalueren en kan vernieuwen.

Wat betekent muziek voor jou?

Ik wil niet zeggen dat muziek onderschat wordt maar... eigenlijk heeft iedereen wel een mening over geloof. Sommige mensen geloven heel erg. Sommigen helemaal niet. Maar ik denk dat muziek of je nou wel of niet gelooft. Muziek is gewoon alien. Ze onderschatten dat denk ik. Muziek is echt iets anders. Ook als ik mensen vraag 'hey naar wat voor muziek luister je?' en dan zegt ie 'oh ik luister echt naar van alles van dit tot dat...' en je hebt ook bepaalde redenen om naar muziek te luisteren.. je hebt bepaalde momenten waarop je naar muziek luistert. De een gebruikt het als een soort achtergrondding voor tijdens het stofzuigen... de ander luistert muziek om te mediteren. Je hebt frequentie 430 herz, dat is de frequentie van de aarde en de mens zijn ziel. Dat is een soort hele warme *maakt een soort zoemend geluid* Als hoe een slaapliedje zou gaan zegmaar... 'slaaaap kindje slaap'. Die frequentie, dat is 430 herz, en dat is de frequentie van je lichaam. Daar wordt je lichaam rustig van. En... ja dat is gewoon heel interessant. En de muziekindustrie was vroeger gemaakt om die frequentie aan te spreken, in de jaren 80/90 is dat veranderd naar een iets meer opgefokte frequentie omdat muziek een veel meer commerciële en belangrijke rol ging spelen. It's like very deep. Het is ook maar net hoe veel je je ervoor openstelt, net als religie, it's a very very big thing. Voor mij.

Ik vroeg wat betekent muziek voor jou, dus voor jou is het bijna iets spiritueels?

Ja, muziek is als een soort van drugs. Het geeft je zeker de mogelijkheid om poorten te openen. Ik denk dat je met frequentie en geluid meer kan doen dan met stilte. Frequentie en geluid geeft ook tijd soort van weer.

Denk je dat dat ook effect heeft wanneer je uitgaat? Ja ik denk dat muziek bij het uitgaan ook wel kan zorgen voor een soort spirituele verbondenheid, wanneer meerdere mensen dat samen beleven. En misschien dat de een dat meer zal voelen dan de ander. Maar daardoor zal de een de ander daarin wel meetrokken. En daardoor zal je ook wel een soort groter goed hebben wat in dezelfde vorm beweegt.

En speelt dans daarin ook een belangrijke rol voor jou? Soms. Kan een belangrijke rol spelen. Het hoeft niet. Want dans is toch een soort van expressie en je kan opzicht alles wat je in de expressie van dans beleeft ook in je hoofd beleven, alleen gaat het dan de andere kant op. Als je danst kan je je uittrekken in expressie, maar dat kun je in je geest ook.

Denk je dat het naar de buitenwereld toe iets is waarmee jij je onderscheidt naar anderen? Ik denk wel dat muziek op een bepaalde manier onderscheidend is voor mij. Maar op andere wetten gebaseerd. Man en vrouw onderscheidt in geslacht. Zwarte en witte personen onderscheidt in kleur. En muziek onderscheidt in hele andere dingen. **Zoals?** Ja dat vind ik heel moeilijk te beantwoorden.

Heb jij muzieksoorten waar je absoluut niets mee hebt? Nou, uhm... Ja ik vind EDM bijvoorbeeld niet tof. Maar uiteindelijk kan je het allemaal wel begrijpen. Bijvoorbeeld hardcore, dat kon ik vroeger echt niet begrijpen *bomp bomp bomp bomp*. Dat snapte ik niet omdat ik naar muziek keek in de zin van, het moet melodius zijn et cetera et cetera. Net zoals mensen vroeger naar kunst keken. Het moet zo realistisch mogelijk zijn, Rembrandt, Vermeer, Monet... het moet heel mooi zijn. En toen kwam een Pollock of een Basquiat die de wetten veranderden. En dat moet je eerst accepteren, je moet je ervoor openzetten wil je het begrijpen. Dus nu ben ik erachter gekomen, ja hardcore, het is niet melodius, maar het gaat om iets anders. Het is een tempo en een soort van presentness die het interessant en tof maakt. Het is een andere soort energie. Dus je moet niet op zoek gaan naar hoe je er heerlijk in kan badderen en in kan zweven. Nee je moet op zoek gaan hoe hard je daar op de feiten gedrukt kan worden, bijvoorbeeld.

Je had het eerder over hedendaagse popmuziek. Waarom heb je daar minder mee?

Nou, kijk... ik begrijp het wel. Net als dat Angry Birds riedeltje in je hoofd blijft zitten is het bij popmuziek dezelfde formule waardoor het toch in je hoofd blijft zitten. **Maar zou je het ook opzetten?** Heel soms wel. Soms wil je dat eventjes. Soms wil je eventjes McDonalds eten bijvoorbeeld. En vaak zijn die popliedjes ook weer gebaseerd op iets van vroeger. Waar ze denken van nu, hey als ik dat kleine stukje sample, dan werkt het ook en kunnen we er geld aan verdienen, en is het dus sort of pop muziek.

Maar is er een muzieksoort die je echt compleet uitsluit?

Ik ken eigenlijk bijna geen muzieksoort waar ik geen vorm van schoonheid in kan zien. **Dus er geen muziek waar je niets mee hebt?** Jawel, bagger... baggermuziek. **En wat is bagger volgens jou?** Uhm... Nou dan kunnen we even teruggaan naar bijvoorbeeld EDM, dat is dus muziek die elementen heeft voor mij van muziek die ik interessant vind. Maar het slaat op een bepaalde manier door waardoor het wordt verkracht, een beetje zoals foodporn. Je vindt chocolaatjes heel lekker, chocolaatjes is een superhit in de hele wereld, en dan verzint één iemand om gewoon je in een keer tienduizend chocolaatjes te geven en dat is dan soort van het nieuwe ding. Nou ik weet dat chocolaatjes lekker zijn maar nee dan je, ik word er een beetje misselijk van. Dat is EDM. Dus een soort van overkill van een bepaalde soort geluiden. En daarnaast vind ik de nummers op zich niet echt tof. Misschien hoor ik het op het eerste moment en denk ik 'nou oké, zit wat in, dat kan ik wel eventjes blijven luisteren', en dan krijg je vervolgens zo een overkill van prikkels, informatie en klanken binnen dat ene nummer, dat het misselijkmakend wordt en je het niet meer leuk vindt. En vooral als het ook nog vaak verandert. Want bijvoorbeeld hardcore, dat is ook heel veel hetzelfde, maar dat verandert niet zo vaak, dus daar is de key nog heel erg duidelijk. Maar als muziek je heel erg dwingt omhoog, en naar beneden van links naar rechts en nog meer... ja... nee. Dat voel ik gewoon niet zo.

Hoe zou jij jouw stijl omschrijven?

Denk lang na. Het is best wel een switch maar ik heb nu al het gevoel dat het ook best wel raakvlakken heeft met muziek ofzo.. I guess. Mijn stijl is heel erg naar hoe ik me voel per dag. Dat is nu misschien ieeets minder geworden. Maar mijn stijl heeft wel echt te maken met mijn behoefte. En het is dus zoals ik net zei te maken met hoe ik me dan voel op een dag, dat is behoefte. Maar ik heb nu bijvoorbeeld ook weer behoefte aan een bepaalde comfort in kleding. En dan heb je stijlvolle comfort. Ik heb best wel veel kleuren gedragen. Omdat ik misschien wel ergens een heel erg uitgesproken persoonlijkheid heb. Uhm, ik wil het liefst dat iedereen zich zo veel mogelijk op die manier uitdrukt, omdat ik hou van diversiteit en verschil. Ik leer graag van mensen ik krijg graag naar mensen. En daar wil ik misschien zelf dan ook meteen een voorbeeld in zijn. Althans, niet zozeer een voorbeeld maar ik wil daaraan bijdragen en participeren.

Dus jouw stijl is voor jou een belangrijk middel om je persoonlijkheid te uiten? Ja. Ik kan eigenlijk altijd wel iets zeggen over hetgeen ik aan heb. En het heeft ook wel echt waarde voor mij. Sommige mensen kijken naar hun kast en pakken gewoon wat bovenop de berg ligt. Dat kan ik me dus echt niet voorstellen. Dat heb ik nog nooit gedaan, mijn hele leven niet.

Wat denk je dat de invloeden zijn op jouw stijl? Ik denk kunst. Net als muziek. Zodra ik het heb over iets creatiefs, hetzij muziek, hetzij kleding, hetzij eten... dan gaat het eigenlijk heel snel bij mij over dat ene stukje magie wat ik misschien niet kan verwoorden. Net zoals ik net een voorbeeld aanhaalde met Monet, Basquiat... Dan is het in stijl en kleding iets wat je een gevoel geeft. En weet je, als ik me agressief voel...of stoer... dan trek ik misschien iets meer gangster, hooligan whatever kleding aan. Maar ik heb bijvoorbeeld nu een overhemd aan van Kenzo, vind ik heel mooi, en dit is bijvoorbeeld Japans (wijst naar vest) en...ja ik weet het niet, ik kan hier gewoon naar kijken en ik heb daar dan gewoon allemaal ideeën bij. Het heeft ook een beetje Afrikaanse invloeden en... ik weet het niet, ik voel me gewoon verbonden met heel veel dingen op deze aarde. En ik vind het fijn om ergens naar te kijken en dan ergens aan te denken. Maar ik denk ook echt dat mode met zoveel te maken heeft. Tijd speelt daar bijvoorbeeld een belangrijke rol in. In een tijd van oorlog komen army jasjes meer in. En ik heb bijvoorbeeld ook heel veel kleding. Ik was bijvoorbeeld een tijd terug in Berlijn, toen droeg ik een soort van Japanse rijstvelden hoed, weet je zo een ronde. Ik vind dat gewoon tof! Ik vind dat echt tof! Just wear it. En dan had ik een soort van teenschoenen aan. En dan met die hoed. En dan een zwarte lange jas. Ik vind dat gewoon lekker. Het geeft een wereldburger gevoel, dat je vandaag dat kan zijn en dan morgen dat. Maar dat je ook Europa met Azië kan combineren maar alsnog Afrikaan kan zijn, en dat je alles bent en daarin geen grenzen hebt of maakt. Die expressie vind ik gewoon heerlijk denk ik.

Heb je het gevoel dat je stijl hetzelfde is wanneer je uitgaat? Ja dat is opzicht wel grappig. Daar kan ik wel iets over vertellen. Wanneer ik uitga is stoer toch wel iets cools. Als je bijvoorbeeld naar een hip-hop feest gaat zie je ook een soort van kids tof, cool, petje naar achter whatever...uitdossen. Soms als ik naar de Trouw ga, dan heb ik ook zin om me cool, stoer te kleden. Omdat ik soort van serieus ben met de muziek ofzo. Als ik naar een hele toffe house of techno avond ga dan wil ik niet in mijn Hawaï shirt komen. **Wat bedoel je precies met stoer?** Boos. Stoer. Een beetje mean. De boosijkemotie. Gefocussed op de muziek. Laten bezinken. Luisteren. Meer van binnen dan van buiten. Net als gothics die kleden zich ook best duister.

Maar die luisteren ook naar duistere muziek. Ja house hoeft niet zozeer duister te zijn. Het kan heel erg kleurrijk en unifying zijn. Net als funk en disco. Maar deephouse...dat is diep. En waar het diep is is het donker. Dus je hebt veel lage tonen. En dan klee je je ook iets meer in die vibe. Het is vooral in de Trouw dat er een bepaalde scene is waar je mensen kent, mensen niet kent en... op een bepaalde

manier hou je dingen heel erg bij jezelf. Sta je heel erg open voor het ontmoeten en leren kennen voor nieuwe mensen. Maar je bent niet snel te veranderen qua geest ofzo. Dus je bent aan de ene kant heel erg open naar mensen toe, maar niet naar iedereen, want je vindt je eigen informatie kostbaar dus je wilt die niet met alles en iedereen delen omdat dat zonde is van de informatie. Je kan beter de informatie delen met de mensen waarmee je affiniteit hebt, die op dezelfde route liggen. Hun deel van jouw energie/informatie geven, zodat die energie in ieder geval op een goede manier wordt doorgegeven. Terugkomend op kleding, ja je kleedt je dan ook iets donkerder, iets rauwer, iets grauer, iets meer afstotend van mensen. En de mensen die daar dan doorheen kunnen prikken, en niet zoiets hebben van 'oh dat is een beetje een heftig persoon, daar ga ik niet zomaar op af'. Maar de mensen die je gewoon in de ogen durven aan te kijken en hun kin op gelijke hoogte als die van jou durven te stellen, ook vaak aan de hand van hoe je eruit ziet, bij die mensen denk je hey, ok, nice!

Heb je het idee dat mensen schrikken door hoe jij eruit ziet? Nou ja, hoe je eruit ziet, hoe je je voordoet, hoe comfortabel je bent in de omgeving waarin je staat. En de comfort is voor iedereen anders. Dus als ik mij comfortabel voel en daardoor voelt iemand anders zich niet comfortabel voelt als ik. Dan kan ik tegen die persoon zeggen 'hey het is ok' waardoor die spanning minder wordt, of die persoon is zo onderdanig waardoor je zegt... ja whatever. Net zoals iedere popster een normaal persoon is maar soms niet zo wordt benaderd. Daar heeft die persoon helemaal niets aan. En dat heeft heel erg met voorkomen te maken. Voorkomen is heel erg belangrijk. Maar ik denk wel dat je heel veel divisies daarin hebt. Bijvoorbeeld de een investeert heel veel in zijn kleding om een soort van persoonlijkheid weer te geven, maar voor de ander die komt in zijn kapotte broek en afgetrapte schoenen, en die geeft misschien meer om muziek. De een heeft het idee dat hij in zijn aller tofste outfit moet komen om geaccepteerd te worden en zodat hij cool is, maar de misschien echte artiest stopt al zijn geld in nieuwe platen. En in equipment. En die loopt gewoon in zijn afgetrapte kloffie erbij en doet het veel meer op kwaliteit. Wat ie echt op de tafel legt.

En voor jou persoonlijk? Nou voor mij persoonlijk. Bijvoorbeeld gister had ik echt heel erg zin om lekker lekker te gaan dansen. Dan trek ik gewoon iets comfortabels aan. Wel iets waarvan ik vind dat het me leuk staat en dat het gepast is voor mijn gevoel en voor de avond...dat wel. Maar ik trek wel iets comfortabels aan als ik zin heb om te swingen. Dan trek je wel iets comfortabels aan waarin je echt alles eruit kan gooien.

Denk je dat er bij jou iets is waarmee jij je heel erg wilt onderscheiden wanneer je uitgaat? Ja... Ik ben ergens heel erg trots op de mensen met wie ik ben. En daarin is er denk ik altijd onderscheid. Er is altijd een verschil tussen jou en mij. Die onderscheid begint bij hoe je eruit ziet. En dat heeft dan weer te maken met wie je vrienden zijn. Want mijn vrienden zien er over het algemeen niet zo uit als ik. Of... nou ik weet het niet. Een type als Gretz die zal zich nooit gigantisch uitdossen. Maar hij is wel die guy. Hij is wel echt heel vrij en ik kan qua kleding wel van hem leren. Zijn simplicity vind ik heerlijk. En geestelijk is hij wat mij betreft net zo, of misschien minstens net zo vrij als ik. Een ander persoon, ook in mijn vriendenkring die kleedt zich misschien wel meer zoals mij, maar die geestelijk ook zo vrij. Dus ik denk dat je meerdere lagen hebt waarbij de een zijn kleding ook gebruikt om zich te uiten in vrijheid, en de andere die heeft dat misschien minder. Voor sommigen is less more.

Wat vind jij goede stijl?

Nou ik denk dat het in die zin ook net als mijn muzieksmaak is. Ik heb heel veel liefde voor verschillende soorten stijlen... dat vind ik ook spannend. Dat heeft ook weer te maken met als mensen onder de indruk zijn van je aanwezigheid of van je energie. Ik vind dat mensen die de wereld hebben, juist de mensen zijn die bewust zijn van andermans energie en niet bang zijn om daar deel van uit te

maken, of daarin te syncen of daarin te delen.

En zijn er dan ook stijluitingen waar je minder mee hebt?

Nou ja... ik vind het vaak wel jammer als mensen de kudde nalopen. Ik hou niet zo van de schaapjes. Mensen die zich niet onderscheiden en die iets te veel trendgericht zijn. En dan is het eigenlijk juist net dat poppy, dat simpele, dat heel erg afgekeken van. Ik ben eigenlijk altijd op zoek naar identiteit in mensen. En identiteit is eigenlijk de baas van alles. Dat maakt het verschil tussen jou en mij en dat maakt mij geïnteresseerd in jou. En hopelijk andersom ook. En als ik geen identiteit zie, ja wat zie ik dan wel? Iemand opgesloten ergens. Dat wil ik niet en daar probeer ik ook niet te doen. Ik probeer na te denken over mijn identiteit en daarmee bezig te zijn. En dat verandert voor mij ook. Maar het is natuurlijk ook waar ik me mee bezig houd. Want voor sommige mensen is hun identiteit ook alleen maar voor hun en hun naasten... En die vinden het niet interessant wat ik van hun denk. En misschien vind ik het wel interessant wat mensen van mij denken. En niet zozeer om mijzelf beter te voelen, maar meer omdat we gezamenlijk iets zijn. Ik weet het niet, door een eigen identiteit aan te nemen, ben je eigenlijk bezig met een groter iets dan jezelf. Als je als massa of als schaap kleedt, dan ben je een product van de massa. En je moet eigenlijk een product zijn van je ouders of van jezelf en van alles wat je meemaakt in je leven, dat vind ik persoonlijk belangrijker en interessanter.

Vind je het belangrijk dat je vrienden gelijkgestemd zijn op het gebied van stijl?

Nee. Mijn vriendschap is gebaseerd op iets anders. Ik vind het alleen maar leuk als mensen er echt anders uitzien. Ik weet nog dat ik Lowlands was geweest, en ik had laarzen gekocht. Echt van die vieze groene regenlaarzen. En op een dag was het heel hard aan het regenen en toen had ik die aangetrokken. Toen kwam ik ergens waar vrienden van mij waren en die zeiden wahh Shamiro wat heb je nou weer aan? Je lijkt op een soort van rare Nederlander et cetera. En schijt... als ik me zo voel of als ik dat praktisch vind op dat moment dan doe ik dat toch lekker. En hetzelfde geldt voor hun. Ik vind het alleen maar nog interessanter. Het maakt alleen maar nog meer verschil en identiteit. En zolang dat op dezelfde lijn ligt heb ik alleen maar respect voor je. Celebrate identiteit.

Wat vind jij belangrijk aan het publiek wanneer je uit gaat?

Dat ze voor de muziek komen. Als ik uitga heb ik het liefst dat mensen voor de muziek komen, dat mensen zich comfortabel voelen en dat mensen zich bewust zijn van wie zij zijn. Dat zie je ook met house en techno. Iedereen is veel meer met zichzelf. Iedereen danst ook eigenlijk in z'n eentje, maar daardoor ook weer met elkaar. En op hiphop/R&B is het veel meer met elkaar in groepjes, maar daardoor ook weer afhankelijk van elkaar. En mensen blijven een beetje aan de kant staan, zijn bezig met cool zijn, schudden met hun billen... allemaal soort van secundaire dingen die in mijn optiek niet echt belangrijk zijn.

Zijn er ook dingen die je minder waardeert bij het publiek?

Dat zijn mensen die alleen maar bezig zijn met interessant en popiopi doen, erbij horen, erbij lopen, oh daar zijn alle toffe mensen ik ga daar staan. Nee. Ik wil die mensen echt in hun gezicht slaan en hun oren wassen en vertellen; je bent hier om te dansen, doe dat nou maar! Geniet gewoon van jezelf en van de muziek. Ga niet op zoek naar hetgeen waar mensen van aan het genieten zijn, om daar vervolgens iets uit te halen en daar je plezier vanaf te laten hangen.

En waarom heb je daar geen waardering voor?

Omdat het geen identiteit is. Het soort van stelen van of het teren op andermans identiteit. Ik weet het niet, misschien dat je zo nooit fans creëert maar ik vind gewoon dat mensen eigen moeten zijn. Dingen moeten van binnenuit komen en niet van buiten uit. En natuurlijk heb je individuen die ervoor kunnen

zorgen dat de rest meegaat. Maar die mensen zijn puur en alleen om het voorbeeld te geven van ‘hey het kan, of het kan ook zo’ weet je. En het is gewoon heel jammer dat mensen naar iets kijken en denken van ‘oh wauw, dat is tof’ terwijl ze het eigenlijk tof vinden dat die guy gewoon doet wat hij doet, in plaats van, hij staat wel op het podium misschien, maar hij staat op het podium omdat hij doet wat hij doet. Niet om op het podium te staan. Dus dan kan je wel naast hem op het podium staan, maar dan ben je niet tof. Doe wat jij doet. En dan kom je vanzelf wel daar.

Respondent: D

Naam: Inte van Roemburg

Leeftijd: 25

Geslacht: Vrouw

Opleiding: docent beeldende kunst HBO

Beroep: Storemanager bij Pappabubble snoepwinkel/ snoepmaker/ docent beeldende kunst/ schminker/ entertainer... heb ik iets gemist?

Culturele achtergrond: Nederlands, Engels, Schots

Wat betekent muziek voor jou?

Veel. Uhm... Een manier om emoties te verwerken, me te kunnen ontspannen, me los te kunnen gooien. Uhm... Emoties meer te beleven denk ik.

Zegt muziek voor jou ook iets over wie jij bent?

Ja ik denk het wel. En ik vind ook dat het wat over anderen zegt altijd. Het is niet goed of slecht, ik zou nooit iemand echt afkeuren op zijn muzieksmaak... alhoewel.. ligt eraan haha. Tenzij het een soort nazi liederen zijn. Maar tuurlijk het zegt wat over de cultuur waarin ik ben opgegroeid, mijn achtergrond, mijn vrienden denk ik ook. Of je een soort van deel uitmaakt van een subcultuur, wat bijna altijd zo is. **Leg eens verder uit.** Ik denk niet dat ik voor één specifieke muziekstijl sta. Dus ik denk niet echt dat ik me onderscheid door een specifieke smaakvoorkeur. Ik denk omdat ik in Amsterdam met heel veel verschillende soorten groepen ben opgegroeid – **wat bedoel je met groepen?** – verschillende soorten culturen, leeftijden, plekken, landen – denk ik dat dat wel terugkomt in mijn muzieksmaak.

Kan je dat verder uitleggen? Ik denk dat ik daardoor een breed muziekspectrum heb. En dat zegt iets over mij in de zin dat ik me graag aanpas en dat ik me graag meng in andere culturen en groepen om te kijken hoe het er daaraan toe gaat, en om daar vervolgens de mooie dingen uit te halen om die weer door te voeren in muziek. Door de verschillende culturen in mijn omgeving toen ik opgroeide, door de plekken waar ik naartoe ben gereisd... door dat soort dingen heb ik natuurlijk een eigen smaak ontwikkeld. En je bent nooit allemaal op dezelfde plek opgegroeid en gereisd.

Laat je je nu nog steeds veel beïnvloeden door je omgeving of ga je ook veel vanuit jezelf op zoek=

Allebei. Ik denk dat op de plekken waar ik kom wel de dingen en muziek meepak die ik fijn vind. Maar natuurlijk zoek ik het voor een gedeelte ook zelf uit door heel erg te graven. Dat is nu natuurlijk ook heel makkelijk door Spotify of YouTube. Dan zoek ik een nummer op en ga ik van daaruit verder klikken op iets nieuws wat wordt gesuggereerd. En zo kom je weer op nieuwe muziek...

En wat is jouw muzieksmaak? Die is dus best wel breed. Vanuit huis uit is het vooral Motown, blues en oude rock. En dan tijdens het opgroeien... ja jaren 90, je kent het wel. En ook wel hiphop, R&B,

maar ook wel indie, pop, ja geef het maar een naam... elektronisch, klassiek ook ,op zondag, musical haha!

Je zei dat muziek voor jou erg emotiegebonden is. Verschilt het dan ook wat je luistert afhankelijk van hoe jij je voelt? Jazeker. Hoe ik me voel, wat voor een seizoen het is, waar ik ben, wat ik aan heb.

Laten we even verder ingaan op waar je bent. Luister je naar andere muziek wanneer je thuis bent dan wanneer je uitgaat? Ja. Sommige muziek is niet om op te dansen, mijn emomuziek bijvoorbeeld. En ik wil gewoon dansen wanneer ik naar een club ga. Ik vind dansen heel belangrijk. Dus ik ga denk ik ook echt voornamelijk naar plekken waar ik kan dansen als ik uitga. Ja... ik zit even te denken waar je naartoe gaat om niet te dansen als je uitgaat. Dat is niet echt in een club.

Ook al danst er niemand, dan dans ik alsnog. Ik vind dans gewoon een belangrijke vorm van dingen verwerken, en sport ook. Ik dans ook altijd extra hard omdat ik niet sport. Je voelt je er gewoon goed door.

Nou ja, er zijn genoeg mensen die niet naar een club gaan om te dansen. Om meisjes te regelen ofzo? Haha. Ja nee, ik moet wel écht dansen. **En waar dans je dan het liefste op?** Vind ik lastig. Ik kan overal wel op dansen. Ik vind het altijd leuk om in de Trouw te dansen, wat meer echt een soort van elektronische spacey muziek is. Maar ik vind samba echte muziek, of meer Afrikaans, hiphop, ja... van alles. Op hitjes kan ik ook lekker dansen, de schlagers.

Zijn er bepaalde artiesten die je op dit moment heel erg tof vindt, waarvan je tegen mij zou zeggen dat ik het moet luisteren. Trentmöller vind ik heel erg goed. Hij maakt al zijn muziek zelf en dat vind ik gewoon heel erg knap. Het klopt. Maar ik vind muziek ook vaak wel heel fijn als je een soort zwart gat in gaat. Lekker depressief daar hou ik ook wel van. Uhm, Django Django vind ik héél goed. Dat is echt een mix tussen verschillende muziekstijlen.

En als je het over die twee artiesten hebt, welke criteria vind je daar het belangrijkste aan? Lastig. Het moet denk ik kloppen. Ik vind het fijn als het grotendeels wel echt door de artiesten zelf in elkaar is gezet. Ik waardeer het als er een band met muziekinstrumenten aan te pas is gekomen. Omdat mensen het dan gemaakt hebben met hun liefde voor muziek. Een soort hart en ziel erin hebben gestopt. Ik vind het ook fijn als iets door mensen samen is gemaakt. Wat bij een band het geval is. Dus als iets samenhangend is tussen de muziekinstrumenten. Je moet ernaar zoeken en het is een soort proces.

Hoor jij dat dan in de muziek?

Ja dat hoor je wel, als het klopt, als er een soort harmonie in zit. Niet dat de een de overhand heeft zonder dat dat de bedoeling is. Of, ja ik vind het moeilijk om in woorden te omschrijven. Misschien kan ik er beter een stukje over zingen. *Lacht*

Dus jij kiest muziek uit op basis van de mate waarin jij het vindt kloppen en een soort harmonie hoort?

Ja, en ik vind het ook belangrijk dat het je kan verrassen en blijft verrassen. Dus het moet ook een beetje buiten de gebaande paden gaan van bepaalde genres. Muziek kan mij heel erg verrassen wanneer het dat doet. Niet alleen omdat het iets is wat je misschien niet eerder hebt gehoord, maar ook omdat het een bepaalde eigenheid laat zien van de artiest denk ik, die vervolgens weer terug klinkt in de

eigenheid van de muziek.

Dus die eigenheid spreekt jou aan?

Ja. Ik denk dat dat ook weer een beetje slaat op die harmonie van een band. Wanneer je ergens een soort harmonieuze eigenheid in herkent dan weet je dat het iets is wat voortkomt uit hart en ziel. Vanuit een soort pure liefde voor muziek waar diegene dan voor is voorbestemd. Haha dat klinkt heel dramatisch maar zo voel ik het wel...

En goede muziek? Wat maakt een nummer goed?

Ik denk dat het uit verschillende delen moet bestaan, dus dat het niet een melodie is en dat het daarbij blijft. Er moet een soort van breaks tussen zitten. Tempo of niet... dat maakt niet echt uit. Het moet je in ieder geval een bepaalde gevoel geven. Een emotie opwekken...die fijn is. Ook al is het een depressief nummer dan voel je je alsnog in je depressiviteit.

Is er ook een genre of muzieksoort waar je absoluut niets mee hebt?

Vind ik lastig, want... ik vind alles lastig natuurlijk. Nee maar bij elk genre zijn er altijd wel mensen die daaronder vallen die muziek maken, maar die ook meer richting een andere muziekstijl gaan, die ik dan wel weer heel goed vind. **Denk je nu aan iets specifiek?** Hardcore. Haha. Ik heb niks met hardcore. Maar ja, als het een beetje richting hele harde dubstep gaat, dan vind ik het wel weer leuk.

Ok, en als je even aan die hardcore denkt waar je niets mee hebt, wat is dan hetgeen je er niet aan waardeert?

Het is niet melodius, het is niet harmonieus, het klopt niet. Ik vind het gewoon een hoop herrie. Het zijn gewoon hele harde knallen achter elkaar, en er wordt ook niet echt met een bas gespeeld heb ik het idee... Waardoor je weer wat kan voelen. Het is gewoon herrie aan je oren. Ik heb ook nooit een mooie tekst gehoord bij hardcore.

Oh nee? We are the children of our night, and fight for the future of our nation Ja maar dat is weer happy hardcore. Dat is wel leuk.. soms. Dat is nostalgie. Maar echt die harde hardcore (dung dung dung), ik kan daar niet zo veel mee. **Heeft het ook iets te maken met dat je er niet op kan dansen?** Nou hakken kan ik heus wel hoor. Nee niet zo goed. En niet meer als een of twee nummers. Het zijn gewoon te veel van dezelfde tonen. Het verrast je niet. Het is niet alsof er ineens een mooie viool doorheen komt.

Is er nog een ander genre waar je niets mee hebt?

Nou dat is dan ook weer tricky. Sommige Nederlandse volksmuziek vind ik heel leuk, maar sommige vind ik ook echt vreselijk. **Zoals?** Gerard Joling, Frans Bauer... mag van mij verdwijnen. **En waarom?** Omdat ik het met lelijke keyboard, samples en mixen gemaakt is. De tekst vind ik verschrikkelijk zoetsappig. En als je dan ook nog eens hun persoonlijkheden leert kennen... die gewoon niet door de bocht kunnen. Dat heeft er ook mee te maken. Frans Bauer is gewoon oliedom, daar irriteer ik me aan. En Gerard Joling... nee bij hem is echt eigenlijk echt zijn muziek. Als de muziek al verschrikkelijk is en de persoon daarachter is ook nog eens een ramp, dan kan ik het gewoon niet goedpraten.

Je had het ook over samples en mixen, waarom vind je dat jammer?

Het is zo makkelijk en weinig verassend. Als je het begin van een nummer hoort – het is net als hardcore – je weet dat de rest van het nummer hetzelfde zal gaan. En dat het je niet gaat verrassen en

dat je het gewoon moet uitzetten. En het is ook gewoon een gevoelsding denk ik. **Wat bedoel je met makkelijk?** Ja gewoon... Zo geautomatiseerd. En waarschijnlijk zit er dan ook weer een heel team achter die stukje bij beetje heeft gemaakt terwijl een Frans of Gerard alleen maar de zang eroverheen hebben gedaan. En dan is het nog maar de vraag of zij zelf hun eigen tekst hebben geschreven of dat daar dan ook weer een heel team achter zit.

Vind jij het belangrijk dat jouw vrienden dezelfde muzieksmaak delen?

Hmm... gedeeltelijk. Ik vind het belangrijk dat we bepaalde raakvlakken hebben op het gebied van muziek. Maar algeheel dezelfde muzieksmaak dat kan sowieso niet. Want iedereen is anders opgegroeid. Maar ik vind het wel belangrijk dat er bepaalde raakvlakken zijn want ik denk dat dat best wel bindt. Ik heb eigenlijk denk ik geen vrienden waarmee ik niks van muziek in gemeen heb. Ik denk ook niet dat dat kan gezien iedereen meerdere smaken heeft. Je moet elkaar ergens daartussen kunnen ontmoeten.

Hoe zou jij je stijl omschrijven?

Denkt heel lang na. Soms lichtelijk sportief... maar dat is niet echt want ik ben niet echt sportief. Ja... veel tweedehands kleding, vintage dingen... comfortabel. Ik vind het gek om mijn eigen kledingstijl te omschrijven. Hoe zou jij je eigen kledingstijl omschrijven? Ik draag ook wel verschillende invloeden vanuit verschillende culturen. Maar dat zie ik gewoon als Amsterdams. Een soort meltingpot van verschillende culturen.

Vind je jouw stijl belangrijk als onderscheidingsmiddel? Jawel. Ik denk dat de meeste mensen wel anders willen zijn dan de mainstream. Dat is wel een manier om je mening en identiteit uit te dragen. Maar ik moet zeggen dat ik er soms ook wel een beetje lui in ben.

Geldt dat ook wanneer je uitgaat? Ja dan doe ik wel wat meer moeite. Het ligt er wel aan waar ik heen ga en of ik er zin in heb. Maar als ik er dan zin in heb vind ik het wel echt leuk om er even over na te denken van 'wat trek je aan?' en dus het liefste glitters... want waarom niet? En je wilt er ook wel goed uitzien, want dan voel je je ook beter en dan dans je ook lekkerder.

Verschilt het per locatie op welke manier je bezig bent met je uiterlijk? Tuurlijk. Als er een thema is, zoals in de NYX vaak het geval is, dan houd ik me daar volledig aan. En als ik naar de Trouw ga dan pas ik me daar wel altijd een beetje op aan. Tenzij ik heel recalcitrant ben en gewoon glitters wil aandoen. In de Trouw ben ik qua kleding wel wat relaxter... wat comfortabeler, meer ingetogen dan wanneer ik naar de NYX ga.

En waarom? Omdat dat bij de ambiance hoort en bij muziekstijl en bij de mensen die er komen. NYX is bijvoorbeeld de gay scene, gemixt met niet gays, gemixt met travestieten, gemixt met hiphop gemixt met... alles door elkaar. En de thema's van de feestjes zijn ook vaak wat uitbundiger. Bij de Trouw zit je in een soort kelderhol waar iedereen totaal in zijn eigen zone zit, en het pikkendonker is, en je niet komt om gezien te worden. En in de NYX doe je meer je best. Het wordt ook vaak gezegd op een uitnodiging 'trek iets feestelijks aan'.. of zoiets.

Bij Orthogon Wolf bijvoorbeeld... dat is dan de hiphop uitspringer van de NYX... maar daar komen ook hele andere mensen – het is trouwens niet alleen hiphop – als bijvoorbeeld dat je het in de Bitterzoet zou doen. En dat is natuurlijk ook omdat de NYX erom bekend staat dat het gedeeltelijk een gayclub is, iedereen is daar welkom, maar het zit uiteindelijk wel in de Reguliers... dat is een gaystreet. Dus het is misschien nog iets diverser dan het gemiddelde hiphop feest.

En is dat bij de Trouw?

De Trouw is daarentegen donker, er wordt best wel veel drugs gebruikt, het gaat echt tot in de vroege uurtjes, het heeft een beetje dat Berlijn sfeertje dat je er naar binnen gaat en je hebt geen idee hoe laat je er weer uitkomt. Een beetje een kelderfeest. Mensen zitten iets meer in hun eigen zone, dat is ook de muziek... het is niet heel sociaal. Die muziekstijl... elektronisch, techno, minimal, techhouse, dat is toch wel – je gaat erheen om te dansen, om te raven – maar niet om gezellig een drankje te drinken en gezellig een dansje te doen. Je gaat gewoon tot het bittere einde en hoe je er ook uitziet, iedereen vindt het prima, als je maar gaat. Ik hou daar wel van. Maar ik denk dat het ongezond is om dat ieder weekend te doen.

Zijn er bepaalde stijluitingen waar je absoluut niets mee hebt?

Ja ik heb echt niks met Uggs en met jassen met van die bontkragen. Omdat het een bepaald imago heeft en een bepaald persoon die daarachter zit. Zo verschrikkelijk mainstream, dat trek ik gewoon niet. Dat gaat echt te ver.

En wat is zo verschrikkelijk mainstream? Dat iedereen op een gegeven moment hetzelfde draagt en dat je er niet bij hoort als je niet hetzelfde draagt. Wat was het, vier jaar geleden ofzo, dat je dan bijvoorbeeld als je geen Uggs had op de middelbare school – dit was bij mijn school trouwens niet het geval want ik zat op een heel erg kunstzinnige vrije school – maar dat als je geen Uggs had dat je er niet bij hoorde. Ik vind het gewoon heel naar als iets dat oproept, dat mensen zich buitengesloten kunnen voelen door een kledingstuk niet te hebben ofzo. En dat mensen vervolgens de keuze maken om dus dat stuk te kopen... dat vind ik gewoon zwak. Haha. Ik vind dat, net als in muziek, ook mensen een soort van verschillende lagen hebben en je kunnen verassen en verschillende kanten hebben. En ik vind dat mensen die zoiets klakkeloos overnemen, en alleen maar om erbij te horen, dat zijn niet de meest verassende mensen want die lopen alleen maar achter de hordes aan. En dat vind ik gewoon jammer, dat je jezelf dan niet durft te onderscheiden en gewoon maar mee gaat. Daar ga ik niet echt een gesprek mee aanknopen want je weet bij voorbaat vaak dat er niet echt iets heel bijzonders uit gaat komen.

Maar in die zin zou je iemand dus qua kledingstijl afkeuren?

Nou... nee niet afkeuren. Maar iedereen heeft zijn vooroordelen. En dat is gewoon zo. Dat is ook ter zelfbescherming omdat je op een bepaalde manier de mensen eruit moet pikken waar je wel wat mee hebt of denkt te hebben. Dus op die manier sluit je bepaalde mensen automatisch uit. Natuurlijk geef ik iedereen een kans, maar als er een kamer is met mensen en een paar mensen dragen Uggs en zo een bontjas en een paar mensen dragen skinny jeans en een T-shirt erop en een paar mensen dragen maffe tweedehands kleding met gekke printjes, dan ga ik daar sneller mee praten dan met de Uggs meisjes. Maar dat is dan omdat ik denk dat er bepaalde raakvlakken zijn en dat het interessantere mensen zijn die mij kunnen verassen. Misschien omdat ze ergens zijn geweest of....

Dus eigenlijk meer diepgang voor jouw gevoel?

Ja. En dat is natuurlijk niet altijd zo. Maar ja, je maakt je keuzes. En ik vind het dan ook weer heel leuk als dan iemand op het eerste gezicht heel erg mainstream lijkt, juist een hele verassende leuke persoonlijkheid blijkt te hebben. Dat vind ik des te leuker. Maar hoeveel procent is dat nou?

Wat vind jij goede stijl?

Een goede stijl vind ik als iemand verder kijkt dan de mainstream winkels. Dus misschien niet alles koopt bij de H&M, ik denk dat je dat wel kan zien. Als het bij iemands past en misschien bij iemands

huidskleur/haarkleur. Ik denk dat het ook een gedeelte zelfkennis is. En ik denk dat als iemand een bepaalde persoonlijkheidsuitstraling naar buiten brengt... dat is ook iets wat iemands stijl mooi maakt of goed maakt. Het moet bij iemand passen. Dus het moet de persoonlijkheid van diegene vertegenwoordigen. Want daarop selecteer ik natuurlijk of ik met ze ga praten haha! Ja dus het mag best een beetje gek zijn van mij. Een beetje gek is ok.

En wat is een beetje gek?

Een rare hoed. Of een bonte stof. Of een pasvorm die wel wat doet voor je lichaam maar misschien niet hetgene is wat je verwacht of wat je vaak ziet. Anders gesneden ofzo. Misschien iets meer etnische stoffen.

Op basis welke criteria kies jij waar je uitgaat?

Muziek ten eerste. En dat is maar waar ik zin in heb. Dansbare muziek. Die ik ken of waar ik iets goeds over heb gehoord, daar kies ik het ten eerste op uit en dan de venue. Dat is de tweede, waar het is. Als bijvoorbeeld – ik ben niet zo gek op de Disco Dolly – als het daar is dan denk ik wel dat ik een tweede optie achterwege houd. **En wat trekt jou daar niet zo?** Nou vorige keren dat ik er was heb ik een soort van slechte ervaringen gehad. Het was leeg, muziek speelde niet echt in op de mensen die er waren, het had niet echt een sfeertje, straalde niet echt wat uit was echt gewoon danshok. En bijvoorbeeld bij de Bitterzoet daar heb ik gewoon heel veel leuke tijden beleefd en hele leuke herinneringen aan dus dat garandeert soort van dat het een leuke avond wordt. Hoeft natuurlijk niet altijd zo te zijn maar ik ga eerst op de muziek af en dan kijk ik waar het is.

En je gaat ook vaak naar de NYX, wat vind je daar zo tof aan?

Het is vrij nieuw, dus het verveelt nog niet. Er zijn verrassende feesten. Het is heel breed en divers. Waardoor het niet snel verveelt. Je hebt hele heftige gay feestjes, je hebt ook hiphop feestjes, je hebt themafeesten. **En de Trouw?** Omdat het iets smoezigs heeft, en je gaat echt voor de muziek, en je weet niet wanneer je weer naar buiten komt. Ik denk wel dat ik op verschillende plekken komen als meer mainstream dingen zoals Paradiso, Melkweg en Bitterzoet. Vaker plekken als Nieuwe Anita, OT301... ik denk dat het in Amsterdam wel vrij breed is.

Ontwijk je ook bepaalde clubs omdat je het publiek er niet trekt?

Ja Jantjes Verjaardag, Bubbles, Palladium. Omdat daar toch niet het bepaalde publiek komt wat ik interessant vind. Minder etnische publiek komt daar. Het gros van de mensen die daar komt heeft ongeveer dezelfde achtergrond en afkomst. Nederlands over het algemeen. Is prima. Maar dat vind ik niet zo spannend. Een beetje zoals de Uggs meisjes zeg maar...

Respondent: E

Naam: Zoë Bab

Leeftijd: 28

Geslacht: Vrouw

Opleiding: Hairdressing, interieur

Beroep: Sales afslankproduct, performer, danseres, styling

Culturele achtergrond: Amerikaans, Nederlands, Surinaams

Wat betekent muziek voor jou? Het speelt voor mij een belangrijke rol. Ik hoop dat dat voor elke persoon zo is. Maar vooral voor mij omdat ik zo opsta. Zonder muziek zou ik een heel ongelukkig persoon zijn. En als performer is muziek heel belangrijk omdat... het is gewoon je richtlijn. De manier van bewegen.. het is je alles. Je kan het ook zonder muziek proberen te doen maar dan valt je hele performance weg denk ik.

En je staat ermee op? Muziek brengt je zo veel liefde. En natuurlijk ook verdriet en haat. Elke emotie haalt muziek uit je. En met elk nummer haalt het weer een bepaalde soort emotie omhoog. En dat geldt ook wanneer ik perform. Want als je performt dan kan je ook heel klassiek stuk hebben, maar je kan ook een heel eng stuk hebben met een klassieke achtergrond, of je doet een klassieke performance op een heel eng stuk. En je kan sowieso veel uitbeelden... Zonder muziek kan ik echt niks.

Dus je performt vaak in het nachtleven? Vaak in het nachtleven. Ik heb ook opgetreden bij fashionshows van Bas Kusters en daar speelt muziek ook echt een hele grote rol. Het maakt het een met de kleding en stage zelf.

En wanneer je in je vrije tijd uitgaat? Vind je muziek dan ook belangrijk?

Hmmm... nou hier in Amsterdam begint het vrij saai te worden. Dus ik gooi me dan eerder op een leuke groep en heel veel vrienden bij elkaar. Maar eigenlijk is het voor mij heel belangrijk om uit te gaan op goede muziek. Als ik een goed feestje heb meegemaakt, waar ik tenminste niet 24/7 in de rookruimte heb gezeten, dan ben ik een hele blijde vrouw.

Maar het hoeft dus niet het criterium te zijn waarop je kiest waar je uit gaat?

Nou eigenlijk wel. Maar ik heb in Amsterdam geaccepteerd dat dat niet meer kan. **Nee nergens?** Ja... gedeeltelijk. Maar ik heb alles al soort van gezien, en dan moet je nieuwe feestjes afgaan en hopen dat het niet weer een soort van popiopi gedoe bij elkaar is en dat de muziek echt ... dat het echt om de muziek gaat en niet weer van 'we willen een leuk feestje neerzetten en alle mensen bij elkaar gooien en dan is het wel een leuk feestje'. Bij Trouw gaat het misschien wel echt om de muziek. Maar ook

Trouw is veranderd. Trouw was vroeger ook wat moeilijker met de rij, de lijst en mensen die binnen kwamen, ook echt zodat ze een bepaald publiek kregen wat echt voor de muziek kwam... echte muzikrovers. En het is natuurlijk nu helemaal veranderd. Iedereen gaat nu voor de cashmoney, want ja recessie en allerlei bullcrap komt erbij. En dan begrijp ik dat je dat moet doen. Ook al moet ik zeggen dat Trouw wel de beste is musicwise. Die goede headliners boekt nog steeds, vanuit het buitenland, en daardoor kunnen ze wel een leuk feestje neerzetten. Maar als je dan weer naar publiek kijkt, dan krijg je weer dat er kutpubliek binnen staat.

En wat is kutpubliek?

Ja voor mij is kutpubliek dat er toch nog heel veel mensen tussen zitten die niet eens weten wat er gedraaid wordt en die alleen maar naar binnen gaan omdat het hip is nu. En dan uiteindelijk dus 24/7 aan het roken zijn of in klikjes bij elkaar staan en niet echt helemaal losgaan. En dan kunnen ze zichzelf wel weer taggen dat ze in de Trouw zijn geweest. Dus die komen meer op een naam af dan op de inhoudelijkheid ofzo... En persoonlijk houd ik ook het meeste van techno en hiphop. Dus daartussen is het soms ook moeilijk om chille mensen te vinden.

Dus je luistert het liefst naar hiphop of techno wanneer je uitgaat? Of ook andere genres?

Vooral die twee eigenlijk. Het liefst gewoon techno. Er mag wel een klein beetje hardcore bij komen. Zodat ik een beetje kan raggen ofzo. Aan het eind van de avond dat ik echt een rauw, vieze, zweterige avond heb gehad en dan content thuis op de bank kan liggen.

Heb je buiten het uitgaan ook liefde voor andere muzieksoorten?

Jazeker. Dat kan echt zijn van hiphop naar sky naar echt rock en techno, en alles daartussenin. Klassiek en jazz heb ik het eens in de zoveel tijd mee. Maar minder vaak dan de rest. Ik was laatst toevallig in de Trouw, bij de Nederlandse Dans Academie, en dat was echt heel erg nice een beetje techno en klassiek gemixt. Maar dat zie je alleen maar vaak bij performances. Trouwens klassiek mixen ze ook wel eens met hiphop in de club. Dat is ook wel nice als ze die twee dingen mixen. En als je dat ook lukt als DJ dan kan je ook wel echt spelen. Maar dan moet het wel een beetje up-tempo zijn. Een beetje duister.

En waarom heb je zoveel met dat duistere denk je?

Ja ik weet het niet. Voor mij moet het sexy zijn ofzo. Het moet leven, het moet intens zijn. Tuurlijk heb je 24/7 in Amsterdam dat je uitgaat en dan ben je dronken ofzo.. Maar dan kom ik eigenlijk niet content thuis. Dan denk ik 'oef, de laatste keer dat ik in de Berghain (Berlijn) stond was het echt wel anders.

Maar dansen en bewegen is dus wel een belangrijk onderdeel van uitgaan voor jou?

Ja dan kan ik ook echt als ik een avond een goede avond heb gehad, dan kan ik daar de 3 maanden daarop op teren zegmaar. Maar nu ben ik dus – gezien het gebrek in aanbod in Amsterdam – het meeste bezig met uitgaan om te socializen. Iedereen is alleen maar aan het praten. En dat betekent echt dat de muziek wat minder is. Nou je hebt altijd een kleine cirkel die wel aan het dansen is, maar de rest is alleen maar een sigaretje aan het roken, drinken, hosselen, iedereen zoekt hun Tinder meisje of boy op. Er zijn echt weinig mensen die denken 'ok we gaan even echt een avondje goed dansen', zonder alleen maar naar de rest te kijken.

Gebeurt dat bijvoorbeeld ook bij de NYX?

Nou gedeeltelijk. Bij de wc's gaan de mensen eigenlijk het meeste los. Sommige avonden gaan mensen echt helemaal los en sommige avonden staan mensen 24/7 te kletsen. Ik moet zeggen dat ik

dat bij de NYX minder heb omdat ik daar... ja die homo's gaan toch altijd wel los.

Waar heb je dat dan wel?

Dat ik 24/7 aan het kletsen ben? Bij de Chicago Social Club, ugh, daar houdt het gewoon niet op. Bij de 80 heb ik het ook wel eens. Bij de NYX. En eigenlijk bij de Trouw soms ook wel eens. **En dat komt dan door...?** Omdat de muziek niet meer zo goed is. En het publiek dus niet chill, zoals ik eerder zei. Dus dan ben ik meer met mijn eigen mensen. En ja als je naar de Social gaat, dan kan je net zo goed gaan theeleuten. Belachelijk. Maar je weet ook dat je daar naartoe gaat om alleen maar dronken te worden.

Dus je gaat naar verschillende plekken om verschillende redenen? Klopt, maar daarom ben ik nu naar andere dingen op zoek. We waren laatst naar de Bourbon Street, daar was jazz, dat was heel nice. Of we gaan gewoon naar barretje, cafeetjes... om een ander soort publiek op te zoeken die wij nog niet kennen. Omdat ik het soort van zat ben om dezelfde mensen altijd tegen te komen.

Dus je bent dat bekende een beetje zat? Ja. Gedeeltelijk ook niet hoor. Want ik ken genoeg leuke mensen die echt iets toevoegen aan mijn avond, maar 75% van de mensen voegen niets toe ofzo. En dan ben ik liever met een paar mensen alleen op een leuk plekje.

En is die 75% ook weer die groep van 'kutpubliek' waar je het over had?

Nee dan heb ik het meer over de Social publiek. De Trouw is anders... ik weet niet wat voor mensen daar de laatste tijd komen.. Volgens mij zijn het allemaal boeren ofzo. Maar bij de Social is het wel net als de Trouw, ik denk nog veel erger, dat ze echt alleen op de naam afkomen. Maar laten we zeggen bij de Social voegt 75% niets toe, maar die zijn daar ook wel weer kind aan huis.

En waarom voegen ze voor jou niets toe?

Omdat ze alleen maar komen om te socializen op een level waar ik niets aan heb. Het is niet relevant. Je hebt soms een diep gesprek maar dat is enkel. Al die foto's met buiktruitjes en een bepaalde manier van kleden. Ja, de hipsters... zo noemen ze het. Allemaal zo hetzelfde.

Kan je een paar artiesten noemen die je op dit moment erg tof vindt en waarom?

Azealia Banks, FKA Twigs, Erykah Badu, laatste luisterde ik T-Pain, Tamar Braxton, dat is een van mijn ordinaire tracks, Blue Hawaiï, Bob Dylan, Whitney Houston, Arka, Joey Bada\$\$\$. En wat mij zo aanspreekt is rebellious. Dat is number one. Ik vind ze allemaal rebellious in alles. Joey Bada\$\$\$ omdat hij een negentienjarig jochie is uit New York die nu zijn shit bij elkaar heeft gepakt en gewoon is gaan rappen en nu ineens Nederland stond in de Melkweg. Azealia Banks omdat ze haar eigen label heeft ontwikkeld en helemaal dr eigen ding heeft gemaakt. En dat kan je ook horen op haar nieuwe album. FKA Twigs omdat ze nog steeds vernieuwend blijft. Ik denk dat zij veel commerciëler zou kunnen gaan en nóg meer geld zou kunnen verdienen. Maar zij blijft zo true – nog steeds – aan haar eigen visie en principes waardoor ze echt uniek blijven voor mij nog steeds. En dat vind ik voor deze tijd heel nice. **Dus dat unieke en rebelse spreekt jou aan?** Ja, heel erg. En niet te vergeten dat ze buiten dat ook echt fabulous en fierce zijn. Goede dansers, goede performers. Wat voor mij ook heel belangrijk is. FKA Twigs werkt veel samen met contemporary art, dans, fotografie en film. Azealia heel veel natuurlijk fashion en dans ook.

En waarom spreekt dat unieke jou zo aan?

Omdat ik denk dat wanneer iemand zichzelf kan blijven en daardoor uniek blijft, dat het gewoon echt

een gave is. Omdat we in deze tijd zo erg elkaar aan het volgen zijn dat er geen identiteit meer bestaat. En die twee hebben het nog steeds. Tot de tijd dat ze gaan mixen met het commerciële en dan gaan ze die vibe, die unieke shit kwijtraken.

Hoe zou jij goede muziek omschrijven?

Als het samenhangend is. Goede beats heeft. En goede lyrics. De boodschap die mensen over proberen te brengen. Soms heb ik niet eens door wat mensen rappen of zingen tot ik de lyrics erbij haal en dan denk ik echt 'God damn, hoe heb je dat gedaan'. Dan win je voor mij echt. Met samenhangend bedoel ik dat het samenhangt met de persoon die ik voor me zie. Want dan blijft diegene waarschijnlijk uniek en true aan zichzelf. Je hebt zo veel artiesten die zoveel shit maken waar ze niet geheel achter staan en dat zie je zo. Niet per sé op CD of als je het liedje download, maar wel als je diegene live ziet. En daarom is een live concert vaak een soort test, waardoor je ziet dat het klopt.

Een goede beat kan van zwaar naar donker. Als het muzikaal maar goed is. Het kan met synthesizers goed zijn, het kan klassiek zijn die om is gezet. Maar een pakkende goede beat.

En wat is slechte muziek volgens jou?

Denkt lang na. Bestaat er slechte muziek? Ja als het slecht uitgevoerd is, is het slechte muziek. Er zijn natuurlijk wel artiesten die ik echt niet lust. Maar dat kan ook binnen de genres voorkomen die ik leuk vind. Ok laten we zeggen, de top 40 enzo. Gangnam style. Dat soort tracks kan ik gewoon echt niet diggen. Omdat die persoon en de lyrics irritant vind. Er zit geen inhoud en het is gewoon easy money. Hele makkelijke domme lyrics bij elkaar geraapte shit. En het grappigste is dat juist zij zo veel geld verdienen ook nog. Zoals een Armin van Buuren, ohhh ja trance muziek. Nu pas denk ik daaraan. Dat is zo kut. Wat heb je daar nu aan? Hardwell, Afrojack, al die bullcrap die miljoenen verdienen en over de wereld reizen. En je krijgt ook andere mensen bij trance. En ik zie dat een beetje als die idioten waar ik geen gesprek mee kan voeren. En dat is natuurlijk een beetje naar dat ik dat zeg, want misschien zitten er wel hele chille mensen tussen. Maar die paar keer dat ik ben gegaan... nee heb ik helemaal niets mee. Zij niet met mij en ik niet met hun.

Vind je het belangrijk dat jouw vrienden dezelfde muziksmak delen?

Ja heel belangrijk. Omdat je elkaar ook opzoekt door middel van muziek. Je deelt zoiets intens als je dezelfde muziek chill vindt. Maar het kan ook zijn dat zij een ander genre chill vinden en dan kan je je daar ook weer in vinden, als ze het op een chille manier uitleggen. Soms begrijp je muziek ook niet totdat je het langer gaat luisteren. Maar voor mij is dat heel belangrijk. Ik heb ook alleen maar vrienden die een beetje dezelfde muziekstijl hebben.

Hoe zou jij je stijl omschrijven?

Rebels. Ik heb laatst gehoord dat het nu health goth wordt genoemd. Zo noemen ze ons nu. Omdat we sportkleding met veel zwart combineren. Maar zelf zou ik het omschrijven als chique zwarte stukken met punk stukken, goth stukken en sportstukken. Dus dat kan van box broekjes zijn met voetbal sokken tot en met sport bh's met daarover weer een YSL jasje en daarboven weer een punk bomberjack. Dus het is eigenlijk een mix van verschillende stijlen. En het moet allemaal lekker en nonchalant zitten. Het mag wel strak, maar dan sport strak. Het moet comfortabel zijn. En veel basics. Alles zwart-wit eigenlijk.

Is het wanneer je uitgaat anders?

Nou sowieso kan ik er ook best netjes uitzien moet ik zeggen. Dus gewoon een net blousje en een nette pantalon. Maar dan wel uiteindelijk een bomberjack eroverheen. Het ligt eraan waar ik naartoe

ga natuurlijk. Ik hou er ook wel van om gewoon klassieke outfits aan te hebben. En wanneer ik uitga dan mag het wel iets meer porno. Dus korter, bloter... Maar je zal mij niet ineens in kleur zien lopen.

Is jouw stijl voor jou een belangrijk middel om jezelf te onderscheiden?

Ja, maar ik moet wel zeggen dat ik elke keer wel weer op zoek ga naar iets nieuws. Maar wat niet verdwijnt is dat ik punkerig blijf. Dus ik heb altijd wel een bomberjack of motorjack aan. Maar nu dat die Alexander Wang lijn eruit is gekomen, dat betekent dat de hele stad nu ook een soort sporty achtige goth look gaat hebben. Natuurlijk was deze lijn best wel gewaagd, dus alleen een bepaald soort persoon zal de lijn hebben gekocht die toch al durft. Maar sowieso is nu de dood, en zwart, zwarte lippenstift en in een keer al die kruizen overal heel erg in. We droegen dat twee drie jaar geleden al, want dat is gewoon punk, en we hebben het gewoon moeten laten gaan omdat ineens heel de stad ermee liep. En dan heb ik gewoon geen zin meer om die shit aan te doen. Dus je blijft zo gewoon doorgaan. Je blijft jezelf proberen te innoveren, maar altijd met een soort punk achtergrond.

En waarom punk? Ik denk dat het gewoon een stijl is die mij in mijn jeugd al heel erg aansprak. Rebellious, komen we daar weer op terug. Dat is gewoon mijn persoonlijkheid tegen alles. Dat is het wel echt. Nu ik het zo uitspreek valt het voor mij ook allemaal op z'n plek.

Wat vind jij slechte stijl?

Bij elkaar geraapte rotzooi vind ik slechte stijl. En op een bepaalde manier goedkope looks. Goedkoop wilt zeggen goedkope materialen en goedkope kleuren. Wanneer er eigenlijk geen echte kwaliteit in zit. Wanneer je kan zien dat iemand de H&M is ingelopen en heeft gedacht, en nu ga ik die look in elkaar zetten die ik in de Elle zag. Waardoor je uiteindelijk van die combinaties krijgt die echt oprecht lelijk zijn. Gewoon randomly bij elkaar geraapt... zo van oh we moeten nu een soort van hipster look, buiktruitje en een soort van broekje en gekleurde zonnebril en dan gooien ze alles bij elkaar en ze weten niet eens wat ze net hebben gedaan. Ze weten misschien niet eens wat hun mooi staat, of wat hun skintone aantrekt. Of wat staat wanneer je grotere borsten hebt. Ze weten totaal niet wat ze met hun body moeten. Het is ook niet vleidend. Daarnaast getuigt het van een soort gebrek aan zelfkennis.

En goede stijl?

Mooie materialen, mooie diepe kleuren en eenheid. Ik denk niet dat iedereen die naar mij kijkt een eenheid ziet qua kleding. Maar wat ze wel altijd kunnen zeggen is dat ik mooie materialen en kleuren gebruik... ik draag alleen zwartwit dus uhm...ja

Let jij op hoe anderen eruit zien bij het uitgaan?

Het hangt er vanaf naar wat voor feestje ik ga. Als ik bijvoorbeeld naar de Berghain ga, dan ben ik heel blij om te kijken naar andere mensen omdat ze er allemaal zo mooi uitzien ieder op hun eigen manier. Maar in de Social kijk ik dus bijna naar niemand omdat iedereen er echt hetzelfde uitziet met de crop tops enzo... dat ik echt denk van oh daar gaan we weer. Niemand is zichzelf hier... of slechts enkelen. Ik ben er dus alleen mee bezig wanneer een plek mij iets te bieden heeft om naar te kijken. En anders heeft het geen zin om te kijken want dan ga ik me alleen maar irriteren.

Leg je dan ook bij de Social een verband tussen die mensen en hun stijl?

Ja je ziet het vrij duidelijk terug aan hoe ze eruit zien. Bij elkaar geraapte shit gewoon. Weinig inhoud. Natuurlijk kijk je op het eerste moment naar kleding. En voor mij is het zo dat als ik iemand zie met een mooie outfit, dan wil best een compliment geven, en dat is ook makkelijk een soort aanspreekpunt om contact aan te gaan met sommige mensen. Als je uitgaat gaat het natuurlijk ook in eerste instantie

om looks, en als je daar voorbij bent dan ga je pas naar uiterlijk kijken. En in de Berghain zie je veel meer dat wat ze dragen ook is wat ze uitstralen. Dus het is echt een reflectie van hun persoonlijkheid. Of het nou heel vies is, want ik zie ook heel vaak mensen van ohhhh, maar diegene die ik zie dansen in dat vieze pakje, is tenminste zo zichzelf waardoor het weer een compleet plaatje wordt, waardoor het heel mooi wordt.

Hoe vaak ga je uit?

De laatste tijd wat vaker. Zo twee keer per week.

En naar welke locaties ga je dan?

NYX, Trouw, 80, Canvas, Melkweg.

En wat vind je de belangrijkste criteria voor een locatie?

Het moet gewoon een sexy locatie zijn. Daarom vind ik de Trouw heel nice. Sexy is voor mij ruig, hoge plafonds, industrieel... verschillende zalen. Dat je ook een beetje rond kan lopen, dat je ook verschillende line-ups kan hebben. NYX is nice want die heeft gewoon drie zalen en dan kom je iedere keer weer in iets heel anders. Ik hou van locaties met ruimte. De Social is bijvoorbeeld altijd bomvol, te vol om te dansen. Daarom zou ik bijvoorbeeld voor de Trouw gaan. Een het heeft een goed podium, er kunnen ook performances gegeven worden, dat is voor mij ook heel belangrijk. En ja inderdaad, ook het interieur. Er zijn blokken, er kan met lichten worden gespeeld, beeld kan er worden afgedraaid en die locaties zijn vaak wat langer open. Dat is ook heel belangrijk.

Je had het over Berlijn en hoe blij je wordt van het uitgaan daar? Hoe zou jij ideale avond er in Amsterdam uitzien?

Dat ik de DJ's van Ozgoton uitnodig in de Trouw, of je hebt een nieuwe plek, de Warehouse, met een goede doorbitch aan de deur, waardoor er gewoon een bepaald soort publiek binnenkomt, dat het gewoon getolereerd wordt dat je geweigerd kan worden, ook al heb je een kaartje, als je niet een bepaalde manier gekleed bent, dat mensen iets meer hun best gaan doen als ze uitgaan. Als het maar gewoon nice eruit ziet. Het moet wat strenger worden. Mensen moeten wat meer opgevoed worden. Het moet wat viezer, ruiger en sexier. En creatiever vooral. Alles mag meer met creatieve uitspattingen. Meer eigenheid. Dat je zo geprikkeld bent wanneer je naar huis gaat dat je content bent. En natuurlijk moeten er nog easy plekken zijn waar je even dronken wordt. Maar er moeten ook goede avonden zijn, waar je dan ook wat meer voor mag betalen.

Respondent: F

Naam: Jackie Hooft

Leeftijd: 19 jaar

Opleiding: VWO diploma

Beroep: Goudfazant, DJ

Na eerste tien minuten opname was telefoon gecrasht.

Wat betekent muziek voor jou?

Heel veel. Ik ben heel erg met muziek opgegroeid vanuit huis uit. Mijn vader had een café waarin live muziek werd gemaakt. Mijn broertje en ik hadden samen met een vriendinnetje een bandje. Ik werd door mijn vader al vanaf jongs af aan mee naar Lowlands genomen. Dus ik groeide op met veel liefde voor muziek. Van daaruit leerde ik vier jaar geleden mijn beste vriend kennen, die toen al bezig was met muziek draaien, en zo ben ik dat uiteindelijk ook gaan doen. Nu doe ik dat nog steeds, hoewel hij iets meer de commerciële kant is opgegaan. We werken nog wel veel samen aan clubavonden.

En wat doet muziek met je?

Dat is verschillend. Het kan emotie op een bepaalde manier triggeren, dat ligt er ook aan hoe ik in mijn vel zit. Het maakt me gewoon heel erg blij. Op festivals bijvoorbeeld, ik ga gewoon echt naar festivals voor de muziek, ik hou bijvoorbeeld helemaal niet van house en techno, dus ik ga ook gewoon niet met mijn vrienden naar house en techno feesten want ik vind het gewoon geen toffe muziek. En als iedereen brak is op Lowlands dan ga ik in mijn eentje naar concerten. Het is wel lastig is om na te denken over waarom zoiets zo is. Het is iets spiritueels misschien... niet tastbaar.

En waarom ga je op zoek naar dat minder commerciële?

Op werkgebied is het vooral onderscheidend. Dus ik ga op zoek naar wat meer unieke muziek om te draaien. Er zijn natuurlijk heel veel mensen aan het draaien nu dus dan vind ik het tof om te laten zien dat ik er moeite in steek. Maar ik heb wel het gevoel dat daar in Amsterdam niet echt een scene voor is doordat het heel erg eclectisch is. Ook de feestjes zijn zo eclectisch, het gaat niet om een muziekgenre, en ik vind niet per sé dat dat moet, maar ik merk wel dat daardoor de focus op de muziek wegvalt. Ik vind niet dat de focus moet liggen op een muziekgenre, maar als ik bijvoorbeeld documentaires zie over de grime scene in Engeland, dan zie ik daar veel meer passie voor de muziek. En die scene die je hier hebt, en als je op zo een feestje staat en je hoort 90's hiphop, maar ook 90's house en nieuwe hitjes, dan gaat het ook niet om de muziek. En dat hoeft natuurlijk niet altijd zo te zijn bij feestjes,

maar ik vind het gewoon tof om te zien dat het in sommige scenes anders is.

Bijvoorbeeld die feestjes waar ik draai in de NYX, het is best wel jong publiek, daar draai ik gewoon van die 90's hiphop en R&B hitjes. Omdat iedereen dat leuk vindt. Dat is gewoon een beetje omdat iedereen dat vraagt dus dan moet ik dat ook geven, omdat het mijn werk is en ik daarvoor betaald krijg. Maar, het is sowieso niet mijn definitie van goede muziek. Ik vind het ook wel leuk, anders zou ik het niet draaien, maar het is ja dus niet hetgene waar ik dat euforische gevoel bij krijg.

En naar welke muziek luister je?

Vorige week hadden we een vrouwelijke DJ in de Melkweg, Madame X, die draait dus grime. Dat heb ik altijd heel tof gevonden, net als dubstep, UK garage en dat iets meer mellow dan dubstep en iets minder mellow dan hiphop. Maar ook indie rock, oldschool hiphop, bandjes, rock & roll, trip hop.

Dus hoe kies daartussen je naar welke muziek je luistert?

Dat hangt af van waar ik naar op zoek ben. Of ik voor mezelf op zoek ben, voor het draaien, voor recreatief gebruik. Want als ik een set voorbereid dan denk ik na over welk feest, welk publiek, hoe laat ik moet draaien, als ik moet openen is het anders als ik moet afsluiten. Maar dat is op een hele andere manier dan ik eigenlijk zou willen. Ik vind die manier eigenlijk niet echt creatief. Omdat ik dan eigenlijk nadenk van 'ok als ik dit liedje draai dan krijg ik deze reactie' en dat vind ik eigenlijk niet zo leuk. Dat vind ik niet zo een leuke manier om te werk te gaan. Daarom vind ik het zo leuk dat ik mag draaien op zo een feestje in de Melkweg, daar kan ik veel meer mijn eigen ding doen heb ik het gevoel. En twee andere vriendinnen van mij die draaien hebben dit probleem ook. Eentje die draait ook echt op hele grote commerciële feesten, en die heeft nu zelf een platform gecreëerd in Amsterdam voor DJ's die iets meer hun eigen ding willen doen. Maar die criteria zijn dus in ieder geval verschillend. Als ik voor mezelf thuis muziek aan het downloaden ben dan is het heel gevoelsmatig.

En even niet als DJ maar als gast zijnde, wat hoor je dan het liefste wanneer je uitgaat?

Ook weer dat grime en UK garage. Dat is ook echt voor mij op dit moment heel erg iets waar ik mij in heb verdiept. Verder is er een platenlabel uit LA dat heet Selection en die maken soort van muziek wat heel erg hiphop en triphop invloeden heeft. Zoals Mr Carmack, Kaytranada... Die maakte eerst heel erg toffe dingen maar die is nu ook weer commercieel aan het uitpakken. Hij stond ook op Lowlands vorig jaar, ik vind hem echt een hele sicke producer, maar hij kan dus niet zo goed DJ'en. Maar als ik zelf uitga dan hoor ik het liefste dezelfde muziek als de muziek die ik draai. Ik ga echt absoluut niet naar techno of house feestjes. Maar misschien moet ik mezelf daar wat meer over educaten, waardoor ik het misschien iets interessanter ga vinden.

En waarom denk je dat je niets hebt met techno?

Ik heb er gewoon helemaal geen gevoel bij. Ik vind het saai meestal. Terwijl er dan mensen zijn die zeggen 'nee maar dit liedje heeft een hele opbouw en..' Michael vertelde laatst dat een vrouwelijke techno DJ 7 tracks per uur draait. En dat ze dat doet omdat techno liedje echt zijn opgebouwd uit een begin en een eind, omdat het echt een verhaal is, en dat vond ik wel weer heel erg interessant want dat hoor ik niet in techno.

Is er een muzieksoort waar je echt niets mee hebt?

Die EDM, maar dat hebben ook veel mensen. Maar ik snap ook niet wie dat dan wel leuk vindt! Dat... haat ik gewoon echt. Ik vind dat echt heel erg. **En waarom?** Ik vind het gewoon oprecht herrie. Het is gewoon een beetje te heftig ofzo. Te veel geluiden door elkaar, zonder een bepaalde logica. Maar ja dat zeggen mensen ook weer over dubstep maar dat vind ik toch weer minder heftig dan die EDM. Het is lastig uit te leggen waarom ik muziek niet tof vind. Die EDM gaat nergens over en staat nergens

voor. Ik heb denk ik vooral een aversie tegen het feit dat zulke herrie nota bene het meeste geld in het laatje krijgt. Martin Garage is volgens mij op zijn 18^e iets van 20 miljoen waard. Die DJ's zijn dan ook meteen de grootste DJ's in de wereld. En ik vind het jammer dat alles wat daar dan omheen zit naar beneden wordt geduwd door de massa. Ik vind het gewoon zonde. Er is gewoon geen balans. En ik vind wel dat er balans mag, kan en moet zijn. Maar het lijkt zo erg alsof dit gewoon alles is.

Wat is goede muziek voor jou?

Ja ik vind het heel moeilijk. Als ik bijvoorbeeld op een feestje ben, dan heb je nu natuurlijk die app Shazam. En dan heb ik een paar keer op de avond zoiets van uhh Shazam! En het is gewoon heel impulsief en op gevoel. Het kan em zitten in een bepaalde bas, of in een bepaalde beat...

Het klinkt zo stom, het is een gevoel, maar dat is eigenlijk wel zo. Als ik iets unieks hoor – er zijn natuurlijk heel veel DJ's van nu die oude samples gebruiken, bijvoorbeeld oude R&B tracks, en dan zijn er heel veel die samples gebruiken van een Aaliyah track, en dan vaak ook nog eens dezelfde Aaliyah track namelijk Are you that somebody – en dat is niks meer. En als ik dan bijvoorbeeld een track hoor waarin een sample wordt gebruikt van een hele oude Wu-Tang track dan vind ik het vet. Of in ieder geval dan krijg ik een gevoel van zoiets unieks. Omdat ik het nog niet eerder heb gehoord.

En als je kijkt naar de artiest zelf, hecht je dan ook belang de artiest die erachter zit?

Het gaat sowieso veel meer om de muziek.. Het ligt er ook een beetje aan wat voor artiest het is. Als het een DJ is dan vind ik het minder belangrijk, maar als het een bandje is dan vind ik het wel een toevoeging. Je hebt bijvoorbeeld Lunice, dat is een DJ, en hij is een soort van Kanye West als hij aan het draaien is. Maar dat vind ik dan weer minder aan hem. Omdat hij dus al goed kan draaien hoeft dat niet zo. Ik vind dat bij DJ's anders dan bij een band die soort van... bijvoorbeeld de eerste keer dat ik Arctic Monkeys zag op Lowlands toen waren ze net van de schoolband af en waren ze 16 en pukkkelig en stonden ze soort van stil op het podium en dat was niet zo vet... Maar een paar jaar later waren ze soort van doorleefd en drugsverslaafd volgens mij... En dat had dan weer wat meer.. Maar het hangt er dus vanaf wat voor een artiest het is. Misschien is dat omdat de persoon die ik zie dan ook meer aansluit op de muziek die ik hoor.

Vind jij het belangrijk dat jouw vrienden dezelfde muzieksmaak delen?

Ja, maar het is geen vereiste voor een vriendschap. Ik vind het wel belangrijk. Maar ik heb veel vriendinnen die veel van techno houden, en op festivals zijn we dan ook echt op andere stages, maar het is niet heel erg...Haha we zijn nog steeds vrienden. Maar ik vind het wel leuk om dat met mijn vrienden te delen. Ook als ik iemand ontmoet. Ik denk ook wel dat het iets zegt over een persoon als hij veel met muziek bezig is.. ongeacht welk genre. Althans, misschien toch wel... Bijvoorbeeld een heel erg spiritueel persoon die naar heel erg wavey muziek luistert.

Hoe zou jij je eigen stijl omschrijven?

Uh... wow. Ja eigenlijk heel casual. Ik heb eigenlijk altijd sneakers, een spijkerbroek en een wit of zwart shirt aan. Geen jurkjes, geen make up, ik doe nooit wat met mijn haar. Een beetje urban streetwear misschien...

Is jouw stijl belangrijk voor je?

Nee.

Helemaal niet?

Nee.

Op basis van wat kies jij je kleding uit?

Of het comfortabel is. Het is niet alsof ik niet kijk hoe het staat en maar random wat aantrek, maar het is bijna altijd hetzelfde dus ik weet hoe het staat. Want ik draag gewoon altijd een spijkerbroek en die is blauw, grijs of zwart, en sneakers die zijn meestal zwart en een trui die is ook meestal zwart. En ik hou ook niet zo van winkelen. Dat klinkt echt heel saai hè?

En heb je wel voor jezelf een definitie van wat je goede stijl vindt?

Nee ik ben er eigenlijk echt niet mee bezig. En het grappige is dat veel vrienden van mij dat wel zijn, vriendinnen vooral, en dat ik daar niet over kan meepraten. En mijn moeder is er natuurlijk heel veel mee bezig en mijn broertje ook. Maar nee ik heb dat gewoon niet... Ik kan er niet zo veel meer over zeggen.

Maar je vrienden hebben dat wel iets meer?

Ja ik heb een aantal vrienden die in kledingwinkels werken en die daar ook echt iets mee willen doen, zegmaar kleding ontwerpen. En die gaan vaak winkelen. En doen er heel lang over. En ik heb een paar vriendinnetjes die ook bij Eclectic Eleven zitten, Olivia en Catherina, zij zijn er heel veel mee bezig. En Dylan Westerweel een vriend van mij, een hele extravagante homo, heel lang, heel dun en knap. En hij is er heel veel mee bezig en doet nu ook een modeopleiding.

Je hebt dus ook niet echt een concept van wat jij slechte stijl vindt?

Nee. Niet echt. Misschien alleen maar wanneer iemand onverzorgd is. Soms hebben mijn vriendinnen het dan ook over iemand die voorbij loopt en er in hun ogen niet goed uit ziet en dan denk ik ook mja... op zich ziet ze er gewoon verzorgd uit.

Je hebt dus geen enorme waardering voor stijl en je hebt ook geen grote afkeer tegen een bepaalde stijl?

Nee. Het is niet dat ik er helemaal niet mee bezig ben hoe ik eruit zie, mijn vriendinnen zeggen altijd tegen mij dat ik er niet mee bezig ben maar dat ik wel heel ijdel ben. Maar ik weet niet zo goed wat ze daarmee bedoelen want ik doe echt gewoon niks. Ik wil er wel verzorgd uitzien en er zijn ook wel dingen die ik niet aan zou doen.

Dus je bent heel bewust van wat jij mooi vindt en wat bij jou past?

Ja wat ik chill vind eigenlijk.

En wanneer je uitgaat ben je dan bezig met hoe anderen eruit zien?

Nee niet echt. Soms zie ik wel iets opvallends, maar dat vind ik dan juist leuk. Ik vind het bijvoorbeeld heel tof als ik met mijn vriend Dylan Westerweel uitga, want hij is dan heel vrouwelijk en ik wat stoerder en wij worden altijd heel gek aangekeken als we samen uitgaan. Maar ik vind dat ook juist wel weer tof dat we een beetje een apart stel zijn met z'n tweeën.

Waar ga je meestal naartoe als je uitgaat?

Ik vind club NYX toch wel echt een van de tofste clubs op dit moment in de stad. Club up vind ik het leukste om te draaien eigenlijk. Ja dat is het eigenlijk wel. Ik vind de energie daar gewoon heel goed en het gemixte publiek. De NYX is natuurlijk twee jaar geleden geopend als gay club, dus het is nu ontzettend gemixt. Want er komen ook hetero's op de donderdagavond. Veel verschillende leeftijden ook en het maakt er allemaal niet zoveel uit. Ik vind het makkelijk om erheen te gaan. Aan de deur zijn ze er chill, aan de garderobe ook... Nooit lange rijen. En ik vind het sowieso fijn dat het redelijk klein is, net als de club. Dat kleine... en dat rauwe. Met dat rauwe bedoel ik eigenlijk de inrichting en het publiek. Het is een soort van random grab uit de samenleving. En in de Jimmy Woo is het veel meer

gecentreerd om een type persoon. Vooral de donderdag is zo gemixt... want vrijdag en zaterdag zijn er wel écht gay. Ja maar die diversiteit vind ik gewoon heel tof eraan. Vooral omdat niemand zich dan misplaatst zou voelen, zoals ik me bijvoorbeeld gister voelde in de Jimmy Woo. En dat mensen ook het meeste zichzelf durven te zijn.

Bij de Up is het wel ook een ander publiek dan bij de Nyx. Daar gaat het meer om de vibe van de club en de inrichting. Het ligt er bij de Up veel meer aan wat voor een avond het is. Want ze hebben er ook veel techno feestjes en daar heb ik niet zo veel mee. Maar gister was er een hiphop feestje en dat was wel heel erg tof. Dus eigenlijk gaat het in eerste instantie om muziek, maar de vibe van de club en het publiek telt ook wel mee. Je kan natuurlijk voor de muziek ook naar de Paradiso of Melkweg maar daar heb ik iets minder mee want dat zijn meer concertzalen eigenlijk. Dus dat gevoel krijg ik dan ook als ik er ben. Dus dan heb ik het gevoel dat de DJ een soort van performance aan het houden is. Het ligt er een beetje aan wat voor feest. Als er zegmaar hiphop feestjes worden gegeven in de Melkweg dan vind ik het niet echt de goede vibe ervoor omdat het meer een concertzaal is. En datzelfde heb ik bij Paradiso Noord overigens. De Tolhuistuin. Ja ik was daar dus op een feestje maar dat voelde helemaal niet als een feestje. Het voelde meer als een showcase van de DJ's. Door die vibe van die zalen krijg je niet echt dat intieme feestgevoel wat je hebt bij de Up of NYX waarbij de DJ veel dichterbij het publiek staat. In de Melkweg staan alle mensen naar de DJ toe, het is meer een soort showcase.

Social ging ik vroeger heel vaak heen. Twee jaar geleden ofzo. En nu ook nog wel eens als er een speciale avond is. Dus niet meer naar de standaardclubavonden zoals Super Social. Het is gewoon minder mijn muziek.

En de Jimmy had je dus niet zo veel mee, waarom is dat?

Iedereen is gewoon interessant aan het doen, er waren heel veel interessante mensen, allemaal grote DJ's, BN'ers waarvan ik eigenlijk niet eens weet waar ze van bekend zijn, allemaal heel erg opgetut en met dure drankjes in de hand. Ik voelde me sowieso misplaatst omdat iedereen dus zo opgetut was. Het publiek trekt mij gewoon niet zo. Er was iemand aan het draaien, maar niemand was ermee bezig. De muziek boeit ze niet eens. Het is een beetje zien en gezien worden.

Heb je soms met het uitgaan dat je iemand ontmoet/ziet en onder de indruk bent van diegene?

Zelden eigenlijk bij het uitgaan. Qua verschijning nog wel eens. Als ik iemand zoals Dylan zie. Vooral omdat het anders is. En ik vind het tof dat iemand zich zo comfortabel kan voelen in het anders zijn. Ik was met Dylan op Lowlands en hij kreeg best wel vaak opmerkingen, maar het boeide hem niks. Wij werden bozer dan hijzelf. Dat vind ik echt knap en interessant...dat soort mensen. Maar ik ben vaak bij het uitgaan vooral met mijn vrienden. En dan komt het vaak niet eens zo ver dat ik onder de indruk van iemand kan zijn in de zin van dat ik niet zomaar gesprekken aanga met mensen. Ik kan nog wel eens inderdaad aanvoelen van iemand dat diegene de muziek tof vindt en dat je daardoor een soort klik hebt en een gesprek begint.

Respondent: G

Naam: Ellen Deinum

Leeftijd: 23

Geslacht: Vrouw

Opleiding: Havo

Afkomst: Nederlands/Libanees

Beroep: bediening supperclub (creatief restaurant), styling, performance art, installaties.

Wat betekent muziek voor jou?

Aan de ene kant heel veel, want ik hou heel veel van dansen. En muziek leidt je dan. En aan de andere kant heb ik het idee dat ik minder met muziek bezig ben dan de gemiddelde persoon. Ik heb geen afspeellijsten of mp3 speler of muziek op mijn telefoon. Maar ik ga wel heel erg op in muziek en besef me heel erg dat het sfeerbepalend is. Bepaalde genres of bepaalde nummers krijg je gewoon een ervaring van. Ik ben ook iemand die lang naar dezelfde nummers kan luisteren. Dat die jaren bij me blijven omdat het een bepaalde herinnering heeft gekoppeld aan een bepaald gevoel.

Ik denk dat muziek een soort van meer op mijn pad komt dan dat ik er echt naar opzoek ga. Dus dan komt het bijvoorbeeld op mijn facebook feed en dan luister ik ernaar. Of in een film, of een vriend of vriendin van me stuurt iets door, of ik sta in een club en dat nummer blijft soort van in mn hoofd zitten. Maar het duurt heel lang voordat ik moeite doe om een nummer te bemachtigen en soort van de naam onthou.

Sta je op met muziek?

Ja, maar niet altijd. Ligt er een beetje aan. Ik kan ook heel goed in stilte leven.

En wat betekent muziek voor je dans?

Als ik dans dan, ten eerste op een gegeven moment raak ik in een soort van trance, waarbij ik niet meer let op andere mensen, wel zo van ik wil niet tegen anderen aanbotsen... en dat leidt me dan ook weer! Dus ik ben bezig met de ruimte waar ik in sta en dan de objecten of personen waar ik omheen draai. En dan muziek, ik vind het heel leuk dat ik niet alleen maar bezig ben met een bas of een high hat. Ik vind het gewoon leuk als er diverse toonlijnen zijn die ik kan volgen met bewegingen. En daarom is het ook leuk als je een live band of DJ of iemand anders de sfeer verandert, en als dat goed gaat dan bouw je ergens naartoe en kan je dat ook doen met beweging.

Dus het betekent veel voor je dans. Betekent dat dan ook dat je het meeste met muziek bezig bent wanneer je uitgaat?

Ja... ja. En ik kan ook wel muziekjes thuis opzetten, maar dan kan ik ook vijf keer hetzelfde nummer opzetten omdat ik dan in een bepaalde soort sfeer zit. Maar muziek is bij mij vaak in sociale gelegenheden. Thuis luister ik minder... vooral voor de sfeer, om te douchen, koken en dat soort dingen.

Wat voor een muziek hoor je dan het liefste?

Ik ben gewoon heel veel bij hiphop en R&B feesten geweest in mijn leven en dat vind ik ook heel leuk. Maar ik hou bijvoorbeeld ook heel erg van Wicked Jazz sounds, heb ik altijd gewaardeerd en zal ik ook altijd doen omdat het meer jazz funk of wat swingender of muzikaler is. Maar ik kan ook heel erg blij worden als ergens op een festival ambiance of goa stages zijn. Ambiance is een beetje van die water gom geluiden, waar je ook bijvoorbeeld yoga op zou kunnen doen. En goa is iets meer trance achtig.

Dat zijn voornamelijk muzieksoorten waar jij graag op danst. Ga je ook wel eens uit naar plekken waar muziek wordt gedraaid waar je niet op kan dansen?

Het kan wel eens voorkomen, en dan heb ik ook wel echt een hele leuke avond, maar ik zoek het niet echt op.

Luister je andere genres thuis dan wanneer je uitgaat?

Ja ik hou best wel veel van deprimerende melancholische muziek. Bijvoorbeeld Anthony & the Johnsons ... ik weet niet hoe je dat zou moeten verwoorden qua genre. Hij is heel erg androgeen, een beetje soort engelen melodramatische muziek. En ook How to Dress wel, beetje ... ja thuis luister ik eigenlijk muziek die eigenlijk niemand in een sociale gelegenheid zou opzetten omdat het niet echt sfeerbevoorrend is in die zin. En de laatste tijd luister ik ook veel FKA Twigs. Ik heb geen idee onder welke genres deze artiesten allemaal vallen...

Dus thuis luister je iets meer melancholische muziek. Waarom is dat anders dan wanneer je uitgaat denk je?

Ik denk ook dat dat ook gewoon iets in mij is waar ik thuis behoefte aan heb. Gewoon thuis, kalm en alleen. Het is niet alsof thuis alleen maar in een hoekje zit te huilen, ik ben gewoon bezig met de dingen die ik doe. Maar ik vind... het is gewoon fijn, die klanken en die sfeer. Ik hou ook van dat soort films...

Wat vind jij van het aanbod in het uitgaansleven op het gebied van muziek?

Ik denk op zich wel dat het aanbod behoorlijk breed is. Ik denk dat je uiteindelijk wel vaak naar dezelfde plekken gaat omdat daar je vrienden zijn, of de dingen die je kent. Tuurlijk is er heel veel mainstream want dat staat gewoon vol en is gewoon een algemeen iets waar iedereen wel op kan. En dan heb je de meer specifieke plekken die je kan opzoeken. Wat ik misschien vaker zou willen opzoeken is meer jazz zoals in de Alto, waar ik gewoon niet zo veel ben maar wat toch een hele toffe plek is. Ik vind de Burbon Street heel leuk, dat is iets meer live en iets meer muzikaal. Nu ik erover nadenk heb je ook de North Sea Jazz op het Westergasterrein en op een of andere manier vergeet ik die plek gewoon terwijl ze er toch een hele goede programmering hebben.

En hoe komt dat denk je, dat je toch meer het bekende opzoekt?

Ik investeer niet zo veel geld in uitgaan en liveoptredens ofzo. Ja ik weet het niet. Ik ga gewoon vaak

na werk mee met een vriendin die ergens moet draaien. Omdat het ook wel een bepaalde ontmoetingsplek is waar je bekenden tegenkomt. En ik kies alsnog wel mijn plekken uit, want als je het bijvoorbeeld hebt over de Jimmy Woo, daar ga ik gewoon niet heen omdat ik het sfeermatig niet ok vind. Ja dus ben ik daarin kritisch? Niet per sé. Ik heb plekken die ik leuker vind en minder leuk.

Wat vind jij goede muziek, wanneer vind jij muziek goed?

Ik ben niet kwalitatief gezien ermee bezig, althans misschien onbewust wel, maar ik zal nooit zeggen dit is slecht afgemixt of dat soort dingen. Maar ik vind muziek goed als het een eigen sound heeft, en als het ... ik hoef het niet te verstaan. Soms is het tekstueel. Dus bijvoorbeeld als het een rap is dat het slim bedacht is en goed in mekaar zit. Goede woordspelingen, dat je erover blijft verbazen. Of dat er een bijzondere boodschap in verweven zit. Soms gaat het om een ritme gevoel. Soms gaat het om een bepaalde sfeer. Maar het kan ook één van die elementen zijn die me pakken waardoor ik een nummer goed vind. Ik vind bijvoorbeeld Elvis Presley te gek. Maar dat is eigenlijk iets wat buiten de genres valt waarvan ik net heb gezegd dat ik er gek op ben. En eigenlijk bijna alles van MJ vind ik supercool. En dan is er een Maleisische reggae band waar ik totaal niks van versta, maar ik luister dat echt altijd. Ik denk dat muziek wel heel erg mooi is in de zin van; iedereen heeft er een mening over en bijna niemand kan erop stil staan. Het innoveerde. Het innoveert mensen. Ik vind het wel een kunstvorm, maar een van meest interessante omdat het gewoon altijd overal is. Universeel, tijdloos. Iets wat er al jaren is en blijkbaar onze hersenen positief of negatief kan beïnvloeden. En bijna gewoon dagelijks in ieders leven zit.

Ja en ik denk ook dat het belangrijk is voor mij dat je het niet zat wordt.

En je had het over een bepaalde sfeer. Kan je daar iets meer over vertellen?

Ik vind het mooi als het een bepaald soort stijl heeft. Ik denk dat iedere artiest een bepaalde stijl heeft. Je hebt altijd je eigen stijl en stempel, dus dat vertaalt zich ook in de muziek denk ik. De zangers of zangeressen gebruiken hun stem als instrument dus dat is altijd eigen in muziek. Steeldrum is altijd bijna hetzelfde als geluid, maar stem is iets persoonlijks en dat zit meestal verwerkt in de meeste muziek. Dus dat is al onderdeel van een bepaalde eigenheid. En dan heb je nog een bepaalde klank of instrumenten die worden gebruikt, en dan heb je nog bepaalde ritmes en zo bouw je denk ik iets op.

En vind je de artiest die erachter zit ook belangrijk?

Ja ik hou heel veel van een artiest als FKA Twigs. Dat is ook omdat ik dat überhaupt waardeer in een persoon. Maar het is ook leuk als je een grijze muis bent en ineens een dijk van een stem hebt. Maar ik denk wel dat mensen die muziek maken op een bepaalde manier creatievelingen zijn en daar dus meestal wel een eigen mening in hebben gevormd, maar het is niet dat mode je per sé muzikaal maakt.

Is er ook muziek waar je absoluut niets mee hebt?

Ja ik word over het algemeen een beetje agressief van disco. Er bestaat vast wel iets als goede disco. En ik denk dat dat ligt aan een bepaalde soort rare vrolijkheid die erbij zit... die voor mij heel erg.. een soort van nep vrolijkheid ofzo. Dat hele ding van rollerskates en kleuren is gewoon niet my cup of tea. De sfeer die eromheen hangt maar ook gewoon de toontjes en riedeltjes... Iedereen gaat meteen rechts, links, beetje soort zoetsappig heen en weer. Ik weet het echt niet. Je hebt gelijk het zit hartstikke dichtbij funk, maar funk is uiteenspattender en kan je soort van.. is misschien iets onvoorspelbaarder. Is er nog een genre wat ik echt niet trek? Oh ABBA vind ik echt hysterisch verschrikkelijk. Er is iets in mij dat dit gewoon niet verteert.

Is er een andere muzieksoort, misschien van deze tijd, waar je tijdens het uitgaan niets mee hebt?

Ja ik kan wel naar techno feesten, maar het is niet echt iets wat ik opzoek. Ja je hebt heel veel mensen die dat dus wel interessant vinden, maar op een gegeven moment hoor ik niet meer het verschil tussen de nummers. En dat hoort er wel heel erg bij, ik begrijp dat dat erbij hoort, maar uiteindelijk dan denk ik nee... je bevindt je de hele avond in een soort roes van geluid. En je hebt wel van die kenners die waarschijnlijk een nummer herkennen. Maar ik heb niet eens door wanneer er geswitcht wordt. Ik kan er wel op bewegen maar ik heb het idee dat die mensen ook niet samen... als je daar ook staat, sommige mensen gaan heel erg los ofzo, maar het zijn altijd bepaalde stapjes die mensen gaan doen en die herhaald worden. Ik wil altijd geprikkeld worden tot weer iets anders. Niet inspirerend voor mij. En te weinig diversiteit. Maar dat kan ik op zich ook wel missen op een R&B feest, maar dan zijn het bekende hits en dan denk ik 'ahh deze! Of deze!'

En is er muziek waar je echt van walgt bij het uitgaan?

Ja de Jantjes Verjaardag ofzo. Van die bruine rossende lallende cafés. Omdat ik daar niet tussen pas. Ik pas daar niet zo goed en het is gewoon niet iets waar ik aan mee wil doen. En ik kan er ook niet overheen stappen. Bij elk nummer denk ik neeee, dit is gewoon geen optie om zelfs voor de grap mee te doen. Ik zie er geen grap in. En andere mensen die er serieus over zijn begrijp ik ook niet. Het is misschien te Nederlands. Dat klinkt nu heel gemeen, maar ik wat ik al vertelde, ik hou gewoon van heel veel andere genres. Ik eet ook niet zo veel Nederlands eten. Het heeft gewoon te maken met dat ik het idee heb dat er meer smaken zijn en dat Nederlandse muziek gewoon een beetje peper en zout is. Althans, zout en aardappel. Terwijl er veel meer kruiden bestaan!

Vind jij het belangrijk dat jouw vrienden dezelfde muzieksmaak delen?

Ik heb het idee dat ik heel veel vrienden ontmoet heb tijdens het uitgaan. En dat ik op de een of andere manier dus mensen verzameld heb die blijkbaar op een bepaalde manier verbonden zijn door muziek. Ik denk dat muziek in die zin veel van mijn vrienden heeft samengesteld. Misschien is het ook iets cultureels ofzo, dat het bepaalde mensen bij elkaar heeft gebracht. En ik vind het ook leuk als mijn vrienden dus totaal iets anders luister. Omdat ik iemand ben die dus niet snel zelf op zoek ga naar muziek. En als mijn vrienden misschien iets luisteren dat in eerste instantie in mijn smakenpallet zat, dat kan er wel altijd aan toegevoegd worden. Maar ze moeten geen disco komen draaien haha!

Hoe zou jij jouw stijl omschrijven?

Ik heb heel veel vintage. Ik hou heel veel van unieke dingen. Dat klinkt nu stom maar gewoon ik hou van verkleedwinkels bijvoorbeeld of etnische hoeden...of een kimono of een bepaalde... Het moet ook altijd comfortabel zijn maar niet per sé praktisch. En ik denk dat ik elke keer weer een stapje verder ben gegaan in mijn stijl waardoor ik nu snel iets te saai vind en waardoor ik waarschijnlijk eigenlijk veels te overdreven op een dinsdagmiddag erbij loop. Maar ik vind het zo moeilijk, hoe moet ik dat omschrijven. Ik denk dat iedereen mij altijd zal herkennen omdat ik toch een bepaalde soort vaste stijl heb, maar tegelijkertijd heb ik het idee dat ik toch iedere dag iets anders doe. Omdat ik ook elke dag iets anders doe, ik trek nooit twee dagen achter elkaar hetzelfde aan. En ik heb ook best wel veel kleding. Ik hou wel gewoon van over een markt struinen, maar ik vind wel dat alles wat ik koop, dat moet ik ook echt dragen, want het zijn gewoon gebruiksvoorwerpen.

Hoe kies jij je kleding dan uit op een dag?

Het is altijd wel een beetje humeur gebonden wat je aantrekt. Ik denk niet echt na over wat ik ga doen op een dag. Meestal begint het met een bepaalde stuk dat eruit springt. Dat kan beginnen bij schoenen of bij oorbellen of bij een tulband. En dan vanuit daar verzamel je de dingetjes eromheen. En ik probeer meestal wel een hele outfit bij elkaar samen te stellen. Niet dat het dan per sé past voor andere mensen, maar ik vind dan dat het klopt ofzo.

Is kleding voor jou ook een belangrijk onderscheidingsmiddel?

Ja maar ik weet dat ik een heel esthetisch ingesteld persoon ben. Ik hou van behang en prints en kleuren. En ook in die zin, voor mij hoeft iets niet duur te zijn, maar ik vind het wel leuk als het een eigen verhaal heeft. Ik weet dat ik soms best wel opvallend ben op straat, maar daar gaat het mij echt niet om. Maar, anders vind ik het echt saai en ik ben inmiddels gewend aan het gegeven dat mensen daar vaak opmerkingen over hebben. Ca va. Ik kan ook niet vragen dat iedereen alles wat ik aantrek maar pikt of leuk vindt. Maar soms besef ik me dat het bijvoorbeeld hoe later het op de avond is en ik hebben misschien een Chinese hoed op mijn hoofd, dat mensen dan rare domme opmerkingen hebben waar ik niet altijd even zin in heb.

Dus je krijgt vaak kritiek op wat je draagt. Krijg je ook vaak leuke opmerkingen?

Ja. Ik denk dat het om het even is. Misschien krijg ik wel vaker leuk commentaar, wat echt super .. dat iemand dan aan de andere kant van de straat loopt, zo een heel aandoenlijk vrouwtje en die geeft je dan een soort goedkeurend knikje. Of iemand in de tram die zegt 'wat zie je er leuk uit vandaag'. Dan denk ik ook van 'oh nou ja, blijkbaar heeft mijn outfit iemand positief beïnvloed vandaag'. Dat vind ik leuk.

En is het voor jou ook een expressievorm?

Het is zeker een expressievorm. Ik hou ook echt van kleding, het is in die zin een hobby van mij. Dus niet alleen om het te kopen maar ook om het te vinden. Ik ben wel bewust van het feit dat je kleding in eerste instantie om praktische redenen draag, maar in de historie zijn mensen zich gaan versieren, of gaf je aan bij welke stam je hoorde, en nu is er elk modeseizoen weer iets nieuws en upcoming, en zoals ik net ook zei, in interieur komt kleding ook weer terug.

Dus je investeert wel iets meer in kleding?

Ja het is gewoon... Op een of andere manier overkomt muziek mij en zijn dat altijd meer onderbewust keuzes. En dan zijn er vrienden van me die er echt hun werk van hebben gemaakt. Die zijn er heel bewust mee bezig en hebben er ook een veel meer uitgesproken mening over dan ik. En ik heb dan weer misschien een meer uitgesproken mening over mode.

Is je kledingstijl hetzelfde wanneer je uitgaat?

Je kan iets meer maken in het nachtleven dan in het overdag leven. Dus dat vind ik dan ook wel leuk om te doen. Je kan iets bloter gekleed zijn. Tijdens het uitgaan mag je als meisje iets meer iets dragen wat Beyoncé in een videoclip zou dragen. En dat kan je niet overdag naar werk aantrekken. Maar over het algemeen is het zo dat ik zelf meestal gewoon aan het begin van de dag iets heb aangetrokken en dat dan nog steeds aanheb.

Wat beschouw jij als goede stijl?

Ik vind het leuk als mensen consequent zijn. En ik denk dat veel mensen dat wel zijn. Ik kan bij bijna al mijn vrienden zeggen dit is haar stijl, dit is een broek die hij aan zou trekken. En dat vind ik heel erg mooi om te zien. Of je nou heel erg uitgesproken bent of niet, je hebt altijd bepaalde kleurschakeringen of printjes of stoffen, patronen, waar iemand zich comfortabel bij voelt. Of waar hij zichzelf mee associeert. Ik denk dat het voor mij een kanaal is waardoor je je persoonlijkheid naar andere mensen kan overbrengen. En ik denk dat eerste indrukken er best wel toe doen. Je hebt, weet ik veel hoeveel eerste indrukken op een dag. En het is gewoon de opening van een gesprek of van een vriendschap en het eerste wat je iemand van jou kan laten zien. En dat is dus ook onderdeel van jou en

van je persoonlijkheid. Ik denk dat als jij jezelf goed kent, dat je dus ook zelf goed weet waar jij je goed bij voelt en daardoor dus ook je eigen stijl hebt ontwikkeld.

Wat is dan volgens jou slechte stijl?

Ik vind persoonlijk slechte stijl als je echt alleen maar aantrekt wat dan weer in het seizoen is. En iedereen is trendgevoelig dus je trekt altijd wel iets aan wat je om je heen ziet. Maar ik vind wel dat je het eigen kan maken. Het frustreert mij heel erg dat meisjes of jongens er heel veel geld aan uitgeven om een broek te kopen waar ze dan 20 mensen in hebben zien lopen, en dan wel heel erg profileren dat ze een eigen stijl hebben, of überhaupt stijl. Terwijl ondertussen heb ik het idee dat dat niet vanuit hunzelf komt maar heel erg beïnvloedbaar is. En dat ik ze zelfs zou kunnen indoctrineren met een heel lelijk bepaald item omdat iedereen ermee rondloopt, waardoor zij het ook zouden willen. Zoals bij Uggs of dat soort dingen. Nederland is ook wel zo een typisch land waar sommige dingen echt heel erg lang blijven hangen. In andere landen is dat niet zo. Wij dragen die dingen nog steeds. Witte leggings dragen we nog steeds.

Ik had laatst dat ik een meisje zag en ze zag er gewoon precies uit als Miley Cyrus. En ik was gechoqueerd. Ik vond het gewoon niet kunnen. En dat is dan omdat ik dan denk van ja het is leuk dat je het kapsel waardeert, maar je gaat toch niet helemaal precies hetzelfde als een stijlicoon van het moment overnemen. Ik waardeer het wel dat ze het lef heeft om het aan te trekken, maar ik vind het heel erg overgenomen.

Vind je het belangrijk dat je er vrienden op een bepaalde manier uitzien?

Ik kan het heel erg waarderen als iemand excentriek is. Maar ik kan het ook waarderen als iemand in zijn simpliciteit heel erg goed eruit ziet. Of dat iemand heel erg bewust is van zijn lichaamsbouw en zich daarop kleedt. Bijvoorbeeld ik heb een hele donkere afro dus ik trek een wit shirt aan. Dat soort kleine dingetjes. En ik vind het juist leuk als mijn vrienden eigen zijn, maar dat hoeft dus niet opvallend te zijn.

Hoe vaak ga je eigenlijk gemiddeld uit?

Misschien iets vaker dan de gemiddelde persoon. Maar dat komt denk ik ook doordat ik in het uitgaanscircuit werk. Meestal wel 1 of 2 keer per week.

En waar ga je dan meestal naartoe?

Ik ben de laatste tijd veel in de Nyx geweest. Omdat ik het een mooie locatie vind en heeft een bepaalde sfeer door de mix van gay en hetero, daardoor is het wat vrijer en toegankelijker voor diversiteit. Ik ben altijd heel veel naar club Up geweest. En nog steeds vind ik het een hele fijne plek omdat het qua muziek heel erg past bij mij. En ik vind het leuk als het deurbelied niet te moeilijk is. Het moet niet zo zijn dat je om een bepaalde reden niet binnen komt. Ik vind het heel belangrijk dat je bij het uitgaan welkom voelt en niet dat er een bepaalde norm is. Dus een soort gastvriendelijk beleid. En Paradiso vind ik qua programmering best wel goed. En ook dat het een cultureel centrum is dus je kunt na een cultureel programma uitgaan, en er zijn beneden ijsjes terwijl je naar een poetry ding luistert. Maar ik vind de Paradiso al wel te groot. Dus dan ga ik vaak liever naar de Bitterzoet. En ik vind de Bitterzoet leuk omdat het heel duidelijk is... van waar je naartoe gaat en wat voor uitgaansgelegenheid het is, en het is heel consistent. Uhm, maar ik vind het niet leuk als het daar ook te vol zit qua ruimte. Dat ik tegen mensen aan sta en dat het er meer om gaat dat we met z'n allen in een ruimte staan.

Wat waardeer je aan die locaties?

Ik vind studio 80 heel leuk omdat het ook een hele vrije sfeer heeft. Maar het is iets meer duister en

grimey. Ik ga net iets liever naar de Trouw omdat het meer is dan alleen een uitgaansplek. Je kunt er broodjes kopen, er is een hele chille rokersplek, een groot restaurant en het doet niet echt Nederlands, maar meer Berlijns aan qua sfeer en locatie. En zelf ga ik niet naar de Pacific en Roest, maar dat zijn ook leuke plekken om naartoe te gaan. Omdat er wat meer alternatiever wordt gedraaid, wat meer swingend, en er komt wat ouder publiek op af. Het is heel erg een mengeling tussen een bar en een club. Het is lekker laagdrempelig en er heerst een soort ongedwongen sfeer. Dus eigenlijk ga ik heel erg om verschillende redenen naar verschillende plek. Het liefst is het een combinatie van al die redenen. Ik vind het leuk als het een inspirerende of interessante ruimte is. Ik vind het best wel belangrijk dat het personeel ook wel enigszins meewerkend en gastvrij is. Ik vind het bijvoorbeeld aan de AIR heel irritant dat je er een pasje moet hebben, en dan moet je er een bepaald budget opzetten wat je er vervolgens niet af kan halen. Het is heel erg alsof je er meer bezig bent met dingen regelen dan dat je uitgaat.

Wat is dan ook een locatie waar je niets mee hebt en waarom?

Bijvoorbeeld dus de AIR. Dat heeft ook te maken met dat ze VIP tafels hebben waar ik al soort van iebelig van word. En dat hele ding dat je dan een bepaalde status creëert. Hetzelfde heb ik met de Jimmy Woo. En dat begint al bij het feit dat ze niet een normale rij willen vormen maar dat je letterlijk wordt uitgekozen om naar binnen te gaan. En, in de periode dat ik er nog wel eens heen wilde, stond ik een keer in de rij naast een toerist, en die had echt het gevoel dat hij een tafel moest kopen om naar binnen te gaan. En ik had bijna het idee dat ze gewoon afgezet werden terwijl ik ernaast stond. Kijk sommige mensen willen die hiërarchie hebben, en die willen die status en Magnum fles om mee rond te lopen. En daar moeten dus ook plekken voor zijn, maar dat zijn niet de plekken waar ik wil zijn. Omdat ik ten eerste niet pas bij dat publiek. Ik ben zelf niet zo en ik heb geen leuke gesprekken met dat soort mensen en zij hebben ook geen leuke gesprekken met mij. Ik pas ook qua stijl niet bij ze en waarderen we elkaar gewoon niet. Ik denk dat ik heel veel vrienden heb overgehouden aan het uitgaansleven en de feestjes waar ik naartoe ga, dat is dus zo omdat wij dus eigenlijk belang hechten aan dezelfde dingen.

Wat denk je dan dat die verschillende waarden zijn?

Ik ben natuurlijk gewoon bevooroordeeld. Ik heb er gewoon een mening over. Ik denk dat je heel erg voelt dat er letterlijk vrouwen naartoe gaan in een kort jurkje om een man te vinden die de hele avond drankjes haalt. En dat er dus ook mannen zijn die dat willen doen. En dat hele spel, dat ze daar blij van worden, daarvoor kom ik niet in een club. Ik ben daar om te dansen of misschien een raar gesprek te hebben met iemand die misschien heel erg aan de drugs zit of een interessant persoon is. Dat vind ik zelf leuk. En bij dat status gerichte zullen ze eigenlijk altijd aan het einde van de avond met een bepaalde status naar huis willen gaan. In mijn ogen ga je juist uit om los te laten en jezelf te laten gaan en dat gebeurt dan niet werkelijk. En dat is dan ook een slecht feestje in mijn ogen, dat mensen zich niet vrij voelen.

Respondent: H

Naam: Gia Bab

Leeftijd: 26

Geslacht: Transseksueel

Opleiding: VWO, onafgemaakte Johan Cruijff University en Museologie

Culturele achtergrond: Amerikaans, Nederlands, Surinaams

Beroep: Retailer, styling, hostess

Wat betekent muziek voor jou?

Een uitlaatklep. Bij elke emotie luister ik naar andere muziek. En dat kan echt.... Mijn muziekkeuze is heel ruim. Als ik alleen ben en ik ben droevig dan zet ik bijvoorbeeld Enya op, en dat brengt me dan tot rust. Maar als ik naar een feest dan is gewoon techno. En tussendoor kan het weer iets anders zijn. Eigenlijk is het gewoon hoe ik me op dat moment voel, daar pas ik mijn muziek op aan.

En heb je ook een brede muzieksmaak?

Ontzettend breed. Ik ben niet echt van een soort muziekstijl ofzo... Ik luister echt alles door elkaar heen. Ik waardeer alles wel. Bijvoorbeeld op z'n tijd Dolly Parton, maar dan ook pop muziek van nu, of DJ's van techno muziek. Dus ook van slow music tot aan rustige muziek.

Verschilt het ook per plek wat je luistert?

Ja dat zeker. Ik vind Motown ook een hele mooie muziekstijl. En dat luister ik specifiek wanneer ik in de auto aan het rijden ben. En dat is vanaf jongs af aan iets wat ik luister. Maar ik ga weer vooral uit op minimal techno en house music.

Ok dus je gaat echt specifiek uit op techno, minimal en house? Verder niet urban of iets dergelijks?

Nee totaal niet. Ik kan de muziek soms wel waarderen, maar dan komt ook nog het publiek erbij kijken en ik weet gewoon dat dat niet echt mijn vibe is.

En wat is jouw vibe?

Mijn vibe is vooral openminded people. Daar wil ik wel bij zijn. Mensen mogen best kijken en staren, maar ik hou wel van de techno scene want die is gewoon iets vrijer. Iedereen doet lekker gewoon, iedereen kan zichzelf zijn en, ze komen vooral voor de muziek, voor de DJ's. Iedereen is gewoon bezig met de juiste dingen. En niet alleen maar afleiding aan het zoeken zoals op zo een urban feest waarbij iemand zn bil schuld en dat er dan allemaal mannen in de hoek staan te kijken van oh lekker wijf, die moet ik hebben.

En wat van techno spreekt jou zo erg aan?

Het is lekker dansbare muziek. En het heeft zo een vloeiende lijn. Het zijn allemaal verschillende nummers, maar uiteindelijk lijkt het allemaal een geheel. Dus dat vind ik nice. Dus niet eerst een hysterisch Beyoncé nummer en dan gemixt met een crazy Rihanna nummer. Nee gewoon lekker dansbare muziek, soms met vocals, maar hoeft niet. Heel organisch gewoon. Het gaat mij vooral om dansen. Lekker even gek doen. Lekker jezelf zijn en lekker je body bewegen.

Is dans voor jou dan ook net als muziek emotiegebonden?

Tijdens het uitgaan is het vooral even loslaten. Dan hoor ik misschien wel een mooi nummer, maar dan wordt er niet zozeer een emotie opgeroepen. Ik ben dan meer bezig met gezelligheid, plezier met mensen om me heen en met muziek erbij. De mensen met wie ik dan ben, die creëren die emotie.

Wat zou jij omschrijven als goede muziek?

Voor mij is gewoon een mooi nummer... de melodie moet gewoon pakkend te zijn. Een mooie opbouw vind ik wel nice. Ik heb niet echt heel veel criteria aan muziek. Het moet gewoon lekker voelen en iets in je losmaken. Soms heb ik ook echt dat de radio aanstaat en dat ik meteen wordt gepakt door een nummer. En dan doe ik even Shazam. Maar dat is meer op het werk, niet tijdens het uitgaan ofzo. Ook ga ik niet echt helemaal op zoek naar muziek ofzo. Sommige vrienden van mij hebben echt een hele bibliotheek in hun hoofd en die weten zo veel van de nieuwste artiesten en DJ's en nummers... Nee daar ben ik echt niet mee bezig.

Zijn er ook een paar artiesten waar je op dit moment heel veel hebt?

Nee niet echt. Ik ben er niet super erg mee bezig. Ik luister wel bijvoorbeeld naar muziek van Boot Kids, vind ik wel nice. Maar nee eigenlijk is het best wel plane jane. Ik heb niet echt artiesten waar ik naar een concert van zou gaan. Misschien is m'n muzieksmaak net iets te breed daarvoor, waardoor ik niet echt een favoriet heb. Het laatste concert waar ik naartoe ben geweest was met mijn moeder naar Diana Ross in de Ziggo Dome. Dat is nu al vijf jaar geleden. En dat deed ik ook heel erg voor mijn moeder.

Heb je ook bepaalde muziek waar je helemaal niets mee hebt ?

Ja met hard metal denk ik. Trance. Naar een trance feest zou ik nooit gaan. En metal vind ik echt gewoon herrie. Ik snap het gewoon niet. Ik versta niet wat ze zeggen, gewoon keihard slaan op muziekinstrumenten. En opzicht, bepaalde herrie kan ik nog wel waarderen, maar dat is echt een klereherrie. Terwijl ik best wel dark sided ben... en the leather... de look spreekt me wel aan. Ook niet altijd moet ik zeggen. Alleen die muziek niet. Niet te harden.

Dus tijdens het uitgaan ga je vooral naar feestjes waar minimal, techno en house wordt gedraaid?

Ja omdat ik daar fijn op dans. En het publiek trekt me wel. Leuke types leuke mensen altijd. Er is meer openheid. Ze doen lekker gek, waardoor menig mens zich toch meer op zn gemak kan voelen. En op een gegeven moment wordt je zo erg meegesleept in de muziek, en dat heeft dan zijn hoogtepunten.

Mensen zitten ook écht in de muziek. Die zijn lekker aan het dansen. Bijna niemand staat stil. Ja gewoon een en al gezelligheid.

En wat is dan lekker gek?

Nou de manier waarop ze zich kleden bijvoorbeeld. Zo van, ook op festivals waar lekkere muziek wordt gedraaid, zie je jongens lopen in leggings of andere gekke dingen. Niet dat ik dat per sé mooi vindt ofzo, maar het is wel weer anders dan op een hiphop feest of een R&B feest. Dus, in hun own way doen ze gek waardoor mensen die zich niet zo snel op hun gemak voelen of snel bekeken, en dan heb ik het meer over mensen die er anders uitzien of een andere geaardheid hebben, dat die ook makkelijker zichzelf kunnen zijn.

Kan je iets over jouw stijl vertellen?

Kledingstijl? Hmmm.. die is ook best wel breed. Ik hou veel van donkere kleuren, vooral veel zwart. Mijn stijl is edgy maar ook wel weer chique, experimenteel, maar toch wel classy. Het is best wel breed maar er zit wel een bepaalde lijn in. Het is bijvoorbeeld niet zo dat je mij alleen in broeken zult zien rondlopen. Ik hou van jurkjes, ik hou van rokjes, wat ik dan wel niet een twee drie draag is zo een sport outfit. Dat is misschien alleen binnenshuis. Ja ik probeer me wel altijd uniek neer te zetten, dus ik ben er wel heel veel mee bezig. En vintage zowel als nieuw. En dan niet alle vintage. Ik heb toevallig een hele leuke vintage winkel in Tilburg. Ja dat trekt me wel. Het heeft een leven ervoor gehad plus je bent uniek met de stukken die je hebt. En dat combineer ik dan weer met nieuw.

Je geeft aan dat je wel probeert iets unieks neer te zetten, denk je dan ook dat jij je daardoor erg onderscheid met jouw stijl?

Nou kijk, ik denk dat iedereen zich stiekem wel wilt onderscheiden van mainstream. Heel stiekem wilde ik vroeger misschien wel bij de mainstream horen. Maar dan hebben we het over mijn middelbare school groepje. Toen ging ik uiteindelijk gewoon maar mee met de meerderheid. Maar naarmate ik ouder ben geworden ben ik me wel meer gaan onderscheiden, en misschien ook stiekem voor attention. Want het is leuk als mensen je bijvoorbeeld complimentjes geven over hoe je eruit ziet, en bijvoorbeeld dat je een leuke outfit bij elkaar hebt gesprokkeld. Dus ja, ik denk dat ik het daarom een beetje heb gedaan. Omdat ik me soms wat uitbundiger kleepte, en dat mensen naar me keken die leuke reactie gaven. En ik voelde me er ook fijn in. Dat vooral. Ik vind het opzicht niet heel erg als mensen naar me kijken ofzo... dus ja het is ook gewoon een beetje een gevoel wat ik uitstraal.

Ik denk dat het ook met leeftijd is gekomen dat ik wat bewuster ben geworden van wie ik ben en wat ik wil uitstralen. Kijk, natuurlijk ook omdat ik in de nightlife werk, kleed ik me wel wat anders en iets uitbundiger en wil je nog meer opvallen, want je wilt meer boekingen bijvoorbeeld.

Kleed je je dan ook een stuk uitbundiger tijdens het uitgaan dan overdag?

Oh zeker. Overdag is het meer, uhm, waar ik me echt comfortabel in voel. En 's nachts is het gewoon fierce fierce fierce. En zorgen dat je er kapot sexy uit ziet. Dus of die broek nou twee maten te klein is of past net niet, make it work. Het is niet dat het nu alleen om de erkenning gaat, het is ook een natuurlijke expressievorm voor mij. Want actually I don't give a shit wat de rest ervan vindt. Dus meningen van mensen, kijk als het leuk is, mooi meegenomen, maar ik ga me niet anders kleden omdat ik nare reacties heb gekregen. Ik doe gewoon lekker mijn ding en ben mezelf, hoe ik me voel. En ik voel me altijd wel fijn in mijn kleding. Natuurlijk niet als het te strak zit (lacht).

Heb jij een mening over wat goede stijl is?

Ja dat is eigenlijk iets wat ik in een oogopslag zie wanneer ik naar iemand kijk. Kijk ik hou niet van

mainstream. Bijvoorbeeld, je gaat me niet zien lopen in H&M, daar respecteer ik mode veels te veel voor. Al die massaproductie en iedereen die in hetzelfde loopt en hetzelfde eruit ziet. Dat lust ik totaal niet. En dat waardeer ik ook niet aan mensen, dat vind ik gewoon veels te makkelijk. Misschien denk ik dan iets te veel over fashion na en vind ik het veels te leuk om het zomaar weg te schuiven als 'oh ik heb een broek en t-shirt nodig, ik ren even de winkel in'. En je weet niet eens wat voor broek je draagt, de broek past misschien helemaal niet, je hebt niet gekeken naar je lichaamsbouw. Ik vind dat heel zonde als mensen gewoon lukraak iets kopen. Dus ik waardeer het heel erg als mensen echt moeite hebben gedaan, en dat zie je ook meteen. En natuurlijk is het ook voor een stuk smaak, maar je ziet gewoon wanneer iemand weet wat ie draagt. Het is opzicht niet meer zo moeilijk om erachter te komen wat leuke trends zijn van tegenwoordig om op te letten. Je hebt tijdschriften, internet. Eigenlijk wordt het heel makkelijk gemaakt.

Wat vind je zo vervelend aan de massaproductie?

Nou ik vind het gewoon zonde. En daar heb ik goed voorbeeld van. Ik had een hele hele mooie bril gekocht van Lanvin, en vervolgens, een aantal maanden heeft de H&M precies dezelfde bril gekopieerd. En ik vind het zonde dat je investeert in een heel mooi product, en vervolgens wordt er geen onderscheid gemaakt, doordat ze willen zorgen dat er meer wordt verkocht, aan meer mensen, en iedereen moet er hetzelfde uitzien. Dus eigenlijk gaat het ten koste van de authentieke producten. Ik heb ook een heel mooi pakje van Alexander Wang gekocht, en dan vind ik het zo jammer dat hij ineens een samenwerking met de H&M gaat doen. Nu roept iedereen ineens haaa ik heb Alexander Wang. Nee dat heb je niet! En dat ga je dan krijgen. En ook de types die er dan mee rondlopen, omdat het voor iedereen beschikbaar is. Zou het opzicht ook moeten zijn, maar dat is het niet. Ik bedoel als je een jurk van 10.000 euro koopt dan zit ie niet hetzelfde als een jurk van de Primark. Dus het is ook een bepaald publiek wat ermee rondloopt, en het wordt dan toch wel mainstream publiek en dat vind ik gewoon zonde.

Je benoemde ook dat mensen vaak lukraak iets pakken zonder te kijken naar of en hoe het past, kan je daar iets meer over vertellen?

Ja, mensen moeten meer ontdekken en op zoek gaan naar wat hun persoonlijke stijl is en wat bij hun past. Uiteindelijk is het voor hun zelf ook veel fijner. Dan voelen ze zich misschien ook fijner in hun vel. Want als je weet dat je lekkere kleding aanhebt waar je body ook veel beter in uitkomt, dan voel ik me in ieder geval veel fijner als ik over straat loop.

Is dit ook de manier waarop je met stijl bezig bent tijdens het uitgaan?

Ja heel erg. Want dit is eigenlijk waar ik op let als host. Hoe mensen eruit zien, passen ze wel in de club en bij de avond. En ja een aantal dingen accepteer ik gewoon niet. Een trainingsbroek, simpele zeeman shirt met Nike Air Max. Ook vind ik het veels te eenvoudig dat jongens tegenwoordig maar een blouse dragen. Je gaat niet naar een diner of lunch. Je wilt toch gewoon zorgen dat je leuke mensen binnen hebt die er leuk uitzien.

Verschilt het dan ook per club waar jij staat hoe je dat beoordeelt?

Ik sta nu veel bij Studio 80 en ik heb heel lang bij Chicago Social Club gestaan, en voor de rest zijn het allemaal losse events eigenlijk waar ik sta. Ik moet zeggen, de avonden waar ik sta, ziet het publiek er wel echt leuk uit. En vaak weten ze ook dat ik er sta. Meestal zien de mensen bij de CSC en Studio 80 er ook echt leuk uit. Meestal niet te doordacht maar ook weer wel in a good way, en als je het vergelijkt met een Jimmy, ja dan heb je écht een groot verschil. Daar heb je gewoon blousjes en pakken die naar binnen willen, en jurkjes en hakken. En in de CSC is het weer een ander type, die net

iets vrijer gekleed is in plaats van dat cocktail achtig tafel gedoe.

En er is natuurlijk ook een verschil tussen day & night time. Nightlife kleed je je gewoon net iets meer speels en durf je misschien meer. De meeste mensen snappen dat ook wel, maar sommige mensen, bijvoorbeeld studentenballen, die snappen dat gewoon niet. Die komen als het ware net uit hun hockey pak, diner blouse, en die willen zo naar binnen... en nee, dat werkt niet bij mij.

Dus enerzijds hou je heel erg van dat vrije, gewaagde, maar er is ook weer een soort van norm

Ja ik denk dat iedereen een soort van grens heeft. En die grenzen liggen sowieso heel ver uit elkaar. Kijk ik vind het niet heel gek, maar sommige mensen vinden een skinny al heel raar. Voor mij kan het niet strakker. Ik denk dat iedereen wel onbewust ergens een grens heeft. En misschien weten ze het niet eens en pas wanneer ze iets zien denken ze 'oeh nee, dat is echt iets te heftig'.

En vind je het belangrijk dat je vrienden ook een beetje gelijkgestemd zijn op het gebied van stijl?

Even denken... Ja de mensen die ik om me heen heb, die hebben eigenlijk allemaal een soort individuele smaak die mij wel bevalt. En ja ik weet niet, ik heb bijna nooit op of aanmerkingen. Iedereen heeft soort van z'n eigen leuke ding, wel verschillend... Bijvoorbeeld ik heb een vriendin die vindt roze helemaal geweldig. Ik vind roze echt lelijk. Maar die combineert het op zo een manier, met dingen in dr haar en weet ik wat, en uiteindelijk is het super schattig. En dan vergeet ik helemaal dat ik roze niet zou dragen. Dus iedereen om mij heen, daar heb ik nooit op of aanmerkingen. En ik vind het juist heel leuk dat iedereen daar heel anders in is. Want elke dag is het weer gewoon, als je bijvoorbeeld een feest hebt, elke keer is het een surprise van hoe ze eruit gaan zien. En onze smaken zijn zo verschillend, maar tegelijkertijd past het wel allemaal heel erg bij wie we zijn en wat we doen. En veel van mijn vrienden zitten ook in fashion, dus die zijn er sowieso heel erg bewust mee bezig. Ook qua lichaam, iedereen kijkt gewoon naar zijn lichaam, en als het daar niet mooi bij staat, dan doen ze het niet aan. En dat is gewoon leuk. Ik heb nog nooit gehad dat ik me voor schut voelde voor mij vrienden omdat diegene er zo belachelijk of lelijk uitzag.

Naar welke locaties ga jij het liefste toe wanneer je uit gaat?

Uhm, als ik niet moet werken naar Trouw. Maar dat gaat binnenkort dicht, maar dat vind ik op dit moment echt de leukste en tofste locatie in Amsterdam op het moment. Daarna vind ik CSC wel heel nice, Nyx en Studio 80. En Nyx... ja daar ga ik af en toe heen. Het is er wel heel gezellig maar het is niet altijd mijn muziek en mijn ding. Maar bijvoorbeeld locaties als de Air vind ik kut. Jimmy vind ik kut.

Wat vind je zo fijn aan de Trouw?

Mega groot, industrieel pand, heel minimaal en lekker donker, goede muziekinstallatie. Alles is gewoon, van toiletten tot aan personeel. Ik heb nog nooit hoeven te betalen voor de Trouw. Ok, misschien een keer. En de mensen zijn ook gewoon heel fijn. Dat komt ook bijvoorbeeld omdat de doorhost daar op let bij de Trouw. Dus dat is ook een heel belangrijk punt, een goede host.

Je wisselt dus vooral tussen de eerder genoemde vier clubs?

Ja ik heb wel een redelijk specifieke selectie. De rest trekt mij niet zo. Bijvoorbeeld de club Up zou ik best wel vaker heen willen gaan, maar ik werk veel in de andere clubs of ik ben moe, en dan moet ik toch wel een keuze maken tussen de andere clubs, en dan geen deze meestal wel voor. Maar ik hou het wel zeker bij de plekken waar techno, minimal en house wordt gedraaid.

En wat vind je zo vervelend aan de Air?

Ja ik vind het er gewoon niet fijn. Terwijl vroeger, had je er toch de It? Moet je nagaan! Zo erg hebben ze het verkracht. Je komt binnen en het is er kil. Ik voel me gewoon niet... Ja misschien ook het publiek een beetje. Ik vind het ook gewoon kut publiek. Plus de avonden vind ik er kut. Misschien de enige keren dat ik erheen zou gaan was toen ik er moest performen, of omdat er een kennis aan het draaien was waardoor ik gratis drank kreeg. Maar anders kom ik er nooit.

Jimmy Woo is net zo. Ook het publiek. Het zijn van die kleine crimineeltjes die met doekoe (geld) lopen te zwaaien, en van die tafels kopen. En dan heb je van die criminelen die naast elkaar worden gezet en krijg je gevechten. Ook bij de meiden. Ik weet niet waarnaar ze op zoek zijn, maar ze zijn denk ik alleen maar op zoek naar een tafel waar ze bij kunnen zitten. Echt aan loeren. Party hoer! Hahaha. Ze zoeken elkaar op en dan hebben ze een rijke man aan de haak geslagen zodat ze gratis kunnen drinken.

Respondent: I

Naam: Michael Groen

Leeftijd: 27

Geslacht: Man

Opleiding: SPW niveau 3

Culturele achtergrond: Nederlands

Beroep: Fulltime entertainer

Wat betekent muziek voor jou?

Muziek is voor mij een uitlaatklep. Gewoon genieten of meerrollen op de basslines, dansen, gek doen. Dat is muziek voor mij. Ik vind het heerlijk als je bijvoorbeeld die ene track hoort die kippenvel op je rug brengt en dat het precies de juiste plek raakt. En je lichaam gaat dan vanzelf mee. Dat vind ik gewoon mooi... dat het shit teweeg brengt bij mensen. Of dat nou een soort springen vooraan bij Lowlands is, of achterin op de bank chillen met een jointje. Alles kan je triggeren op een bepaalde manier. Het zijn zo veel verschillende genres. Eigenlijk is het een soort emotie ofzo. Muziek is emotie. En daar kun je je daar voor 2 of 3 minuutjes aan over geven. En als de volgende track komt, als DJ zijnde, dan kun je mensen hun emotie sturen. Een soort middel om het mensen naar hun zin te maken. En als gast zijnde is het echt een uitlaatklep...emotie.

En is dat hetzelfde wanneer je uitgaat als wanneer je thuis bent?

Jack bijvoorbeeld, die vindt het heel erg leuk om muziek op te zoeken die niemand kent. Ook zodat ze als DJ zijnde het publiek kan verrassen. Ik ben wat dat betreft een stuk commerciëler en ben niet meer op zoek naar nieuwe shit. Als ik iets hoor dan sla ik het op. Maar het niet zo dat ik echt op zoek ga, daar heb ik geen tijd voor. Wat dat betreft ben ik echt meer een organisator.

Naar wat voor genres luister jij het liefste?

Ik luister heel veel R&B Hip-hop. Dat vind ik gewoon relaxed, het is makkelijk... Ik heb ook liefde

voor techno en house. En daar ga ik ook graag als gast naartoe. In zo een rave in een loods, de volgende ochtend kwijlend naar buiten. UK garage vind ik ook wel leuk. Maar dat is misschien nog een beetje te vers voor mij, daar kan ik niet de hele avond op losgaan. Dus ik luister eigenlijk vooral naar muziek waar ik op los kan gaan...

Je zei dat R&B en Hip-hop makkelijk is, kan je daar iets meer over vertellen?

Het is toegankelijk denk ik. Ik hou ervan dat de muziek makkelijk spreekt tot de mensen. Als ik bijvoorbeeld feesten organiseer, dan wil ik gewoon volle zalen. Ik wil niet dat mensen drankjes gaan halen of alleen maar in de rookruimte staan. En als ik ze geef wat ze willen horen, dan krijg ik het vol. Anderen zijn daar iets terughoudender in en willen zich als DJ meer onderscheiden van anderen, maar ik vind het zelf belangrijk om het publiek te geven wat zij wil. Er is bijvoorbeeld zo een wonder kindje in Amsterdam die een paar hele goede producties heeft geleverd, die ook wereldwijd gedraaid worden. Dan vind ik dat je jezelf mag onderscheiden als DJ en een eigen sound mag creëren voor jezelf. Maar als ik drie keer in de maand in de Nyx sta op een bepaald tijdstip, dan kijk ik gewoon naar wie er komen, wat zij willen, om te zorgen dat zij het naar hun zin hebben.

Ik heb wel een tijd gehad toen ik net begon als DJ dat ik heel erg bezig was met het creëren van een sound en mezelf onderscheiden. Maar twee jaar geleden begon ik als stagiair bij de Nyx in de PR en marketing. En toen ontdekte ik, het stelt gewoon geen ene flikker voor. DJ'en, en de manier waarop de programmeurs over de DJ's praten, het interesseert jullie ook geen ene flikker. Jullie willen gewoon de juiste sound hebben voor je avond. Dan kan ik beter als DJ zijnde de clubs geven die zij willen, want dan boeken ze me meer. Ik wil hier gewoon van rondkomen en mijn huur kunnen betalen.

De Nyx is wat dat betreft ook een heel erg gezellige broedplaats. Als wij programmering doen dan proberen we ook de ervaringen van alle verdiepingen on point te krijgen. Zodat wanneer je naar boven loopt of naar beneden loopt, een bepaald gevoel krijgt door de muziek. En zodat je ook per ruimte misschien een nieuw gevoel krijgt. En dan heb je bijvoorbeeld de Trouw, daar is de beleving weer heel erg anders. Mensen die bij de Nyx komen willen misschien iets meer laten zien van zichzelf. En de mensen komen sowieso zoals ze zijn. En ik merk ook wel dat er steeds meer mensen komen die daar vervolgens op af komen.

Heb jij ook een mening over wat goede muziek is?

Goede muziek moet iets bij me teweeg brengen. Dat kan omdat ie precies op het goede moment is in gemixt. Ik ben niet zo high maintenance wat muziek betreft. Een voorbeeld is wanneer een bepaalde nummer wordt gedraaid, en je doet even het geluid uit, en iedereen in de ruimte zingt mee, dan creëer je in de zaal – al is het maar voor 1 seconde – dan creëer je eenheid. Iedereen zingt hetzelfde. Dan heb je iedereen eventjes samen. Ik denk dat dat voor mij goede muziek is, wanneer het mensen bindt en je ze daarmee de juiste kant op kan sturen. Dus de mening van anderen heeft wel effect op wat ik van muziek vind.

Heb je dan ook een concept van wat jij slechte muziek vindt?

Oh ja man, die hele EDM movement. Die MTV shit en alles op die reclames, dat vind ik gewoon vreselijk. Bijvoorbeeld Skrillex en Diplo zijn nu dus samen een duo en zo EDM als de tyfus. En dan heb je twee fucking mooie helden, die echt grondslag hebben gecreëerd in de dub-step industrie, die nu ineens die bullshit maken alleen maar om die gigs te krijgen. Kijk als ik 35.000 euro voor een gig zou krijgen... ja... ja, misschien zet ik daar ook wel die plaatjes voor op, denk ik. Want uiteindelijk zit ik hier wel om geld te verdienen. Maar ik vind dat echt slechte muziek. Ik denk serieus dat het hersencellen doodt op een bepaalde manier. Dat je er in ieder geval niet slimmer van wordt. En het is

ook allemaal hetzelfde. Ik keek laatst naar een filmpje over 10 EDM tracks naast elkaar, op elkaar, door elkaar, en het klinkt gewoon allemaal hetzelfde. Dat betekent alleen maar dat iemand een soort ruis heeft gecreëerd wat een bepaald effect heeft, en dat wordt nu uitgebuit. Zo zie ik dit. En ik heb er niets mee. Als je ook die EDM feestjes ziet die ze hebben op Rembrandt in de Escape, daar zie je ook meteen veel meer drugsgebruik.

Heb je ook moeite met het feit dat de artiesten het meer om het geld doen en niet meer om de muziek?

Ik denk dat het op een gegeven moment ook een stuk onpersoonlijker wordt voor die grote helden als een Diplo of Skrillex. Als je ze dan ook ziet, je hebt geen interactie meer met je publiek, je ziet niet meer wat je aan het doen bent. Ik had dat ook met een gig in de Melkweg, of in de Paradiso, iedereen doet heel erg zijn eigen dingen en het is er veels te groot om zo een gevoel van eenheid te creëren. Iedereen zit in groepjes apart met z'n ruggen naar elkaar toe. Het wordt heel erg onpersoonlijk. Die EDM DJ's die staan voor hele grasvelden te draaien. Je moet gewoon maar een soort ruis creëren om maar iedereen te pleasen. De DJ is niet meer onderdeel van het feest. Daarnaast, omdat hij niet honderd maar meer dan duizend man moet pleasen. Daardoor laat hij op zo veel mogelijk fronten iedereen met een zesje weggaan, in plaats van op een gebied iedereen met een negen te laten weggaan.

Hoe zou jij jouw stijl omschrijven?

Sloppy. Het interesseert me echt geen ene flikker. Ik heb ook helemaal geen geld. Ik besteed ook helemaal geen geld aan kleding. Totaal niet. De helft heb ik uit overgebleven kleding uit garderobes van clubs. En eens in de zoveel tijd vraagt iemand 'hey mike niets iets voor jou?' Ik betrapte me er van de week ook op dat ik vier dagen achter elkaar rustig hetzelfde aan had. Ik douche wel. Maar ik heb niet zo veel met kleding. Ik draag ook eigenlijk alleen maar tanktops omdat dat het chillste is in de clubs. En ik leef echt s' nachts dus ik ben veel in clubs. Zoals deze week had ik tot en met zondag ochtend vijf uur gewerkt en dan word ik maandag middag wakker en begint twee dagen later weer het weekend voor mij. Daarom zeg ik ook echt fulltime entertainer, ik ben op mijn vrije dagen eigenlijk al aan het voorbereiden op het weekend. En als ik de club in kom vragen mensen misschien wel of alles goed gaat, maar echt niet dat ik het zeg wanneer ik een paar dagen slecht heb geslapen. Dus ik ben altijd in een soort entertainment mode. Het is gewoon heel plat en nep.

Als ik een club instap ben ik eigenlijk aan het werk. Maar als ik vrij ben en ik kom ze tegen, dan chillen we ook. Dus er zitten wel oprechte clicks tussen met mensen, maar zij beseffen zich ook dat je een bepaalde rol hebt in het nachtleven. Dat is het offer eigenlijk. Ik heb een doel eigenlijk. En ik heb het vooral met meisjes. Tijdens het uitgaan is er geen manier waarop een meisje echt kan weten hoe ik in elkaar zit. Daarvoor moet je eerst met mij op de bank zitten met een eerlijk gesprek. Het enige wat zij zien is na twee flessen wijn is oh die DJ, oh en het is ook zijn feestje. En dan is het beeld wat iemand van jou heeft al zo misplaatst eigenlijk. Het is gebaseerd op ideeën die ik zelf heel erg nep vind. Daarom wilde ik ook zo graag Hippe Types B starten. Om precies te doen waar wij zelf zin in hadden.

Wat vind je er dan wel zo leuk aan?

Ik hou van intimiteit. Ik hou er zelf van als mensen het echt fakkig hard naar hun zin hebben gehad. Daar doe ik het voor. De ervaring. En het is voor mij een vinger in mijn reet want dan komen ze volgende maand weer. En zo kunnen we eigenlijk steeds meer leuke dingen neerzetten. En daarnaast ben ik zelf heel erg gedreven in een stempel zetten. Er is zijn gewoon dingen waar wij op een bepaalde manier over denken, en daar houden wij aan vast en dat willen wij groot maken. Dat gevoel wat wij

overbrengen, wij geloven dat dat gevoel en die sfeer daaromheen werkt. En wij vinden dat veel meer mensen daarvan moeten komen genieten.

Is je kledingstijl hetzelfde wanneer je uitgaat?

Ja.

Vind je het belangrijk om jezelf te onderscheiden door middel van stijl?

Nee. Nou wat we wel doen. We doen nu elke zondag in de Disco Dolly, dat noemen we sloppy Sundays, dat is wel echt een concept wat het dichtst bij ons komt. Het interesseert ons echt helemaal niks hoe wij eruit zien. En we vinden het ook juist leuk om af en toe net iets te overdreven een broek met witte stippen te dragen. Of mijn collega die heeft bijvoorbeeld zo een hoedje met zo een propeller erop. Het zijn niet echt van die standaard dingen die je draagt.

Een soort van jokes?

Ja. Soort van grapjes. Knipogen, fatoes. Dat vinden wij wel leuk ja. En we willen daar ook een hele kledinglijn mee beginnen, bijvoorbeeld met dit soort broeken (wijst naar een broek gemaakt van een dekbedovertrek).

Dus eigenlijk ben je er toch ook weer wel mee bezig?

Een beetje wel. Maar totaal vanuit een soort schijt hebben. Mensen vinden het op een of andere manier ook weer charismatisch ofzo... Zo van het interesseert hem helemaal niks. En dat is wel waar ik mee speel ja.

Heb je een concept van wat goede stijl is?

Ik vind Gabi er wel smooth uitzien altijd. Het is basic, maar toch heeft hij bepaalde tintjes aan zijn outfit, en dan draagt hij er ineens slippers onder. Dat vind ik fakkig grappig. Dat je moeite doet en dan ineens slippers eronder draagt. Vind ik tof. Er is zogenaamd niet over nagedacht maar er is over nagedacht.

Heb je wel eens dat je iemand ziet en denkt wauw die ziet er tof uit?

Ik let daar heel weinig op. Helemaal bij jongens, dan let ik daar totaal niet op. Ik hou er denk ik wel van als mensen een soort van maling hebben met wat ze aanhebben. En dat ze dat laten zien.

Heb je dan wel een concept van wat jij slechte stijl vindt?

Oh ja, ik kan wel echt naar mensen kijken dat ik zoiets heb van jezus christ, wat de fuck heb jij gedaan? Dat zie je toch zelf ook wel? Bijvoorbeeld wanneer meisjes zich te pikant kleden. Dat heeft helemaal niks meer met jou te maken en je brengt de verkeerde boodschap over. En mijn boodschap is dus eigenlijk dat het me geen ene flikker interesseert. En sommige meisjes, en ook jongens trouwens, die interesseert het te erg hoe ze overkomen met hun kleren. En dat is voor mij, naar mijn idee slecht. Wanneer je niet meer bezig bent met jezelf en wie jij bent. Ik draag bijvoorbeeld altijd nagellak. En dat is voor mij een manier om bullshit te filteren. Als ik in de club loop en ik kom een jongen of meisje tegen en die hebben een afgunst voor mijn nagellak, of die definiëren mij als gay door mijn nagellak, dan zet diegene zichzelf gelijk in een bepaald hokje. Waardoor ik zoiets heb van als jij er zo over denkt hoeft ik niet eens meer met je te praten. Want jou boeit hele andere dingen. Dat is mijn people filter.

Dat is heel interessant, en slim!

Ik heb het heel vaak. Dan ben ik in gesprek met een meisje en dan pakt ze ineens mijn hand en zegt ze 'uh, ben je gay?' En als je dan een bepaalde afgunst ziet in hun blik, want ik ontmoeten tientallen mensen op een avond, dan is het voor mij een manier om te weten dat ik niet met jou verder in gesprek

wil gaan. Een bepaalde manier van kleden dus ook. Bijvoorbeeld als jij een te kort broekje draagt bijvoorbeeld. Wil je dat ik je wil zie of wil je dat ik met je kom praten om te vragen wat voor persoon jij bent? Wil je dat ik moeite doe voor jou? Het is niet alsof je met jezelf te koop hoeft te lopen daarin. Mensen zijn dan met hele andere dingen bezig, waarmee ik vind dat je je tijdens het uitgaan bezig zou moeten houden.

Vind je het belangrijk dat mensen om je heen gelijkgestemd zijn op het gebied van stijl?

Oh nee, helemaal niet. Met Hippe Types B is het toevallig zo dat het ons allemaal niet zo interessant. Maar dat we ook wel momentjes kunnen hebben dat... We hebben wel momenten dat we echt faking gay doen met zn allen. En dan gaan we ons allemaal verkleden, elkaars haren vlechten en dat soort dingen. Dat moet ik er wel aan toevoegen. Die keren zijn er misschien vijf of zes keer geweest dit jaar. Dan is het eigenlijk gewoon wie zich zo gek mogelijk kan kleden.

Hoe vaak ga je uit?

Eigenlijk wel twee drie keer per week, meestal naar de club Nyx. En soms de Disco Dolly. Waar vriendjes zijn. De Trouw, Social, Dolly en Nyx vooral denk ik.

Op basis van welke criteria ga je graag naar een locatie?

Vooraf wanneer er mensen zijn waarbij ik iets te zoeken heb. Maar de Social is bijvoorbeeld weer heel anders dan de club Nyx. Negen van de tien keer als ik in de Social ben vind ik er de gasten wel anders. Het is er de algehele sfeer.... Negen van de tien mensen staan er gewoon stil. Ik hou van schaamteloze gezelligheid. Ik sta zelf ook gewoon voor de DJ booth met mijn biertje mee te schreeuwen met alles wat mijn vrienden aan het draaien zijn. Dat vind ik geweldig. De Nyx is gewoon heel erg een verzameling aan hele leuk mensen, waardoor er een soort broedplaats van leuke mensen ontstaat. En de donderdagavond is daarin gewoon heel erg eigen. De sfeer is ook gewoon heel veilig. Het is er ok om je schamteloos te laten gaan. Sterker nog, we willen dat je je schamteloos laat gaan. Het is allemaal cool. Vechten is raar bij de Nyx. En in de Social zijn ze bijvoorbeeld alweer veel meer bezig met hoe ze eruit zien en hoe anderen eruit zien. Mensen zijn veel meer bezig met een soort statussymbool. In plaats van dat ze bezig zijn met de avond zelf, of de sfeer van de avond zelf. Er wordt minder gebonden.